

Tech 21 Marty Friedman Signature SansAmp
Test + interview maker Andrew Barta

Mateus Asato
Na Bruno Mars nu solo

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

APRIL 2026

Nº 421

Gitarist

Gitarist Poll Awards 2026
Met winnaars als
Joe Bonamassa, Mark Bogert,
Gibson, Vox en Boss

JB Meijers
**“Gewoon bas,
drums en gitaar.
Punt.”**

**Gretsch
RS201
Stuudioomatic**
Met
Abbey Road's
Rumble Filter

Tests

Neural DSP Archetype: John Mayer X
Dowina Mahogany & Macacauba
Blackstar ID:X Floor One
EarthQuaker Devices ZEQD Pre
Strymon Olivera Vintage Oil Can Echo

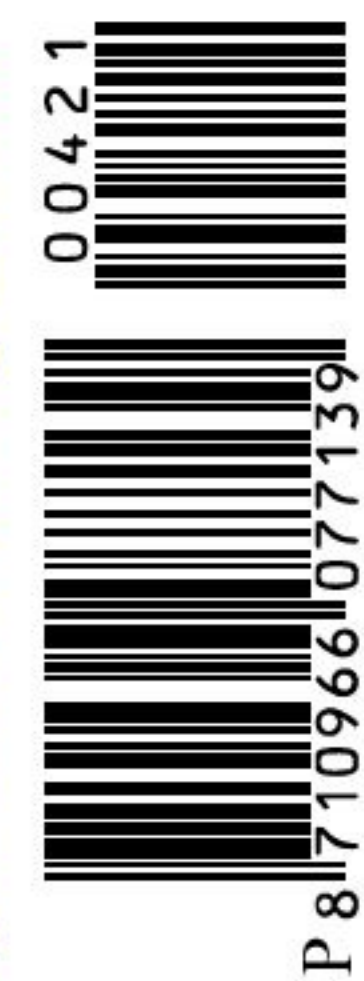
Interviews

Black Crowes' Rich Robinson • Exodus' Gary Holt
Robben Ford • Fatoumata Diawara • Keith Richards

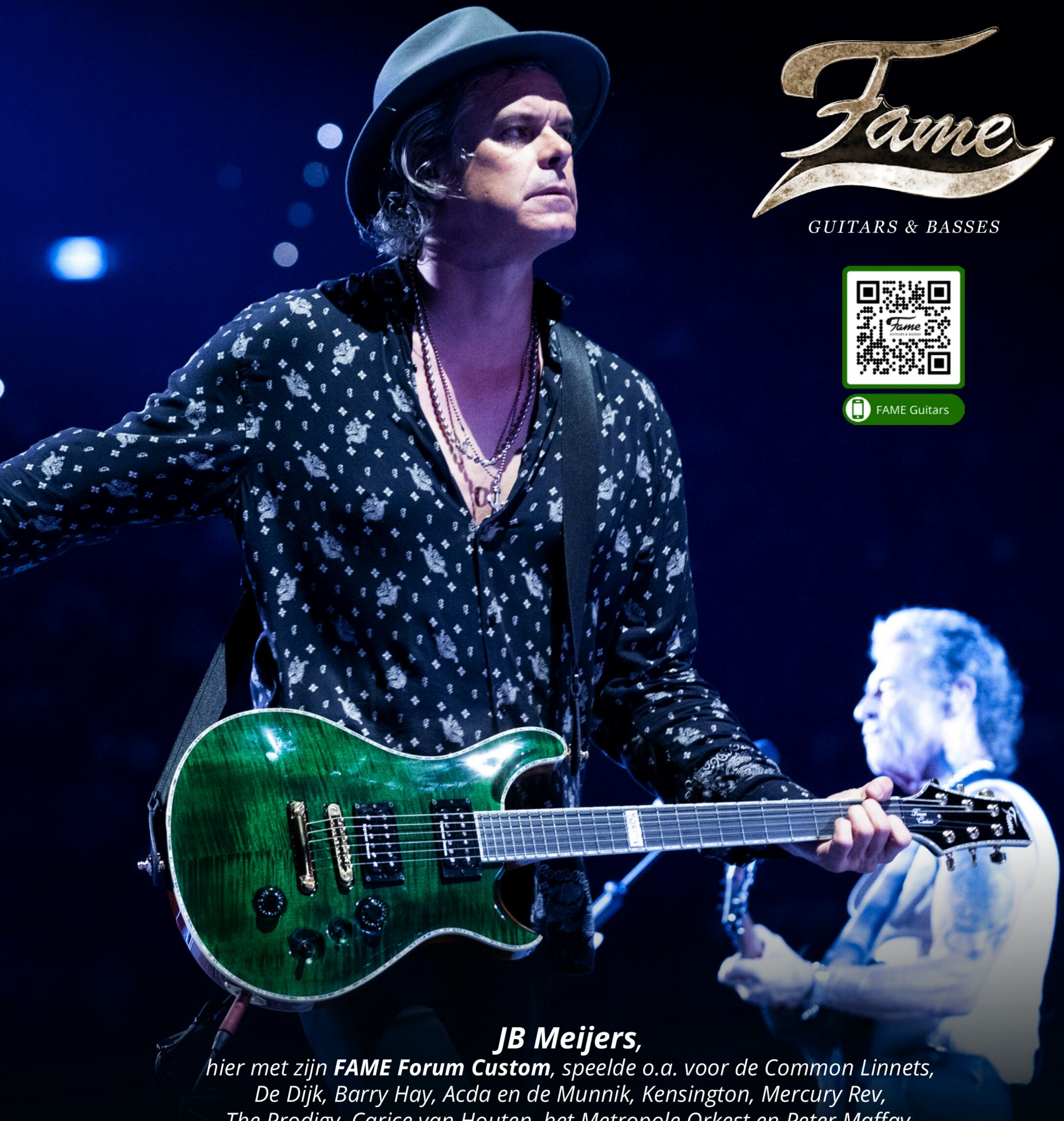
En verder

Bridge Guitar Convention: gear, masterclasses, workshops
Winkelportret Sound Plaza Amsterdam
Workshops door Joe Bonamassa en Andy Timmons

adviesprijs € 9,50
april 2026 | www.gitarist.nl

BP 817109661077139

Fame

GUITARS & BASSES

FAME Guitars

JB Meijers,

*hier met zijn **FAME Forum Custom**, speelde o.a. voor de Common Linnets, De Dijk, Barry Hay, Acda en de Munnik, Kensington, Mercury Rev, The Prodigy, Carice van Houten, het Metropole Orkest en Peter Maffay. Hij sleepte diverse awards in de wacht, waaronder de Popprijs, diverse Edisons en tientallen gouden en platina platen.*

Lees het interview met JB vanaf blz. 44.

MUSIC STORE

professional

Bezoek Europa's grootste muziekwinkel!

Order here

Istanbulstr. 22-26 | 51103 Keulen | Tel. +49 221-8884-1660 | export-nl@musicstore.com | musicstore.de

GRETSCH x **ABBAY ROAD**

LIMITED EDITION RS201 ABBAY ROAD STUDIOMATIC™

© FENDER MUSICAL INSTRUMENTS CORPORATION 2025. ALL RIGHTS RESERVED.

Gitarist

36e jaargang nr. 421 – april 2026

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofdredactieteam: Hoofdredactieteam:

Erk Willemsen (algemeen), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen, Steven Faber,

Chris Dekker

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Vaste medewerkers: Hein van Dongen, Jan Peter

Eerenberg, Kevin van der Meijden,

Jona Pattipeilohy

Verder werkten mee aan dit nummer: Joe Bonamassa,

Dave Burrluck, David Mead, Amit Sharma,

Andy Timmons

Vormgeving: Marcel Willemsen, Sofie Bernhagen,

Caia Veenstra

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproducties,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Meppel

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilze

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden veelevoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2026 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

Neem een abonnement: muziekmagazines.nl/gitarist,

of abo@gitarist.nl, of bel +31 (0)20 6755308

Graag bij alle correspondentie naam, adres,

en mailadres vermelden

• Losse edities € 9,50

• Proefabonnement (2 edities) € 13,90

• Jaarabonnement (12 edities) € 87,90

incl. introkorting € 76,90

• Tweejaarabonnement (24 edities) € 159,90

incl. introkorting € 134,50

NB: extra verzendkosten buiten Benelux los nummer

€ 2,-, en jaarabonnement € 24,-

Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen

en speciale aanbiedingen: muziekmagazines.nl/gitarist

• Digitale editie via Readly.com

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: JB Meijers (foto: Music Store)

G EXTRA ONLINE

ONZE WEBSITE GITARIST.NL

Op onze site bieden we nieuwsberichten, extra's bij de artikelen in het blad, een enorm test-archief en veel video!

VIDEO

- Gitaarmannen met **Jiri Taihuttu** van de Nachtwacht
- Video bij de workshops van **Joe Bonamassa** en **Andy Timmons**

INTERVIEWS

- **Yvette Terpstra** archiefinterview

NIEUWS

- Meer namen van het **Bridge Guitar Festival**

TESTS

Duik in ons testarchief: we hebben er **bijna 1000 online** staan!

gitarist.nl

In de interviews in deze editie vind je weer tal van tips en wetenswaardigheden. Van een mega-talent als **Mateus Asato**, tot nestor **Keith Richards** (82) die een nieuwe signature toevoegt aan zijn verzameling van 2900 gitaren. **JB Meijers** en de **Black Crowes** kan je binnenkort live gaan zien met hun nieuwe albums op zak, net als **Gary Holt** van **Exodus**. Wij vinden het een bloedmooie gitaar, de **Gretsch Limited Edition Abbey Road RS201 Studiomatic**; lees onze uitgebreide test over 4 pagina's! Ook testen we **Dowina** akoestische gitaren, een **Blackstar** amp, de **Neural DSP Archetype: John Mayer X** en effecten van **Tech 21**, **EarthQuaker Devices** en **Strymon**. Tijdens de **Bridge Guitar Convention** op zaterdag 30 mei in Eindhoven reiken we de **Gitarist Poll Awards 2026** uit. De uitslag vind je vanaf pagina 36: onze lezers 'hebben gekozen!

Ingehaald

Zou het dan nu zover zijn? Is dit het moment dat we, na jaren van discussies tussen de twee kampen, kunnen zeggen dat het niet meer uitmaakt? Dat de puristen niet meer hoeven neer te kijken op de vernieuwers en dat het allebei goed is?

Het lijkt erop. Want dankzij de ontwikkeling van chips, processors en algoritmes is de digitale techniek zo ver gekomen dat zelfs zeer kritische geesten 'om' zijn.

Twee voorbeelden daarvan vind je in deze Gitarist: John Mayer en Andrew Barta. Van Mayer wisten we dat hij naast zijn analoge droom-rig met heilige graal-versterkers ook wel eens experimenteerde met digitale modelers, maar hij gaf destijds aan dat hij nog verschil hoorde in kleine nuances als het uitsterven van een noot of de boventonen die je krijgt als je twee snaren tegelijk opdrukt. Met zijn signature Archetype modelingplugin van Neural DSP zegt hij geen verschil meer te horen.

Andrew Barta is het brein achter de SansAmp producten, jarenlang de plek voor het krijgen van versterkersounds op een analoge manier. Ook hij is om en maakt naast zijn analoge producten nu ook een digitaal pedaal met de Marty Friedman signature SansAmp. Daarbij stipt Andrew nog een belangrijk punt aan: het verdwijnen van de productie van analoge componenten. Er blijven nog genoeg vragen over, maar één ding is nu wel zeker: digitaal heeft de toekomst!

Steven Faber, steven@gitarist.nl

22

Feature

- 36 Gitarist Poll Awards 2026
De uitslag van de Gitarist Poll

Interviews

- 40 Black Crowes' Rich Robinson
- 44 JB Meijers
- 48 Mateus Asato

Tests

- 18 Tech 21 Marty Friedman Signature SansAmp
- 22 Gretsch RS201 Studiomatic
- 26 Dowina Mahogany & Macacauba
- 28 Neural DSP Archetype: John Mayer X
- 30 Blackstar ID:X Floor One

- 31 EarthQuaker Devices ZEQD Pre
- 31 Etrymon Olivera Vintage Oil Can Echo

Workshops

- 56 Melodie als muze
- 57 Joe's blueswereld

Diversen

- 6 Input: nieuws en rubrieken
o.a. Mick Ronson 1968 Les Paul Custom, Nieuwe Eastman, Robben Ford, Fatoumata Diawara, Gary Holt, Richard Hallebeek's pedalboard
- 54 Gear-iconen: Rickenbacker 360-12
- 58 Winkelportret: Sound Plaza
- 63 Gitarist Events: Bridge Guitar Festival
- 62 Mijn gitaarwereld: Keith Richards

Gibson Custom Mick Ronson 1968 Les Paul Custom Collector's Edition

David Bowie heeft door zijn carrière heen met legendarische gitaristen samengewerkt. In de tijd van de Spiders From Mars was dat Mick Ronson, die niet alleen opviel door zijn glamrock outfit en uitstekende gitaarspel, maar ook door dat opvallende instrument: een kale Les Paul Custom.

Het was vrijwel de enige gitaar die Mick gebruikte tijdens zijn tijd met Bowie – en daarna met de talrijke artiesten met wie hij werkte en produceerde. Hij raakte pas uit gebruik nadat de kop was gebroken en gerepareerd.

Gibson introduceert nu een reproductie van deze gitaar in een wereldwijde oplage van honderd stuks. Als we de koffer van deze nieuwste reproductie openen, worden we 54 jaar terug in de tijd getransporteerd: deze gitaar ziet eruit alsof hij al een paar wereldtournees achter de rug heeft en intensief is bespeeld. Het tweedelige effen esdoorn bovenblad heeft een aantrekkelijke golvende nerf, geen conventionele tekening, en het bovenblad vertoont veel slijtage en 'ouderdom', vooral bij de bedieningsknoppen, waar de meerlaagse binding hobbelig aanvoelt. De gebarsten, vergeelde nitrocellulose is waarschijnlijk niet wat er op het origineel zat, maar het draagt wel bij aan de illusie. De achterkant en zijkanten zijn zwart en zien er versleten uit, maar vertonen relatief weinig slijtage; er is zeker geen kaal hout te zien van een riemgesp. Het voelt ook aan als een oude Custom, niet in het minst door het gewicht, dat met 4,24 kg relatief beheersbaar is.

gibson.com

■ Elementen

“De pickups zijn ongewaxte en verouderde '68 Custom humbuckers met Alnico II-magneten en zonder kapjes, wat bijdraagt aan de agressieve klank waar Mick Ronson bekend om stond”, aldus Gibson.

■ Knoppen

De regelaarknoppen die anders zijn voor de volumeregelaars dan de toonregelaars, zijn een uniek aspect dat is overgenomen van de originele gitaar.

■ Kop

De klassieke Custom-kop is authentiek verouderd en de goed afgewerkte topkam is gemaakt van nylon, net als op het origineel. Alleen de Grover Rotomatic-stemmechanieken zien er nog wat nieuw uit.

Nieuwe Eastman met een vleugje Paul Davids

Met de Fullertone SC'52 en DC'62 introduceerde Eastman eerder twee populaire eigenzinnige gitaren. De Fullertone Offset '62 is een uitbreiding op deze lijn. Hij heeft dezelfde innovatieve halsverbinding die goed is voor een mooie sustain en is ontworpen door Otto D'Ambrosio, maar de gitaar heeft ook kenmerken die zijn aangedragen door YouTuber Paul Davids. De bodyvorm is afkomstig van de D'Ambrosio Offset '62, hij is verkrijgbaar in Dakota Red of Gold afwerkingen en hij is voorzien van een Göldo DG Vibrato en Tonerider Soapbar Humbuckers met op maat gemaakte goldfoil covers. De gitaar komt met een gewatteerde Fullertone gigbag.

eastmanguitars.com

G JOEY LANDRETH'S DISTORTION

Het Canadese Rew Amplification heeft met het Dirtdog pedaal een signature distortion-pedaal voor Joey Landreth uitgebracht. De naam verwijst naar het laatste album 'Dog Ear' van de Bros. Landreth en de klank is gebaseerd op een kleine zelfgebouwde versterker die Joey hiervoor gebruikte naar een ontwerp uit de jaren '40.

De Dirtdog heeft regelaars voor gain, level, bite (treble) en tone (mid) en is geschikt voor alles van lage gain-instellingen tot de klank van een versterker die helemaal is openge draaid.

musifacts.eu

G FRACTAL ALS PLUGIN

Onder de naam Icons brengt Fractal, bekend van zijn Axe-FX versterker- en effectmodelers, voor het eerst een plugin uit. Zo kan je binnen je daw beschikken over de versterkersounds zoals we die van Fractal kennen.

Icons is een serie waarbinnen verschillende bundels uitkomen. Als eerste komt een serie onder de naam Fullerton uit, met klanken van Fender versterkers. Er zijn vier bundels, maar je kan ze ook in een compleet pakket aanschaffen. In de Icons plugins vind je ook effectpedalen, kabinetsimulaties en studioeffecten.

g66.eu

G KOPLOZE CORTS

Cort introduceert twee nieuwe koploze modellen. Beiden hebben een body van okoumé en een Ergo V-hals van geroosterd esdoorn met 24 roestvrijstalen frets, maar de configuratie verschilt tussen de twee modellen. De G6MS heeft een multi-scale toets en een paar VTH77 humbuckers, terwijl de G6TR wordt geleverd met een HSS-configuratie van VTS63 singlecoils en een VHT77 humbucker. Beide zijn verkrijgbaar in twee afwerkingen: zijdeglans turquoise of trans black voor de G6MS en zijdeglans lava of lagoon voor de G6TR.

musik-meyer.de

Metalgitaren uit Fenders stal

Jackson en Charvel, beiden vallend onder de paraplu van Fender, brengen een aantal nieuwe modellen uit. Bij Charvel gaat het om nieuwe toevoegingen in de Pro-Mod serie, waaronder een zeven-snarig Plus-model in gelimiteerde oplage en vier Dinky modellen, drie met twee humbuckers en één met HSS elementconfiguratie. Allen hebben vierentwintig frets op de ebben toets die een compound radius heeft van 12-16 inch.

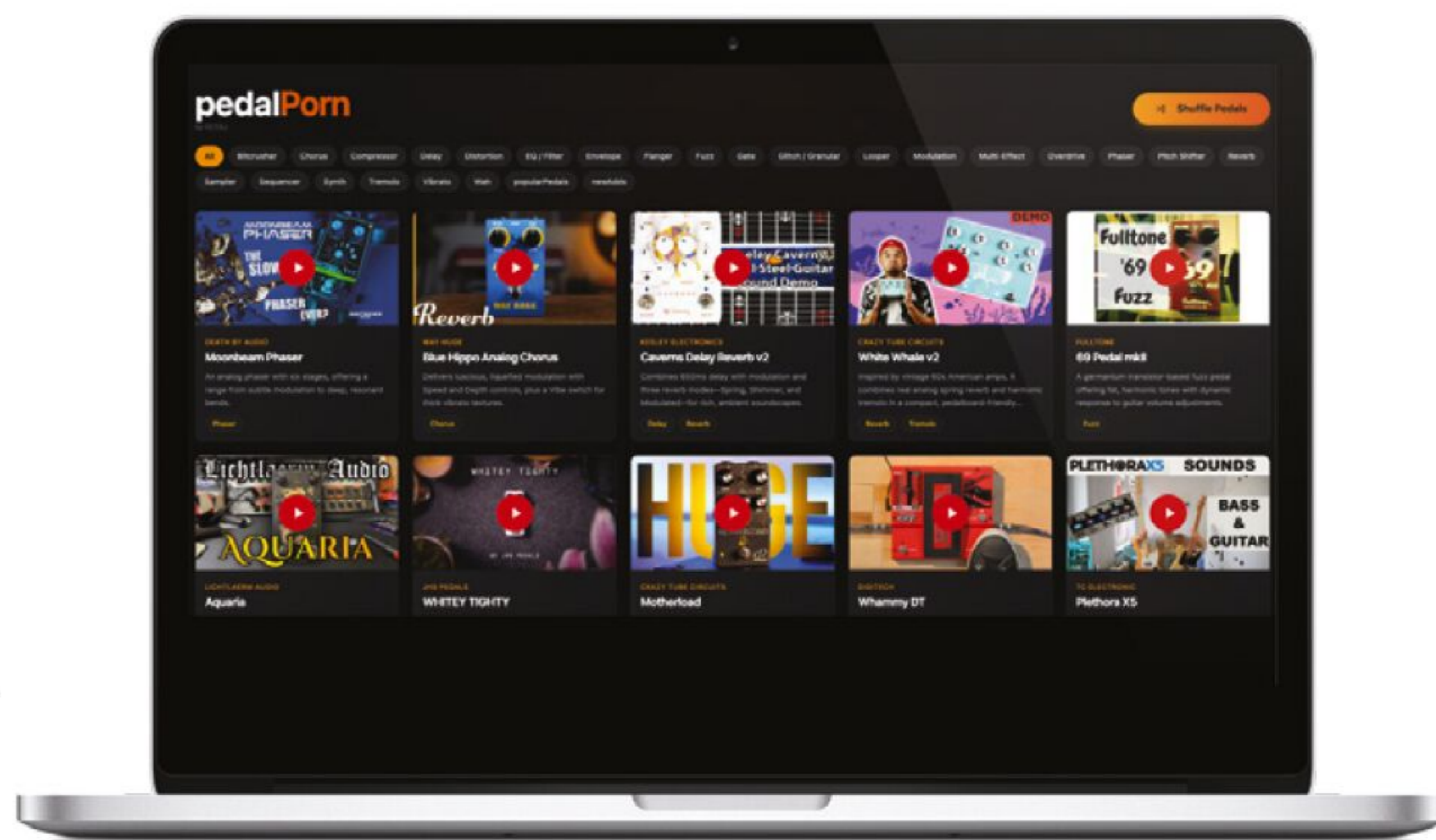
Bij Jackson zien we drie toevoegingen aan de Pro Plus Pure Metal serie, die bestaat uit in zijdeglans zwart afgewerkte gitaren. Alle drie komen uit in een gelimiteerde oplage. We hebben het over een Soloist-, Rhoads- en Kelly-model, allen met een enkele Bare Knuckle Holy Diver humbucker, Floyd Rose tremolo uit de 1000-serie en roestvast stalen frets.

charvel.com, jacksonguitars.com

Pedalensite

Voor liefhebbers van effectpedalen kan de Pedalporn website interessant zijn. Op deze site heeft de maker een enorme hoeveelheid aan YouTube-filmpjes geplaatst, onderverdeeld per effect in zesentwintig categorieën. Interessant als je snel verschillende effectpedalen wilt vergelijken en het kan je wellicht merken leren kennen waarvan je nog geen weet had. Staat er iets niet bij wat wel het vermelden waard is? Dan kan je eenvoudig een bericht achterlaten.

pedalporn.base44.app

Loudpedal voor Billy Corgan

Smashing Pumpkins Billy Corgan is bekend om enkele van heerlijkste gitaarsounds uit de alternatieve rock. Nu werkt hij samen met Laney voor de Loudpedal-serie Supergrace, een 60 watt solid-state versterker in pedaalvorm met twee kanalen. Het Grace-kanaal, gebaseerd op een Carstens Grace, geeft je van een gedefinieerde cleane sound tot zware drive dankzij de drie verschillende standen die je kan kiezen. Het Supergroup-kanaal is gebaseerd op Laney's versterker met dezelfde naam en geeft je twee standen: clean en dimed. Er is een driebands EQ, een toonregelaar, reverb- en boostcircuits, een usb-aansluiting, effectloop, aansluitingen voor midi en de mogelijkheid om LA-IR-impuls-responsies op de XLR DI-uitgang te draaien!

emdmusic.com

Importeursnieuws

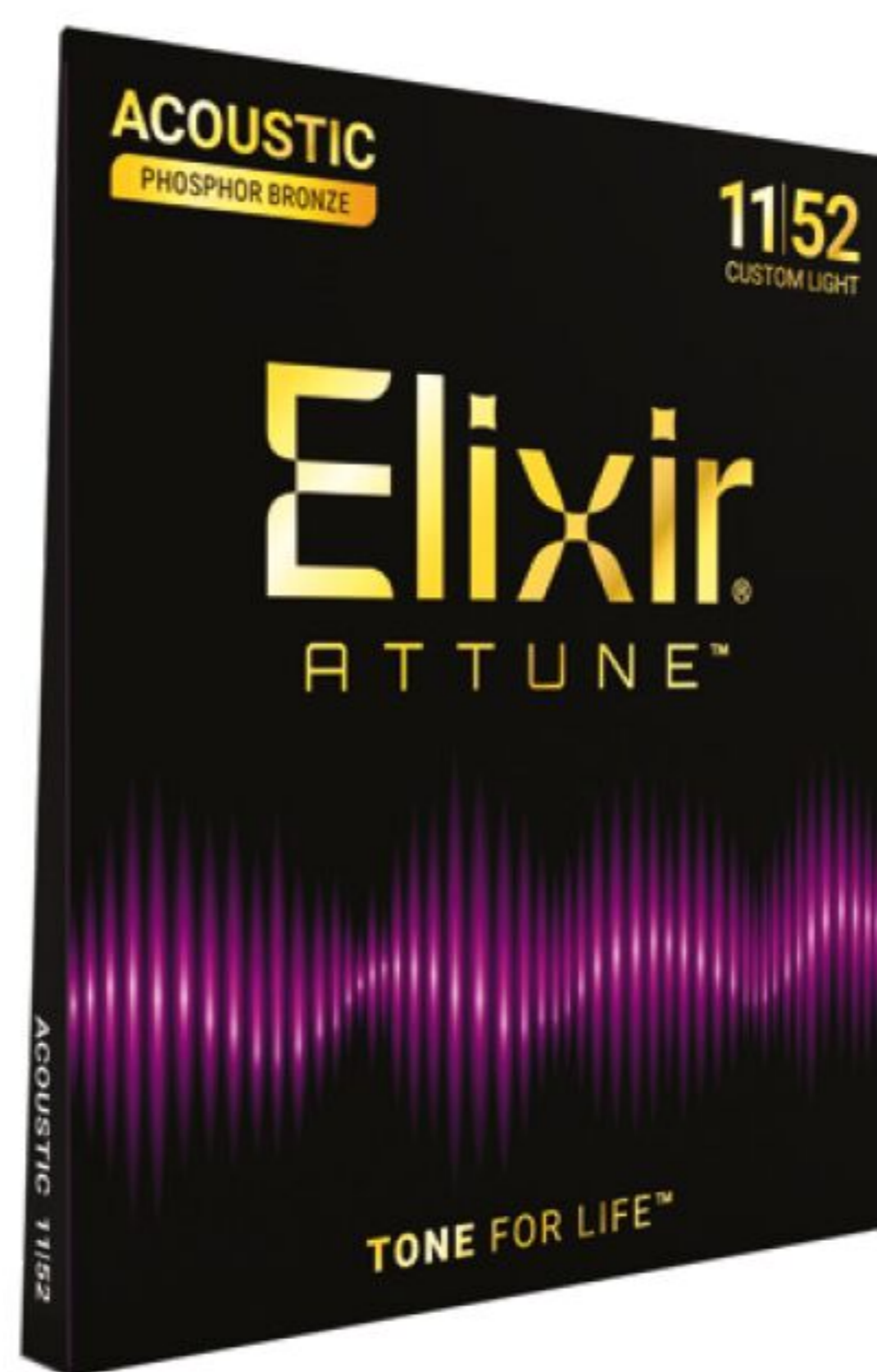
Importeur Total Sonic heeft drie nieuwe merken aan zijn catalogus toegevoegd. Vanaf heden worden Jet Guitars en Flight ukeleles, beiden merken met een gunstige prijs-kwaliteit verhouding, alsook het legendarische effectmerk Electro-Harmonix via Total Sonic gedistribueerd.

totalsonic.nl

G GOUDEN KOPPEL

Boetiek effectenbouwer Brian Wampler heeft de Golden Jubilee uitgebracht, een overdrive/distortion-pedaal met twee klanken aan boord: die van een Marshall Plexi (overdrive) en een Mesa/Boogie (distortion). Beide circuits zijn onafhankelijk van elkaar in te schakelen en je kan de volgorde van de effecten zelf kiezen. Daarnaast heeft elk circuit twee 'karakter'-standen met een meer open klank of juist meer compressie. De regelaars zijn voor beide kanten gelijk maar onafhankelijk in te stellen met level, tone en gain.

wamplerpedals.com

G NIEUW ELIXIR

Met de Attune brengt Elixir een nieuwe gecoatte snaar uit. Attune snaren vervangen niet de Nanoweb of Polyweb snaren, maar voegen daar een nieuwe klank aan toe. Polyweb klinkt het warmst en Nanoweb zit in het midden. Met Attune is er nu ook een helder klinkende snaar van Elixir die tegelijk het meest natuurlijk aanvoelt en volgens Elixir het langst mee gaat. Zo is het een snaar die zowel ideaal is voor fingerstyle als stevig strummen.

elixirstrings.com

G BUIZEN PREAMP

Na het voorversterkerpedaal van de Imperial versterker, komt er nu ook een versie uit voor de Royalist, de Tone King versterker met een klassiek Brits karakter. In het pedaal draaien drie 12AX7 buizen op een hoog voltage. Het heeft twee identieke kanalen met volume- en EQ-regelaars en een keuzeschakelaar voor een 1964, 1967 of 1970 voicing. Verder heeft hij IR's aan boord (schakelbaar), net als reverb, een stereo effectloop, hoofdtelefoon uitgang en midbediening voor 128 presets.

toneking.com

Fatoumata Diawara

Over haar nieuwe signature Epiphone SG

Malinese zangeres en gitariste Fatoumata Diawara heeft de handen ineengeslagen met Epiphone voor een prachtige signature SG te ontwikkelen die haar stijl viert.

“Steeds meer mensen schakelen over op muziek maken met elektronische apparatuur”, aldus Diawara. “Zelfs in Afrika. Voor mijn gevoel geeft deze signaturegitaar een positieve boodschap aan de wereld. Hopelijk moedigt het komende generaties aan. Daarom ben ik er zo blij mee: niet alleen voor mezelf, maar ook om de kans om een nieuwe generatie Afrikaanse of vrouwelijke gitaristen de kans te geven om die gitaar te zien en zich te realiseren dat een zwarte vrouw ook gewoon gitaar kan spelen.

Veel mensen hier denken dat je als vrouw alleen als zangeres in de muziek kunt werken, zelfs niet op traditionele instrumenten als de kora en de ngoni. Ze vinden vrouwen te onrein om op een spirituele manier muziek te maken, waardoor ze denken dat ze geen instrumenten mogen aanraken. Dus ja, voor mij is dit een historisch moment.

Ik houd van SG's, omdat ze licht zijn en geweldig klinken. En ik vind de vorm heel mooi. Ik heb in het verleden heel veel gitaren

gebruikt, maar geen model laat me zo comfortabel voelen en beter spelen als een SG. Het uiterlijk waar we voor mijn signaturegitaar op gekomen zijn vind ik heel mooi. Het is net een schilderij. Het patroon is geïnspireerd door Afrikaanse stoffen.

Je kijkt ernaar en je voelt de goede vibraties. Je voelt je een met de wereld en het weerspiegelt hoe ik zing, denk, eruit zie en me klee. Als ik aan het opnemen of optreden ben, blijf ik meestal de hele tijd over het brucelement spelen.

Tot voor kort gebruikte ik altijd Fender versterkers op het podium, maar dat gaat veranderen, omdat ik sinds kort een Supro Black Magick Reverb heb. Dat is mijn nieuwe favoriete versterker. Ik ben altijd bezig nieuwe dingen te vinden om mijn sound te verbeteren. Dat geldt ook voor mijn pedalen: dat zijn er zoveel en ik blijf wisselen, al kan ik niet zonder mijn wah.

Niemand heeft de wereld zoveel veranderd met zijn gitaar als Jimi Hendrix. Met mijn eigen muziek probeer ik iets soortgelijks te doen. Het gaat erom dat je je eigen sound vindt, iets wat helemaal uniek en van jou is. Daarvoor probeer ik niet naar anderen te luisteren. Ik heb nergens op gestudeerd; ik doe het op gevoel en probeer mijn weg te vinden via de blues.”

(Amit Sharma)

Tourdata: Gent Jazz, Gent (5-7), Ancienne Belgique, Brussel (24-11), Paradiso, Amsterdam (27-11), Paard, Den Haag (26-2-2027)

Ariel Posen over zijn nieuwe album 'Bannatyne'

'Ik wilde de gitaarfans niet met lege handen achterlaten'

De Canadese singer-songwriter en gitaarvirtuoos Ariel Posen komt op 'Bannatyne' opvallend stevig voor de dag. "Er staat eigenlijk maar één ballade op. De rest rockt. Ik probeer altijd zuinig te zijn met solo's, maar iedereen vroeg steeds: waarom speel je er niet méér? Dit keer heb ik bij nummers als *Surrender*, *Meridian* en het titelnummer wat meer uitgepakt. Ik wilde de gitaarfans niet met lege handen achterlaten.

Ik zoek bewust naar klanken die wat mij betreft nog niet genoeg zijn verkend, zodat de luisteraar even stopt en denkt: 'Hee, dat is interessant.'

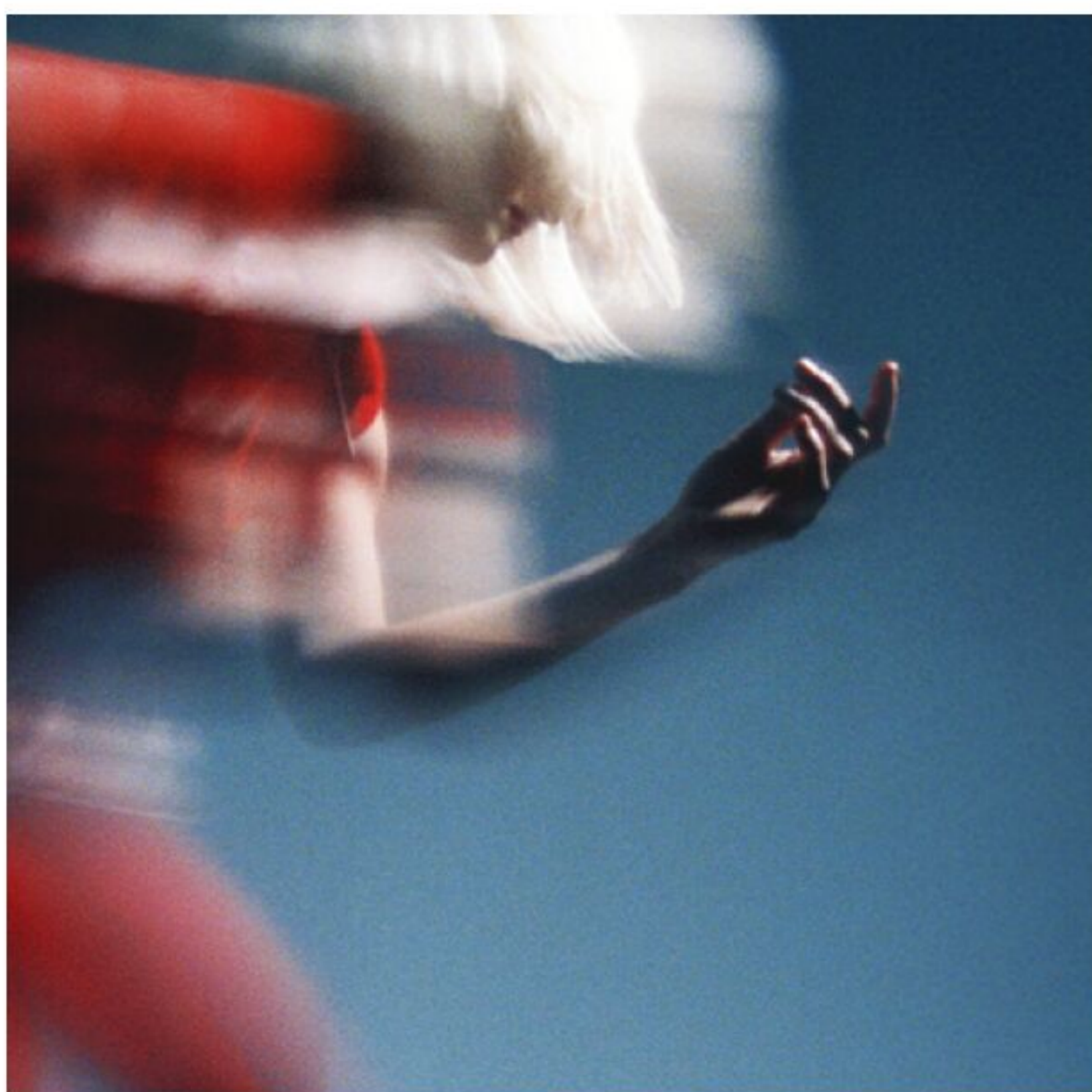
Na maanden niet schrijven voel ik me wat stroef. Maar zodra ik er weer in zit en een paar nummers per week maak, ben ik weer helemaal geconditioneerd in het ambacht van liedjes schrijven. Pas als je een grote batch hebt, wordt duidelijk welke nummers echt de beste zijn."

(Niels Guns)

Lees het volledige interview op Gitarist.nl

G PUNTIG INDIEDEBUUT HIQPY

Hiqpy staat inmiddels al enige jaren te boek als een veelbelovende, talentvolle jonge band en nu is hun debuutalbum 'Slow Death Of A Good Girl' eindelijk een feit. Het album staat vol puntige, licht grungy indiepopliedjes waarop Victor ter Veld en frontvrouw Abir Hamam partijen spelen die weliswaar niet heel ingewikkeld zijn, maar wel aantonen dat er buitengewoon creatief over gitaarsounds is nagedacht. Anders is de fuzzy, bijna synthachtige gitaarsolo van *Red Flag Magician* niet te verklaren.

G IGUANA DEATH CULT: KARAKTERISTIEK EN UNIEK

Iguana Death Cult is wat gebeurt als een band zichzelf toestaat om zijn creativiteit de vrije loop te laten zonder echt na te denken over genres. Hun knotsgekke muziek is ruwweg in de garagerockhoek in te delen, maar ook dat is geen perfect label. De manier waarop de stevige single-noteriffs van Tobias Opschoor en frontman Jeroen Reek met de springerige ritmes, de toetsen en de elektronica op het nieuwe album 'Guns Out' samenvallen is karakteristiek en uniek.

G VERRASSEND GEVARIEERD ALBUM PLOEGENDIENST

Wie Ploegendienst vooral als spijkerharde punkband kent, zal verrast zijn hoe veelzijdig hun derde album 'Geen Titel' voor de dag komt. Frontman Ray Fuego is niet alleen maar boos in zijn teksten en de gitaarsounds van Michiel Beffers zijn zeer gevarieerd. Er zijn genoeg venijnige punkriffs op het album te horen, maar ook een breed scala aan cleane sounds die poppy, jazzy en op het uitstekende *Berg* zelfs vrij gotisch klinken. Toch klinkt het als één geheel.

Robben Ford

Terugvallen op de Telecaster

Voor zijn nieuwe album 'Two Shades Of Blue' kocht Robben Ford een Strat en liet hij Daniel Steinhardt van The GigRig een pedalenplank samenstellen waarmee hij de sound van Jeff Beck kon benaderen. Het album pakte echter anders uit dan hij van tevoren in gedachten had.

“De oorsprong van het album ligt in de drie instrumentale nummers die het album afsluiten”, aldus Ford. “Die heb ik opgenomen in de VS met Darryl Jones (*bassist*), Larry Goldings (*toetsenist*) en Gary Husband (*drummer*) en ik heb voor al die sessies een Strat gebruikt. Ik probeerde echt dat instrument te leren bespelen. Het album was bedoeld als eerbetoon aan Jeff Beck en die Strat was een manier voor me om iets nieuws te doen, andere geluiden te gebruiken, de vibratoarm te gebruiken, geïnspireerd door Jeff Beck.

Helaas leverden die opnamen maar drie nummers op. Daarom heb ik later wat nummers opgenomen met mijn bluesband en dat heb ik allemaal met een Telecaster gedaan. Vervolgens heb ik wat overdubs gedaan op een Les Paul uit 1952 die ik vrij recent aangeschaft heb. Die hoor je op de solo's van *Make My Own Weather* en *Black Night*. Op *Jealous Guy* en *Perfect Illusion* hoor je de Tele.

De eigenaar van de Eastcote Studios in Londen had een Deluxe die gemodificeerd was door Alexander Dumble. Ik dacht dat ik de gitaar moest overdoen, maar de Deluxe was een betere versterker

om de nummers mee op te nemen, omdat hij kleiner was. We hebben alles behalve de solo's van *Black Night* en *Make My Own Weather* behouden. De Strat ging door mijn Little Walter versterkers.

Telecasters gebruik ik al heel lang, behalve op 'Bringing It Back Home' (2013), wat een Epiphone Riviera is. Toen ik op tour ging voor dat album gebruikte ik ze allebei, de Tele om hem helemaal open te draaien en luid te spelen. Ik vond het een uitstekende bluesgitaar; die Epiphone was wat meer jazzy. Door de jaren heen viel ik steeds terug op die Telecaster.

Op tour liep ik ooit een muziekwinkel in San Francisco binnen om snaren te kopen. Daar trok een Tele mijn aandacht. Mike Bloomfield speelde op dezelfde Tele. De zijne kwam uit 1963, de mijne uit 1960, maar ze zagen er exact hetzelfde uit. Dus ik speelde er wat op en ik móést hem wel kopen. Dat is mijn meest gebruikte instrument geworden. Hij is het eerst te horen op 'Mystic Mile' (1993). 'Start It Up' (1992) is ook een Telecaster, maar dan een uit de jaren vijftig met een esdoornen hals, dus die klinkt wat dunner en helderder.”

(David Mead)

Kim Gordon

Voldoening uit gitaarimprovisaties

“Sinds het afscheidsoptreden van Sonic Youth in 2011 heb ik geen bas meer gespeeld”, aldus Gordon. “Justin (*Raisen, producer*) speelt alle baspartijen en alle melodieuze gitaarpartijen. Alle dissonante dingen zijn van mij. Ik heb gewoon geïmproviseerd met een paar pedalen en een kleine Fender Tweed. Op *Dirty Tech* is de gitaar heel minimaal en doe ik de kabel de hele tijd een distortionpedaal in en uit.

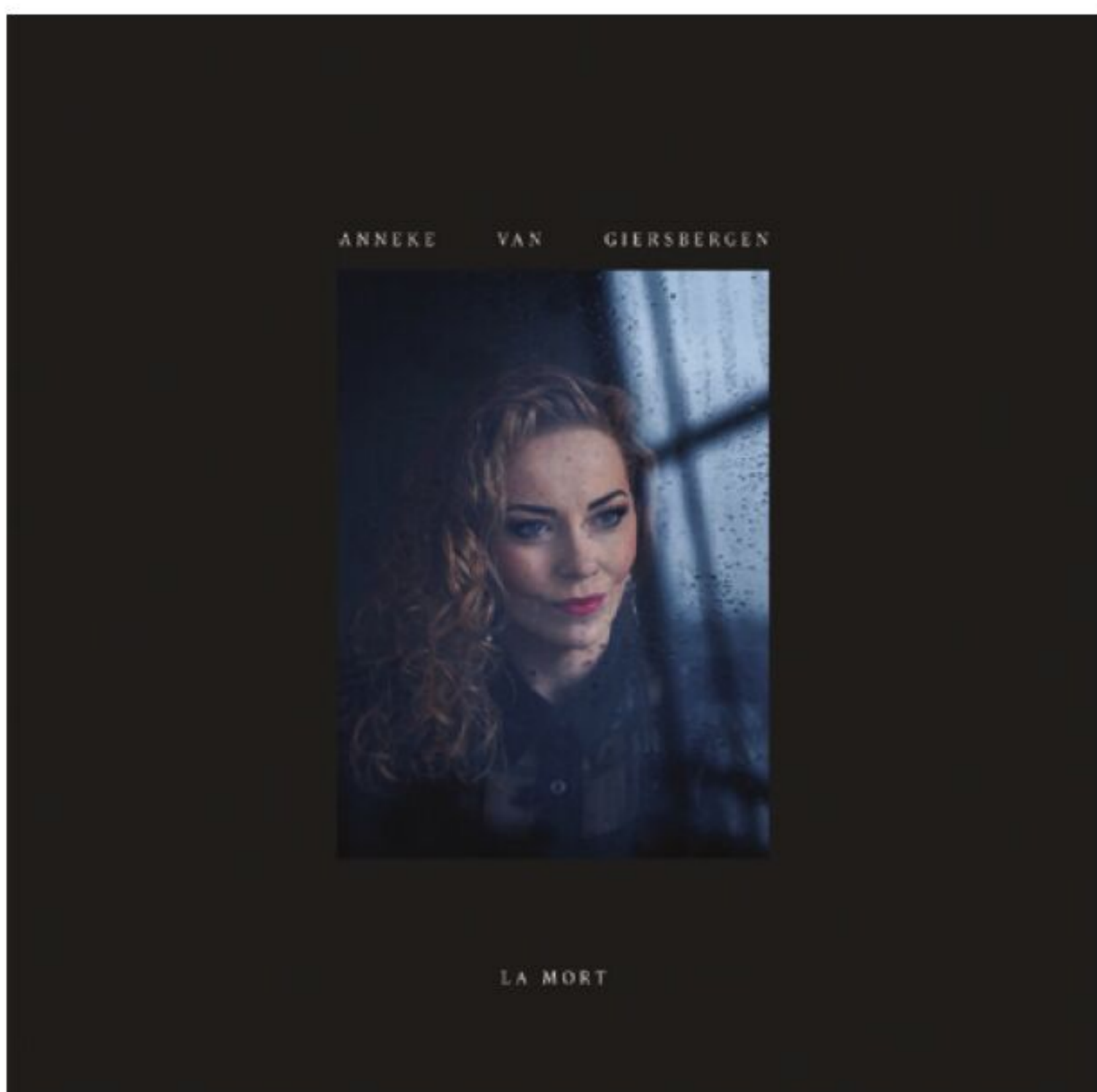
Improviseren geeft op gitaar veel meer voldoening, omdat je zoveel meer kunt doen met lagen en sounds. Ik heb mezelf ook nooit als bassist gezien.

Ik gebruik al jaren dezelfde Mexicaanse Jazzmaster. Ik heb andere gitaren, maar dat is de enige waar ik op speel. Momenteel ben ik bezig met een signaturegitaar voor Fender en die is ge-baseerd op die Jazzmaster. Mijn fantastische gitaartechnicus Salar Rajabnik heeft me daar heel erg mee geholpen. Hij heeft heel veel research gedaan. Maar we hebben Fender wel eindelijk zover gekregen om Seymour Duncan elementen te gebruiken.” (Henry Yates)

Tourdata: Rewire, Den Haag (11-4), Ancienne Belgique, Brussel (15-4)

G ANNEKE VAN GIERSBERGEN PAKT GROOTS UIT

Na het klein te houden op ‘The Darkest Skies Are The Brightest’ (2021) pakt Anneke van Giersbergen op haar nieuwe EP ‘La Mort’ – de eerste in een serie van drie – uit met een achtkoppige band, waarin Gijs Coolen en Matthias van Beek de gitaarpartijen verzorgen. In vier nummers verkennen Van Giersbergen en haar band alle uithoeken van hun alternatieve rocksound, waarin het Van Giersbergens warme, heldere stemgeluid de nummers als één geheel laat klinken.

G DE TERUGKEER VAN AKEM MANAH

Akem Manah debuteerde in 2010 met ‘The Testament Of Sealant Mound’ en nu is er in ‘Threnodies’ eindelijk een opvolger. Het zware, maar zeer verzorgde en daardoor grootse doommetalsound van het Gentse kwartet doet sterk denken aan My Dying Bride, maar dan zonder de gotische elementen. Bij het luisteren word je omringd door een gitaarmuur waarin iedere noot met intentie gespeeld wordt. Leadgitaarpartijen zijn vooral trage, treurige melodieën met precies de juiste hoeveelheid galm.

G GITAARTALENT OP NORTH SEA JAZZ

Van het programma van North Sea Jazz 10, 11 en 12 juli in Ahoy Rotterdam is nog maar een klein deel bekendgemaakt, maar voor gitaristen is het nu al zaak een kaartje te bemachtigen als je een van de volgende acts wilt gaan zien: Grace Bowers, Nile Rodgers & Chic, Marcus Miller presents We Want Miles! met Mike Stern, Pat Metheny Side-Eye III+ en het Bill Frisell Trio. En dé tip: Mei Semones, de 25-jarige singer-songwriter en gitarist uit Brooklyn.

northseajazz.com

Danny Vaughn (Tyketto)

Een minuut elektrisch

'Closer To The Sun' is het eerste studioalbum in tien jaar voor melodieuze hardrockers Tyketto, en hun eerste met nieuwe gitarist Harry Scott Elliott, al speelt zanger Danny Vaughn meer gitaar dan sommigen denken.

"Ik doe het meeste akoestische werk", knikt Vaughn. "Je wilt mij niet als elektrische gitarist in je band, maar soms doe ik hier en daar wat. Op het nieuwe album speel ik niet meer dan een minuut elektrisch, haha! Negentig procent is mijn Taylor. Ook heb ik al meer dan dertig jaar twee Gibson Chet Atkins SST twaalfsnarige solidbodies uit de tijd dat Chet Atkins zelf nog toezicht erop hield.

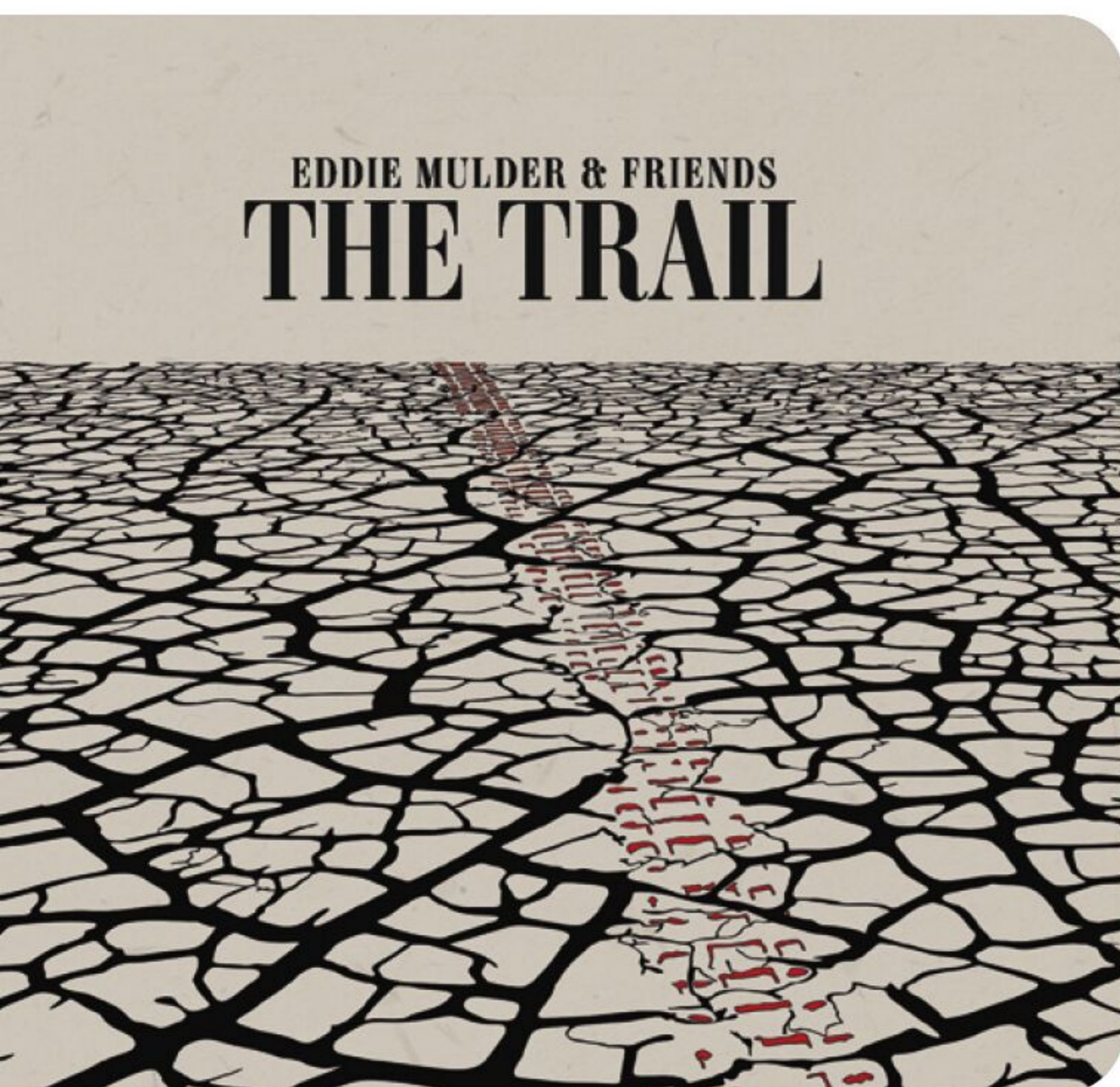
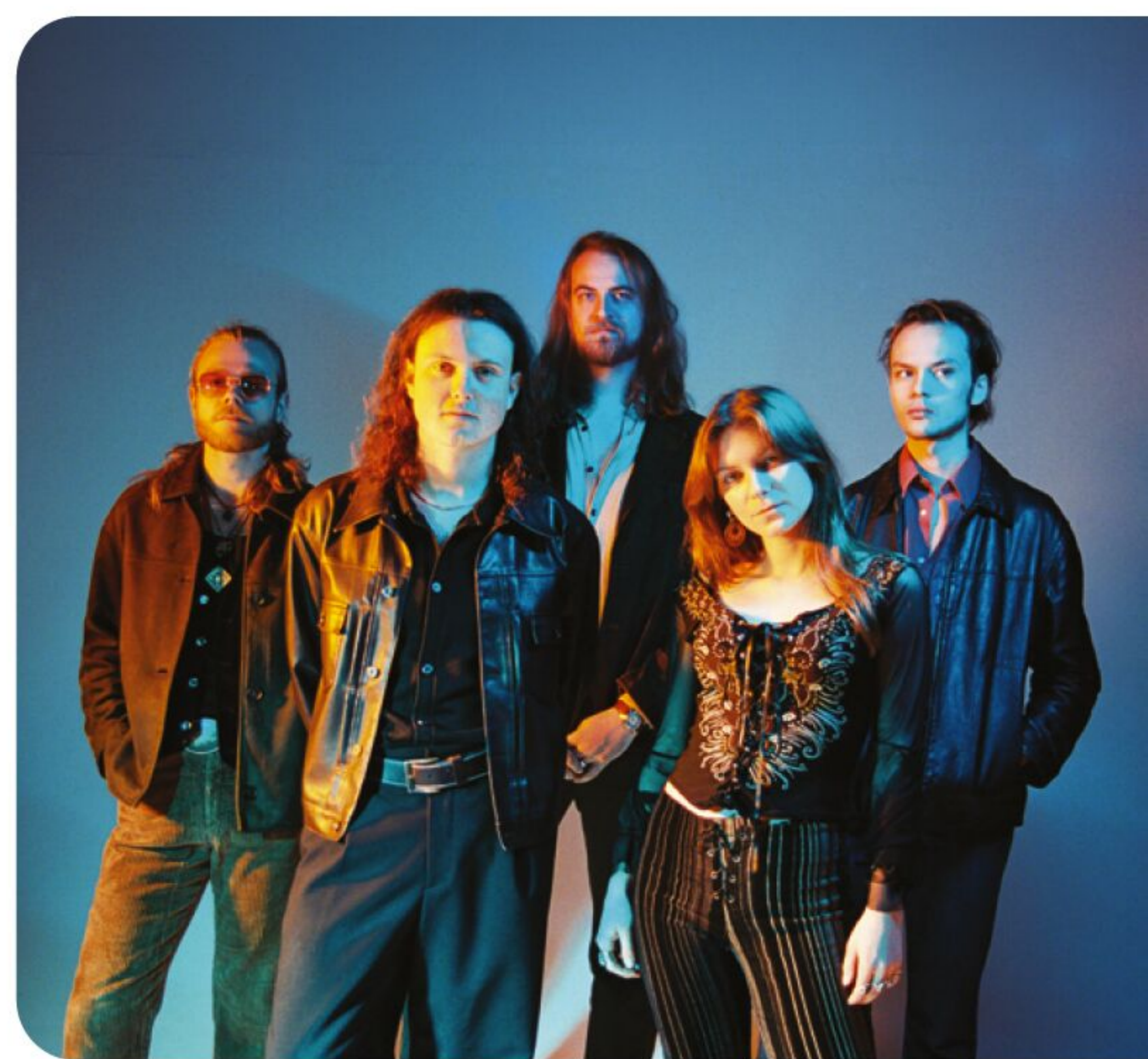
Die koperen brucelementen zijn prachtig. Ze produceren een geluid dat ik nog nooit eerder uit een versterkte twaalfsnarige gitaar gehoord heb. En omdat het solidbodies zijn, is er geen feedback. Alle twaalfsnarige partijen zijn daarmee opgenomen.

De gitaar waar ik 'Don't Come Easy' (1991) op schreef heb ik ook nog: een goedkope twaalfsnarige Madeira. Toen we 'Strength In Numbers' (1994) opnamen heeft producer Kevin Elson hem vergeleken met alle dure instrumenten die hij in zijn studio had, maar die goedkope van mij klonk het beste.

Harry speelt op Caparison gitaren en hij is gek op Engl versterkers. Toen hij net bij de band zat, was ik daar ongerust over, omdat Engl om zijn stevige shredgeluid bekendstaat. Maar hij heeft het ook bij ons laten werken. Ze klinken te gek." (Kevin Pasman)

Semuta: songgericht psychedelisch op debuut

Semuta is de doorstart van psychedelische rockband Zuster Zonnebloem. Debuutalbum 'The Circle Ends Where It Began' laat horen waarom de naamsverandering nodig was. Waar psychedelische bands zich vaak op uitgesponnen instrumentale secties richten, zijn de nummers duidelijk om de sonore stem van Hanne Brunekreeft opgebouwd. Daarin is zeker nog wel plek voor psychedelische klanken uit de jaren zestig en zeventig, zeker tegen het einde van het album, maar de songs staan centraal. Er is ook plek voor bijvoorbeeld de neo-soul van *Phases* en het My Baby-achtige *This Change Is Bigger Than Us*. Gitarist Rick van Loon en toetsenist Sem ten Cate houden hun sounds organisch en hun partijen melodisch sterk, zonder een noot te veel.

Eddie Mulder: progressief op nieuw soloalbum

Eddie Mulders albums zijn er in twee smaken: akoestische albums met een warm, doch helder gitaargeluid en meer progressief georiënteerde albums. 'The Trail' is er een in de laatste categorie, met naast enkele akoestische stukken vooral elektrische instrumenten, waaronder veel synthesizers; die op *Katsura* worden verzorgd door Kayak-leider Ton Scherpenzeel. Compositorisch gezien is de filosofie van Mulders elektrische albums echter gelijk aan die van zijn akoestische werk. Mulder kiest zijn noten zorgvuldig, met zeer smakvolle melodieën die echt een verhaal lijken te vertellen als gevolg. Eigenlijk vraagt zijn gitaarsound daar ook om, want 'The Trail' bewijst dat Mulder ook elektrisch een voorkeur heeft voor een heel helder geluid dat toch een vol, warm laag heeft.

Gary Holt (Exodus)

Een creatieve explosie

Naast het touren met Slayer houdt gitarist Gary Holt ook nog tijd over voor zijn eigen band Exodus. Hun nieuwe album 'Goliath' is het meest gevarieerde album van de thrashpioniers tot nu toe.

“Misschien komt die diversiteit doordat er meer songwriters waren”, aldus Holt. “Dat moedig ik altijd aan. Als er in het verleden tien nummers op het album stonden, had ik er acht geschreven, omdat er geen andere optie was. Dit keer heeft Lee (*Altus, gitarist*) bijna het halve album geschreven, Tom (*Hunting, drummer*) schreef een aantal teksten, Rob (*Dukes, zanger*) en ik deden de rest. En Jack (*Gibson, bassist*) is de eerste die ik raadpleeg als het om arrangementen gaat.

We hebben een studio gehuurd zodat we alles kunnen laten staan en tot het einde kunnen opnemen wat we willen. En toen hadden we opeens achttien nummers opgenomen. Het was een te gekke, creatieve explosie.

We nemen graag op zoals bands in de jaren zeventig deden. Deep Purple ging naar het Meer van Genève, wij gingen voor het vorige album (*'Persona Non Grata', 2021*) naar Lake Almanor, waar Tom woonde. Queen ging naar een chateau in Zuid-Frankrijk, wij huurden een vakantiehuis en bouwden er een studio in.”

Verontrustend

“Voor alle solo's heb ik mijn ESP's gebruikt, maar sinds het vorige album neem ik al mijn slagpartijen op met een Yamaha SBG3000

uit 1983. Hij speelt fantastisch en de intonatie is vlekkeloos. Hij heeft een vaste brug en kleine frets. Voor de studio vind ik hem te gek, maar hij komt verder het huis niet uit. Hij is heel oud, maar het is het meest gave exemplaar dat ik ooit gezien heb. Er zitten niet eens markeringen van een riem op.

Qua versterkers hebben we verschillende dingen geprobeerd, maar mijn liveset-up werkte uiteindelijk het beste: een Marshall Jubilee en een Mesa Boogie. We hebben ingeplugd en geen knop meer aangeraakt. Voor de leadpartijen heb ik een van Lee's oude gemodificeerde Marshalls gebruikt en hij gebruikt een oude Mesa Boogie Mark III uit de jaren tachtig, die ooit van een man was die Kirk Hammett heet.

Ik heb mijn periodes waarin ik me alleen op dissonante ritmische brutaliteit concentreer. Ik vind het te gek om akkoorden te vinden die verontrustend klinken. Maar ik houd ook van melodie en dat kan ik prima als ik er zin in heb.”

(Kevin Pasman)

Tourdata: Ancienne Belgique, Brussel (25-3), Mainstage, Den Bosch (3-4)

ZIEN

Je ziet het pas als het bestaat. Afgelopen week stond ik op het podium met een band waarvoor ik maanden geoefend heb. Elke noot kende ik van binnen en van buiten. En tijdens de show pas ervaar ik welk effect die noot heeft op het publiek. Partijen die ik saai vond hypnotiseren mensen, partijen die ik moeilijk vond worden niet eens gehoord.

Terwijl ik dit schrijf, leg ik de laatste hand aan mijn nieuwe album.

Letterlijk soms honderden lagen die tegelijk een verhaal vertellen, koren, volledige orkesten, meerdere zangers, screams, grunts, fluisteringen en snikken. Dat het maken ervan 5 jaar kost ligt niet aan mij. Ik heb eerder beschreven dat mijn muziek mij grijpt en door me heen vloeit waardoor ik als een bezetene ga schrijven en binnen drie weken in een kamer opgesloten weken een volledig album heb.

De jaren die het kost zijn omdat ik veel dingen die ik schrijf laat uitvoeren door mensen die het anders kunnen dan ik. Ik kan de drums programmeren, maar ik zoek die ene persoon die elke klap een hartslag maakt. Ik kan die viool inspelen, maar ik zoek die ene persoon waardoor mijn haren overeind gaan staan en de tranen in mijn ogen schieten. Die zoektocht is niet hetzelfde als het vinden van een geweldige muzikant. Het moet iemand zijn die ik ken, vertrouw, waarin ik weet dat er geen kwaad, geen ego, geen bijbedoelingen zijn tussen de muziek, de persoon en mijzelf. Want ik laat iemand verwoorden waar ik heel mijn leven doorheen ben gegaan.

Dus vind ik soms iemand op mijn pad waarmee die band ontstaat en die dan ineens de perfecte kandidaat wordt om mee samen te werken. Dat proces van uit handen durven geven en iets terug krijgen dat je misschien niet verwacht, is het mooiste wat er is. Durven zeggen dat het nu ook van iemand anders is. Iemand durven toelaten jouw symboliek te gebruiken voor zijn of haar eigen pijn, zijn of haar eigen hoop.

Dat proces is nu bijna ten einde en zoals altijd zal het zich pas jaren later weer aan mij presenteren. Het volwassen verdriet zit hem daarin: je begrijpt je eigen werk pas wanneer je zelf veranderd bent. Je schrijft vanuit wie je was, maar je luistert als wie je bent geworden. Die kloof is pijnlijk, maar ook prachtig. Het is de ruimte waarin groei woont, maar je ziet het pas als het bestaat.

Kevin Storm

Album en theatertour Bertolf & Nomden

Soms komt er op debuutalbums al flink wat ervaring en expertise bij elkaar. Bertolf Lentink en Diederik Nomden hebben op eigen kracht al veel muzikaal vakwerk afgeleverd en ook 'All Good Things' van hun nieuwe project Bertolf & Nomden is met zeer veel zorg in elkaar gezet. Op de arrangementen,

waarin een nadrukkelijke akoestische basis en een creatief ingezet palet aan elektrische lagen op elkaar gestapeld worden, is werkelijk niets aan te merken. Het merendeel van het album verradt een sterke Beatles-invloed, maar de nummers waarop de elektrische gitaren een relatief prominente rol spelen doen vaak ook aan de Californië-sound van eind jaren zestig denken. De zang bestaat vrijwel het hele album uit harmonieën die staan als een huis. Bertolf & Nomden toert dit voorjaar langs de Nederlandse theaters met de voorstelling *Two Of Us*.

Tourdata: De Kampanje, Den Helder (2-4), TivoliVredenburg, Utrecht (3-4), De Willem, Papendrecht (9-4), De Reggehof, Goor (11-4), Lux, Nijmegen (16-4), Hoge Woerd, Utrecht (17-4), Ludens, Voorburg (22-4), De Klinker, Winschoten (24-4), Chassé Theater, Breda (7-5), Hoftheater, Raalte (8-5), Schouwburg, Deventer (15-5), Theater Piet Mondriaan, Abcoude (16-5), Het Speelhuis, Helmond (21-5), De Vest, Alkmaar (22-5), Cultura, Ede (29-5), De Kik, Elst (30-5), De Bond, Oldenzaal (6-6), De Kleine Komodie, Amsterdam (10-6)

Cooking With Knopfler met David Piedfort

De Vlaamse topgitarist David Piedfort toert al enige tijd langs de Belgische podia met 'Cooking With Knopfler', een project dat hij startte met zanger/gitarist Bart Bults om de muziek van Dire Straits en het solowerk van Mark Knopfler te eren. Het collectief deed al eerder optredens in Nederland, maar maakt dit jaar serieuzer werk van hun pogingen ook in Nederland op te treden.

Tourdata: Vorstin, Hilversum (4-4), Lamuso, Turnhout (8-4 & 9-4), Brikke Oave, Brunssum (11-4), Mark Liebrecht Schouwburg, Mortsel (18-4), Boerderij, Zoetermeer (25-4), Concertgebouw, Brugge (1-5), Cacaofabriek, Helmond (2-5), De Spot, Middelburg (15-5), Neushoorn, Leeuwarden (24-5), At Sea, Koksijde (25-7), De Doolhof, Tegelen (12-9), De Leest, Izegem (23-10), Het Vierde Oor, Olen (12-12)

Mijn Pedalboard

Richard Hallebeek

Wat de fusionmeester ziet als hij naar beneden kijkt. tekst Richard Hallebeek foto's Eric van Nieuwland

"De kern van mijn setup is een Hook Wizard buizenkop, die ik via midi aanstuur met een Fractal Audio FC-12. Met de onderste rij schakelaars wissel ik tussen de specifieke voicings van de Hook - van Fender-clean tot Plexi Marshall crunch en High Gain - en op de bovenste rij kan ik de effecten van mijn Fractal Audio Axe-FX III aan- of uitschakelen. De expressiepedalen aan de zijkant geven me realtime controle over parameters tijdens het spelen.

Mijn signaalpad start links bij een TC Electronic Bonafide Buffer en gaat vanaf daar naar een Lehle switcher. Dat is een enorm handige looper die ik al vanaf de jaren '90 gebruik. De midi-out van de Hook stuurt de Lehle aan. Zo activeer ik

automatisch de juiste loop (clean of lead) voor de pedalen die vóór de versterker staan en mijn basissound echt inkleuren.

Als zelfverklaarde 'booster freak' heb ik thuis een enorme verzameling, maar op dit board kies ik voor de Scott Henderson RC Booster en de TC Electronic Classic Booster+Distortion. Die laatste is een re-issue van een zeldzaam jarenzeventig-origineel, veel gebruikt door Allan Holdsworth. Toen ik in 2013 met hem speelde op een festival in Sicilië, liet ik

dit pedaal horen. Hoewel hij vond dat deze versie totaal niet op zijn geliefde origineel leek, was hij wel diep onder de indruk van de sound!

Voor modulatie hou ik van de Providence Anadime chorus. Ik heb dit pedaal al drie keer verkocht, maar ik koop hem telkens weer terug; die monodetune klinkt zo mooi en lijkt wel stereo. Voor mijn mastervolume gebruik ik een compact pedaal van het Australische Loopi, dat ik heel intuïtief kan bedienen door mijn voet te draaien."

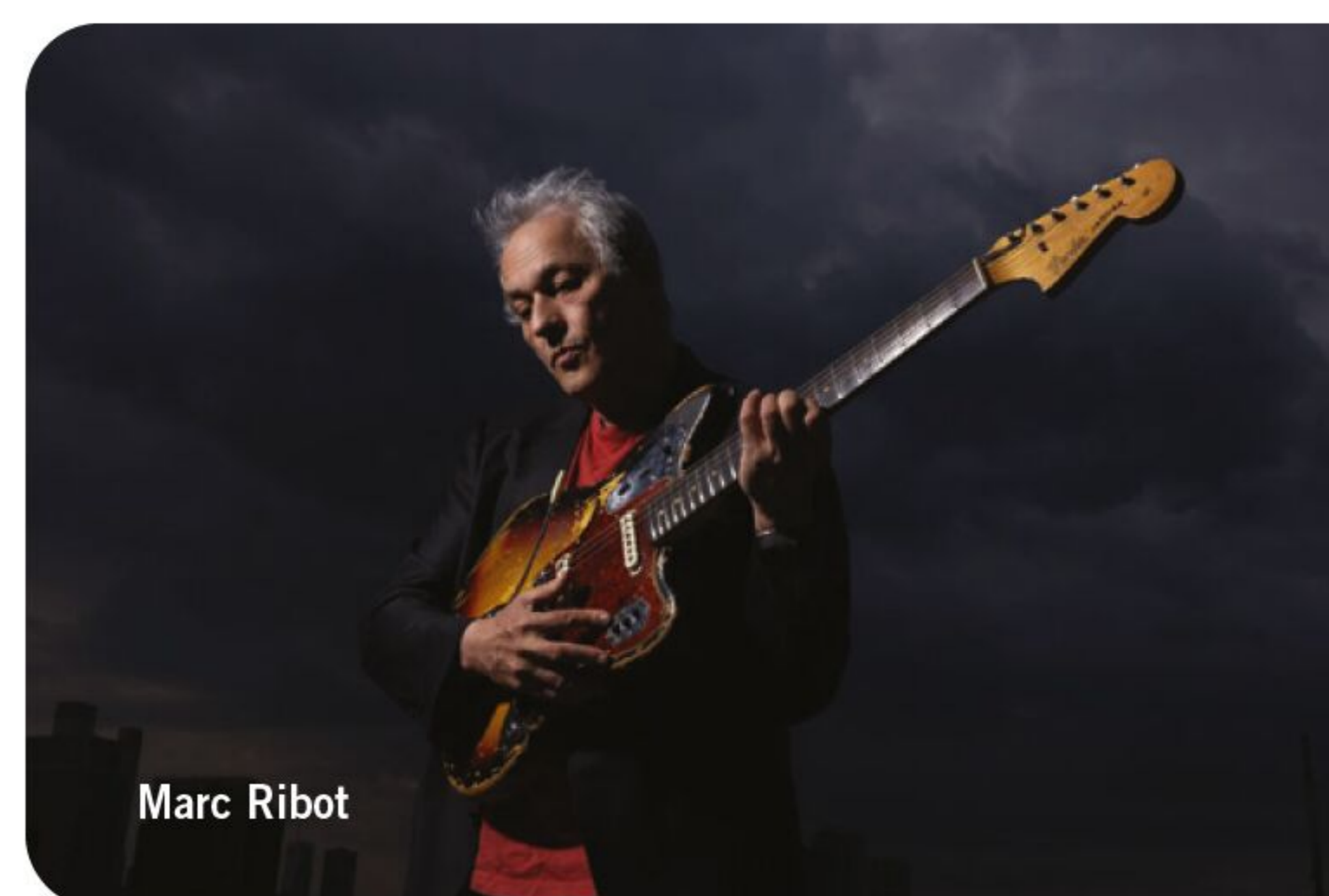
Als ik één pedaal moest kiezen voor een hele show

"Dat zou de TC Electronic Classic Booster + Distortion worden. Voor mijn legato spel heb ik wat vlees op het bot nodig, zeg maar. De compressie en gain van dit pedaal zorgen ervoor dat de gitaar niet alleen makkelijker speelt, maar de noten ook echt laat zingen met een mooie sustain."

Gitaristen in het Bimhuis

Marc Ribot speelde in november al solo in het Bimhuis in Amsterdam, op 24 april is hij er opnieuw, nu met zijn avontuurlijke Quartet 'Hurry Red Telephone'. Twee dagen later is het Bimhuispodium voor het Gilad Hekselman Trio. En John Scofield is er voor twee concerten op zondag 10 mei. Na de duoconcerten met bassist Dave Holland, gaat hij nu een duo aan met pianist Gerald Clayton. "Het is altijd relaxed en intuïtief als we samen muziek maken", zegt Scofield. Volop inspiratiemogelijkheden dus voor gitaristen de komende tijd in het Bimhuis en dan hebben het nog niet eens gehad over deze concerten: Ed Verhoeff 5 april, Peter Bernstein 19 april en Otomo Yoshihide op 7 mei.

bimhuis.nl

Tech 21 Marty Friedman Signature SansAmp

Precisie met de handtekening van *Marty*

Kan je het diverse gitaargeluid van Marty Friedman uit een klein effectpedaal krijgen? Tech 21 bewijst dat het kan en Andrew Barta vertelt op de volgende pagina waarom daarvoor digitale modeling-techniek nodig was. tekst Jan Peter Eerenberg

De Fly Rig en SansAmp modellen van Tech 21 hebben inmiddels hun plaats op menig pedalboard gevonden. De gebruikte analoge simulaties proberen de gehele geluidsketen na te bootsen: van preamp, poweramp én speaker-simulaties. Inmiddels zijn er al vele modellen uitgebracht, de meeste ook nog gekoppeld aan een endorser. Met de Marty Friedman Signature SansAmp stapt Tech 21 voor het eerst over op digitale techniek en probeert het merk zijn zeer herkenbare speelstijl te vertalen naar een compacte, praktische oplossing. Dat is geen eenvoudige opdracht. Het geluid van Marty Friedman is immers breed: van glasheldere cleans tot uitgesproken, zingende high-gain leads met een heel eigen mid-karakter. Hij is de shredder van het eerste uur uit de Shrapnel stal, 10 jaar lang de gitarist bij Megadeth en hij heeft een uitgebreide solo-catalogus, variërend van neo-classical metal, instrumentale rock tot aan Japanse covers. De vraag is dus niet alleen of dit pedaal veel gain heeft, maar vooral of het de nuance, articulatie en flexibiliteit biedt die bij zijn naam horen.

Bouw

Het effectapparaat is ongeveer twee eenheden breed en oogt robuust. Aan de basis zitten drie voetschakelaars om in de 'Live'-stand drie geluiden op te roepen, maar in de 'Studio'-stand heb je 128 presets tot je beschikking. De regelaars omvatten drive, low, mid, high en reverb, daaronder de level, save (drukknop), gate, filter, het numerieke display en de filter/tuner voetschakelaar. Aan de achterzijde zitten de in- en uitgang, midi in/out, send en return van de effectloop en een 9v voedingsaansluiting. Aan de linker zijkant vind je de xlr-uitgang. Het aansluiten en bedienen wijst zichzelf. De handleiding, overigens zeer volledig, kun je bijna overslaan.

Geluid

De eerste indruk krijg ik via de fabrieksinstellingen, gebaseerd op Friedmans clean-, rhythm- en lead-

sounds. Dat geeft meteen richting. Wat opvalt is de nadruk op helderheid in de attack en een laag dat strak blijft, ook wanneer de gain toeneemt. In het cleane bereik blijft het geluid overeind, met voldoende sprankeling zonder dun te worden. Ga ik naar een crunch-geluid, dan merk ik hoe belangrijk de mid-regeling en de filterfunctie zijn. Daarmee is vrij precies te bepalen hoeveel ruimte je dit middengebied geeft. Akkoorden en losse noten krijgen een duidelijke focus. In het high-gain gebied wordt duidelijk waar dit apparaat zich thuis voelt. Er is veel verzadiging beschikbaar, maar zonder dat het gevoel ontstaat dat alles wordt dichtgedrukt. Snelle passages blijven te volgen en palm-mutes houden hun contour. Wat ik prettig vind, is dat het pedaal voldoende dynamiek behoudt; speel je zachter, dan hoor je dat direct terug. De echte magie zit hem in die Filterregelaar.

Een beperking is dat tijd-gebaseerde effecten slechts beperkt aanwezig zijn. Wie gewend is aan uitgebreide delay-landschappen zal dat extern moeten oplossen. Vergelijken met andere SansAmp of Fly Rig modellen heeft dit model meer gain en een modernere voicing. Je krijgt een superieure preampsectie die specifiek is afgestemd op metal en hardrock.

Je kan dit pedaal als een ouderwets pedaal tussen je gitaar en versterker plaatsen, maar je kan hem ook direct aansluiten op een PA-systeem. Daarnaast kun je het verbinden met je daw en zo als opnametool gebruiken. Dit is zoveel makkelijker dan de authenticiteit van een buizenamp, speakerkast, microfoons en mic pre-amps opzoeken. Werk je in een goede studio en heb je het budget, dan is dat prachtig, maar zo niet, dan biedt dit apparaat een goed alternatief met veel flexibiliteit voor direct recording.

Als extra is er ook software voor pc of Mac waarmee je in real time de verschillende parameters ziet en kunt aanpassen: erg van deze tijd. Daarbij kun je ook nog spelen met verschillende Impulse Responses. Voor wie is dit pedaal dan? Eerlijk gezegd ook weer niet voor iedereen.

Met de filterschakelaar voeg je een uniek envelope filter toe aan je sound

Als je vooral blues of classic rock speelt, dan zijn er andere opties. Maar ben je een Friedman adept of hou je van de technische metal à la Megadeth, J-rock en J-metal of shredgitaar met veel *harmonics* dan is dit apparaat een logische keuze.

Conclusie

De (multi) amp- en effectpedalen van Tech 21 behoren tot de top. Ze zijn compact en bijzonder praktisch in gebruik, terwijl de geluidskwaliteit indrukwekkend blijft. De Marty Friedman Signature SansAmp is ontwikkeld voor gitaristen die een uitgesproken, moderne toon zoeken met veel aandacht voor articulatie en controle. Het apparaat biedt ruime mogelijkheden om het mid-engebied te vormen en reageert duidelijk op speelstijl en dynamiek.

Daarmee is het vooral aantrekkelijk voor gitaristen die hun sound zorgvuldig willen opbouwen en die behoefte hebben aan consistentie tussen thuis, studio en podium. Verwacht je een simpel pedaal waarbij je één knop indrukt en klaar bent, dan vraagt dit systeem wat meer betrokkenheid. Ben je bereid die tijd te nemen, dan krijg je een breed inzetbaar apparaat met een duidelijke Friedman-signatuur. **G**

TECH 21 MARTY FRIEDMAN SIGNATURE SANSAMP

RICHTPRIJS: € 489,-

LAND VAN HERKOMST: USA

TYPE: voorversterkerpedaal

KANALEN: 128 geheugen plaatsen

REGELAARS: drive, low, mid, high, reverb, level, gate, filter

SCHAKELAARS: 3x preset, Filter/Tuner

AANSLUITINGEN: ingang (jack), uitgang (jack/xlr), midi

AFMETINGEN: 190.5 x 133.35 x 50.8 mm (bxdxh)

GEWICHT: 680 gram

MEEGELIVERDE SOFTWARE: editor-app

EXTRA MOGELIJKHEDEN: 9v adapter meegeleverd, chromatische tuner, IR-upload

REEKS: voor bassisten is er de SansAmp Programmable Bass Driver ELITE

DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. +49 (0)30 707 130-0

WEBSITE: sound-service.eu

TECH 21 MARTY FRIEDMAN SIGNATURE SANSAMP

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Goede diverse geluidsmogelijkheden voor podium- en thuis(opname)-gebruik

Rivalen

- Blackstar IDX: Floor Three
- Neural DSP Nano Cortex

Tech 21's **Andrew Barta**

Tweede liefde

Het is niet niks om met een digitaal pedaal te komen als je je hele leven een verkondiger bent geweest van de superioriteit van analoge techniek. Wij vroegen Andrew Barta van Tech 21 naar deze ommezwaai. tekst Steven Faber

Tech 21 maakt sinds 1989 onder de naam SansAmp analoge apparaten in verschillende vormen die met analoge techniek de klank van verschillende versterkers en speakerkabinetten simuleren. Je zou het analoge modeling kunnen noemen. Al die tijd werd dit verdedigd met de onweerlegbare claim dat analoge apparatuur geen latency heeft. Dus was het heel verrassend dat het nieuwste SansAmp-pedaal volledig digitaal is.

Als ik gelijk met de grote vraag mag beginnen... Waarom maakt Tech 21 de overstap naar digitale modeling?

“We maken niet echt een overstap, maar voegen wel een digitaal ontwerp toe aan onze productlijn. Als de technologie vooruit gaat, worden dingen meestal beter. Het is net als met elektrische auto's. Twintig jaar geleden had niemand gedacht dat er nu zoveel elektrische auto's zouden rondrijden. Dat komt allemaal door verbeterde technologie. Ik was me natuurlijk vanaf het begin bewust van digitale technologie, maar ik vond de kwaliteit niet bevredigend. Dat heeft te maken met resolutie en met latency. Anders dan bij een delay waar het wel cool kan zijn als de geluidskwaliteit matig is, is dat bij een versterkersimulatie,

waarbij boventonen worden gegenereerd, problematisch omdat het kunstmatig gaat klinken. Dus toen ik naar de eerdere digitale modeling-units luisterde, had ik altijd het gevoel dat ze klonken als een videogame. Maar nu zijn er veel snellere processors. Daarom ben ik het serieuzer gaan nemen.”

En waarom zijn jullie specifiek met het Marty Friedman pedaal digitaal gegaan?

“Toen we met Marty spraken, waren er enkele obstakels om te creëren wat hij wilde. Het envelope filter dat hij wilde was een probleem om analogoog te maken in verband met de Europese

RoHS-richtlijnen. En een analoge galm is ook niet te doen.

Toen zeiden we: ‘Waarom kijken we niet eens naar het creëren van digitale versterkersounds?’ In het digitale domein kunnen we op die manier een compact product maken. Want een hybride pedaal wordt al snel groot en ook nog eens erg duur.”

Hoe ging dat proces in zijn werk?

“Wat we hebben gedaan, is de SansAmp in een digitaal domein creëren, want dat gaf ons meer het gevoel van een echte versterker, iets wat ik bij veel andere digitale producten niet hoor. We

gebruiken een 24-bits conversie, maar we gebruiken een ander soort processor, omdat we iets wilden hebben met een zeer lage latency. Die is minder dan een milliseconde, waardoor we volgens mij een van de snelste digitale pedalen op de markt zijn. Er zijn zelfs presets die tot een halve milliseconde gaan. Dat is echt waanzinnig.”

We hebben de SansAmp in het digitale domein gecreëerd, want dat gaf ons meer het gevoel van een echte versterker

Betekent dat dat we in de toekomst zowel digitale als analoge producten kunnen verwachten van Tech 21?

“Ja, we breiden uit naar het digitale domein. Want laten we eerlijk zijn, het is heel eenvoudig in gebruik en het is de toekomst. Analoge techniek zal steeds moeilijker worden. We krijgen voortdurend te horen dat onderdelen die we gebruiken verdwijnen. De fabrikanten stoppen met de productie ervan. Maar zolang we kunnen, blijven we ook analogoog bouwen. Dat is toch mijn eerste liefde.”

ORANGE® OR60

De OR60 is onze nieuwste, in het Verenigd Koninkrijk gebouwde buizenversterker. Uitgerust met een paar 6L6-eindversterkerbuizen, voelt dit eenkanaals werkpaard zich net zo thuis bij sprankelende cleans en 'edge-of-breakup' dynamiek als bij agressieve high-gain.

**CORROSION
OF CONFORMITY**

Hij bouncet, heeft een geweldige chug en snijdt perfect door de mix. Die Presence/Resonance-knoppen zijn fantastisch. Pure tovenarij... Er zit enorm veel 'intel' in dit ding. Ik kan er alle kanten mee op. Orange is absoluut de baas!

Pepper Keenan

Corrosion of Conformity / Down

DOWN

OR60
orangeamps.com

HTD
HIGH TECH DISTRIBUTION

Gretsch Limited Edition

Come Together

Abbey Road RS201 Studiomatic

Het ene moment wil Gretsch de gitaar voor de ‘nieuwe generatie’ zijn en het volgende moment brengt het een instrument uit dat zijn wortels heeft in de opnamestudio’s van begin jaren 60. Help!

tekst Dave Burrluck foto's Matt Lincoln

Abbey Road is waarschijnlijk de beroemdste opnamestudio ter wereld. Het werd in 1931 gebouwd en kreeg internationale bekendheid door vier inwoners van Liverpool die in 1962 voor het eerst het gebouw binnenstapten en alles veranderden: The Beatles. De zwarte Duo Jet uit 1957 van George Harrison was waarschijnlijk de eerste elektrische Gretsch die daar muziek maakte en werd zeker gebruikt om *Please Please Me* op te nemen: de eerste nummer 1-single van de band (volgens sommige hitlijsten, want *From Me To You* komt officieel die eer toe) en hun debuutalbum met dezelfde naam. Harrison kocht meer Gretsch-gitaren en The Fab Four bleven opnemen in Abbey Road. Hoewel Gretsch nog altijd de type gitaren aanbiedt die Harrison bespeelde, zijn de opnamestudio en de technologie daarbinnen drastisch veranderd sinds die pioniersdagen. Het lijkt dan ook een ongebruikelijk moment om deze bijna verouderde wereld te eren, maar dat is precies wat we hier hebben met deze gelimiteerde release: een samenwerking tussen twee zeer bekende merken. De Studiomatic krijgt zijn eigen ‘RS’-nummer: “De eerste keer in de geschiedenis dat het legendarische ‘RS’-nummer van

Abbey Road aan een muziekinstrument is toegekend”, aldus Gretsch. Bovendien is hij voorzien van een circuit dat is geïnspireerd op het klassieke RS97 Rumble Filter, een technologie die in de jaren vijftig door het EMI-team van Abbey Road is ontworpen om zeer lage frequenties en mechanische trillingen uit opnames te verwijderen. De harde koffer – met een dieprode buitenkant geïnspireerd op het meubilair van Abbey Road en een blauwe binnenkant geïnspireerd op een verfschraapsel op een studiodeur – is behoorlijk stijlvol, net als de tijdloze elegantie en opvallende stijl van de gitaar die erin zit. Het mag dan wel Studiomatic heten, maar er wordt nergens melding gemaakt van Electromatic, het Gretsch-niveau waar we het over hebben: een vrij strak uitgevoerde Chinese constructie gebaseerd op de enige double-cut Electromatic in de Hollow Body-serie, de G5422.

Constructie

Hoewel we geen idee hebben wat ‘limited’ in cijfers betekent, wordt het gevoel van een speciale gelegenheid mooi weergegeven door het kleine naamplaatje op de kop met de modelnaam, dat – net als alle hardware – glanzend verguld is. De

gitaar is alleen verkrijgbaar in Classic Walnut Stain. Bij weinig licht lijkt hij zwart, maar de afwerking is eigenlijk doorschijnend, zodat je de subtiele golvende nerf van de gelamineerde esdoorn body kunt zien. Het is een grote gitaar, met een breedte van ongeveer 403 mm aan de onderkant en een diepte van ongeveer 58 mm aan de rand, die taps toeloopt tot 53 mm aan de punt van de afgeronde hoorns. Het is ook een echte hollowbody, zonder enige ondersteuning onder de brug (in tegenstelling tot de Electromatic G5422, die gebruikmaakt van een zogenaamd *trestle block*; een soort bok onder de brug), met twee parallelle, in lengterichting gemonteerde sparren verstevigingsbalken – je kunt ze net zien als je door de ongebonden f-gaten tuurt. Je kunt ook een zeer nette interne constructie zien; de netjes ingekerfde strips geven meer lijmoppervlak om de boven- en achterkant aan de zijkanten te bevestigen. Ook de buitenkant oogt strak, vooral de zwart/crème/zwart-kleurige plastic binding rond de body.

De hals is gemaakt van esdoorn, terwijl de toets is gemaakt van licht gestreept diepbruin/zwart ebbenhout met een enkele, crèmekleurige binding, met die stijlvolle parelmoeren duimnagelpositiemarkeringen. »

De Luminlay-zijmarkeringen zijn weer modern. De afwerking lijkt een beetje saai, maar daardoor knalt de glanzende hardware er extra uit. We zien een in licentie gebouwde Bigsby B60 vibrato, tune-o-matic brug (Adjusto-Matic in Gretschland), G-Arrow metalen knoppen en locking stemmechanieken. De vergulde pick-up covers zijn goed zichtbaar omdat ze iets buiten de goudkleurige plastic montageringen uitsteken.

Bespeelbaarheid en geluid

Chinese gitaren zijn tegenwoordig uitmuntend en de Studiomaster is vrijwel direct klaar voor gebruik. We passen halspen en snaarhoogte iets aan, wat eenvoudig te doen is. Het

fretwerk is over het algemeen goed, afgezien van een paar scherpe uiteinden. De medium frets hebben een goede hoogte en mede door het comfortabele en goed gevormde Classic 'C'-halsprofiel, is de gitaar goed bespeelbaar. Dat hij groot is, hoort bij de charme. Hoewel veel vergelijkbare modellen aanvoelen als jazzgitaren uit vervlogen tijden, roept de Bigsby met de eerste aanslag tijdloze rockabilly, vroege rock-'n-roll en twang op. Hé, het is een Gretsch! Door de holle constructie is hij redelijk luid zonder versterking. Aangesloten heeft de klank een goede algehele diepte, wat een solide basis vormt voor de heldere en vrij agressieve brugpick-up. Er is hier sprake van old-school honk, een goed karakter in de middenfrequenties en de helderheid

lijkt goed getemd; de halspickup behoudt iets van die scherpste, maar met meer diepte.

Voor velen is de klassieke Gretschklank die met beide elementen aan en hier is hij hol met rijke bassen en die klassieke "snap" in de hoge tonen. Clean en luid met slechts een beetje reverb produceert hij geluiden die je al vaak hebt gehoord – een soort Telecaster-twang met wat verminderd hoog en wat extra volheid. Het is geen gitaar die in het verleden is blijven hangen: de klank heeft een behoorlijke aanwezigheid, het is minder 'vintage Filter'Tron' in onze oren, misschien iets meer standaard humbucker, en een die houdt van wat crunch en fuzz. Het kan levendig worden met de holle constructie, maar muzikale feedback is gemakkelijk te verkrijgen bij relatief lage niveaus, wat fijn kan zijn met opnames.

Gretsch heeft een geschiedenis vol ongebruikelijke regelcircuits. De Studiomatic heeft de drieweg-elementschakelaar en het mastervolume

Het Rumble Filter geeft in feite twee extra karakters, waarvoor de frequentieverlagende gebieden op maat zijn gemaakt

Deze draaischakelaar met twee standen schakelt tussen twee verschillende laag-af filters

Het rechthoekige naamplaatje wordt al sinds jaar en dag door Gretsch gebruikt en verwijst hier naar de unieke samenwerking achter deze gitaar

GRETSCH LIMITED EDITION ABBEY ROAD RS201 STUDIOMATIC

Richtprijs: € 1.499,- (inclusief koffer)

LAND VAN HERKOMST: China

TYPE: semiholle elektrische gitaar met dubbele cutaway

BODY: gelamineerd esdoorn

HALS: esdoorn, gelijkmd

TOETS: ebben

TOETSADIUS: 305mm (12 inch)

FRETS: 22, medium jumbo

MENSUUR: 625 mm (24,6 inch)

TOPKAM/BREEDTE: Graph Tech Tusq XL/43mm

ELEKTRONICA: 2 Custom Filtertron elementen, 3-standen elementschakelaar, mastervolume, individuele toonregeling (met Push/pull om Rumble Filter in te schakelen), tweestanden Rumble Filter-keuzeschakelaar

HARDWARE: goudkleurig, Adjusto-Matic brug met Bigsby B-60, locking stemmechanieken

GEWICHT: 3,37 kg

AFWERKING: hoogglans polyester, classic walnut stain

LINKSHANDIG: nee

DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

WEBSITE: gretschguitars.com

op de twee hoorns. Er zijn individuele toonknoppen met elk een push/pull om het Rumble Filter in te schakelen, waarbij er twee instellingen zijn: I en II. Deze worden geselecteerd met de draaischakelaar die het dichtst bij de brug is geplaatst. Ze zijn bedoeld om een dunner, meer singlecoil-achtig geluid te bieden, terwijl de pickup ruisonderdrukkend blijft. De twee klanken die je hiermee krijgt halen de diepte in verschillende mate uit het geluid. In positie II is het effect duidelijk: er is minder laag, meer laagmidden en het geeft een slankere, iets mildere klank. Positie I is subtieler, er is minder effect – in feite worden beide een soort karakterwisseling, waarvoor die frequentieverlagende gebieden op maat zijn gemaakt. Er is geen verandering in de hoge frequenties, dus net als de brightschakelaar op een Jaguar die het laag vermindert, geeft het Rumble Filter de gitaarklank extra focus door frequenties te verminderen in plaats van te versterken.

Road-link, hoewel dat natuurlijk wel de prijs opdrijft, net als de chique, goed doordachte koffer. En hoewel de twee niveaus van laagvermindering niet precies het originele Rumble Filter nabootsen, werkt het eenvoudige circuit goed om het vrij grote geluid op te schonen en te focussen, wat helpt bij zowel opnames als live. Aangezien velen van ons muziek opnemen met niet veel meer dan een audio-interface en een daw, is dit een ode aan een vervlogen tijd waarin we nog massaal naar een opnamestudio trokken. En niets klinkt of ziet eruit als een klassieke Gretsch, toch? Deze Studiomatic voldoet aan al die eisen: een zeer goede gitaar met een mooi achtergrondverhaal.

Oordeel

De Studiomatic is goed gebouwd en is de meest betaalbare Gretsch met dubbele cutaway, een volledig holle constructie en parallelle toonbalken. De double-cutaway-stijl, een knipoog naar de vroege jaren zestig, past goed bij de Abbey

GRETSCH LIMITED EDITION ABBEY ROAD RS201 STUDIOMATIC

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een aantrekkelijke budgetversie van een klassieker met een mooi verhaal.

Rivalen

- Ibanez GB10SE-BS
- George Benson
- D'Angelico Excel EXL1

Dowina Mahogany VM-GD
& Dowina Macacauba GD TS

Standaard in een maatkostuum

Het Slowaakse merk Dowina breidt zijn portfolio met gitaren steeds verder uit. We testen twee opmerkelijke gitaren met een OM formaat.

tekst Hein van Dongen

DOWINA MAHOGANY VM-GD

RICHTPRIJS: € 2295,-
(inclusief koffer)

LAND VAN HERKOMST:
Slowakije

TYPE: OM-type
akoestische gitaar

BOVENBLAD: massief
mahonie

ZIJ-/ACHTERKANT: massief
mahonie

BRUG: ebben

HALS: mahonie

TOETS: ebben

FRETS: 21

MENSUUR: 648 mm

TOPKAM: been

BREEDTE TOPKAM: 45mm

HARDWARE: Grover stem-
mechanieken

GEWICHT: 1,7 kg

LINKSHANDIG: ja

OPTIES: LR Baggs VTC of
Anthem op aanvraag

REEKS: Er zijn verschillen-
de modellen in deze lijn,
waaronder dreadnought
en Grand Auditorium, al
dan niet met cutaway

DISTRIBUTIE: World Music

Sales, Apeldoorn, tel.
06 33023955

WEBSITE:
worldmusicsales.com

Dowina voert een uitgebreid programma staal- en nyloonsnarige gitaren. De verschillende series die worden gebouwd onderscheiden zich door het gebruikte materiaal en in elke serie kun je kiezen uit allerlei bodyvormen. Bovendien kan elke gitaar ook linkshandig worden geleverd en desgewenst met een pick-up onder het zadel of in het klankgat (LR Baggs VTC of Anthem). Ook kun je kiezen voor een cutaway, een 12-frets hals, een open kop of een afgeronde toets. Dat Dowina zo'n breed scala aan instrumenten kan leveren komt uiteraard doordat het bedrijf alle gitaren met de hand bouwt. Maatwerk is standaard.

Het Dowina programma bestaat niet alleen uit de bekende Western modellen als de dreadnought, maar ook uit eigen ontwerpen als de Aura en de Bona Vida (zie de tests in Gitarist 409 en 389 - ook op onze website te vinden). Ook grijpt men terug op de Europese traditie van luthiers door onderzoek te doen naar de houtsoorten en de propor-

ties die door oude bouwers werden gebruikt.

We ontvingen twee nieuwe modellen, allebei in een OM-formaat, maar gebouwd uit verschillend materiaal. Veel lijnen in het assortiment dragen de naam van een wijnsoort, maar deze nieuwe gitaren komen uit series die naar het gebruikte hout zijn genoemd. De Mahogany VM GD is geheel van Honduras mahonie, terwijl de Macacauba GD TS een bovenblad heeft van sparren met zij- en achterbladen van macacauba. TS staat daarbij voor 'torrified spruce', ofwel sparren dat een warmtebehandeling heeft ondergaan om het de klank te geven van een ingespeelde gitaar.

Mahonie

De mahoniegitaar is sober afgewerkt, maar er is eersteklas materiaal gebruikt. De brug is vervaardigd uit ebben, net als de toets, die is uitgerust met heel kleine dots. Het zadel en de topkam zijn van been. Met een topkam van 45 mm is de hals vrij breed. Het bovenblad is

hoogglans gelakt en heeft een sober rozet en zwarte binding.

Van een vrij kleine gitaar met een mahonie body verwacht je misschien een ietwat timide en introvert geluid. Maar de sound van deze Dowina is verrassend breed. Van de mahonie gitaren die ik de afgelopen jaren heb kunnen bespe- len heeft deze Dowina het grootste volume en de krachtigste sustain. Maar je hoort ook de klankeigen- schappen terug waardoor veel gitaristen van een mahonie bovenblad houden. Je krijgt soms de indruk dat een mahonie gitaar de dynamiek in je spel ietwat compenseert, als een soort akoestische compressie. Wanneer je stevig aanslaat tempert de body het geluid een beetje en zachte passages lijken juist weer wat extra sustain mee te krijgen, wat vooral hoger op de hals prachtig klinkt.

Macacauba

Macacauba is een Boliviaanse hard- houtsoort waaruit de body van onze tweede testgitaar is gemaakt en die

**DOWINA MACACAUBA
GD TS**

RICHTPRIJS: € 1785,-
(incl. stevige gigbag)

LAND VAN HERKOMST:
Slowakije

TYPE: OM-type
akoestische gitaar

BOVENBLAD: massief
Dolomieten sparren, heeft
warmtebehandeling
ondergaan (torrified)

ZIJ-/ACHTERKANT: massief
macacauba

BRUG: ebben

HALS: mahonie

TOETS: ebben

FRETS: 22

MENSUUR: 648 mm

TOPKAM: been

BREEDTE TOPKAM: 45 mm

HARDWARE: Gotoh
stemmechanieken

GEWICHT: 1,7 kg

LINKSHANDIG: ja

OPTIES: LR Baggs VTC of
Anthem op aanvraag

REEKS: Er zijn verschillen-
de modellen in deze lijn,
waaronder dreadnought
en Grand Auditorium, al
dan niet met cutaway

Rivalen

Mahogany

■ Furch Blue OM-MM

■ Guild M-20

Macacauba

■ Furch Blue OM-CM

■ Martin 000-12E

aan de gitaar zijn naam geeft. De uitstraling van deze gitaar is heel anders dan die van zijn broer en dat geldt ook voor het geluid: zwaarder, directer, expressiever. Maar het is echt onmogelijk om te zeggen welke gitaar beter klinkt: de vergelijking gaat niet meer over appels en peren, maar over druiven en olijven. De gitaar is iets luxueuzer uitgevoerd dan de Mahogany, met een rozet van palissander en abalone. Het bovenblad is van sparrenhout dat uit de Dolomieten afkomstig is, net als het hout dat ooit door Stradivari en Amati is gebruikt. Dit materiaal geeft het bovenblad een bijzondere stijfheid en het ziet er ook prachtig uit. Op ons exemplaar was een transparante slagplaat aan-

gebracht en een ander verschil met de Mahogany is de extra fret onder de hoge E snaar. Mocht je in deze regionen je heil zoeken, dan is het wel goed om te weten dat de Dowina's ook hoger op de hals klinken als een klok.

Verder moeten we voor dit ontwerp dezelfde superlatieven gebruiken als voor zijn familielid: fraai gebouwd, een prachtig geluid en een genot om te bespelen. De prijs is opvallend genoeg net iets lager, al wordt er bij deze gitaar geen koffer geleverd, maar een stevige hoes.

Conclusie

Met deze twee gitaren geeft Dowina wederom een indruk van waar hun

luthiers toe in staat zijn. De instrumenten hebben echt een eigen karakter en dat geeft ze een eervolle plaats tussen de gitaren van de 'grote merken' waarbij je vaak wel ongeveer weet wat je kunt verwachten.

Met alle verschil die er tussen deze gitaren bestaat luidt de conclusie hetzelfde: als je afgaat op de bouwkwiteit en het geluid, dan zijn dit heel gunstig geprijsde gitaren van een merk dat veel meer bekendheid verdient. **G**

**DOWINA MAHOGANY VM-GD & DOWINA
MACACAUBA GD TS**

OORDEEL

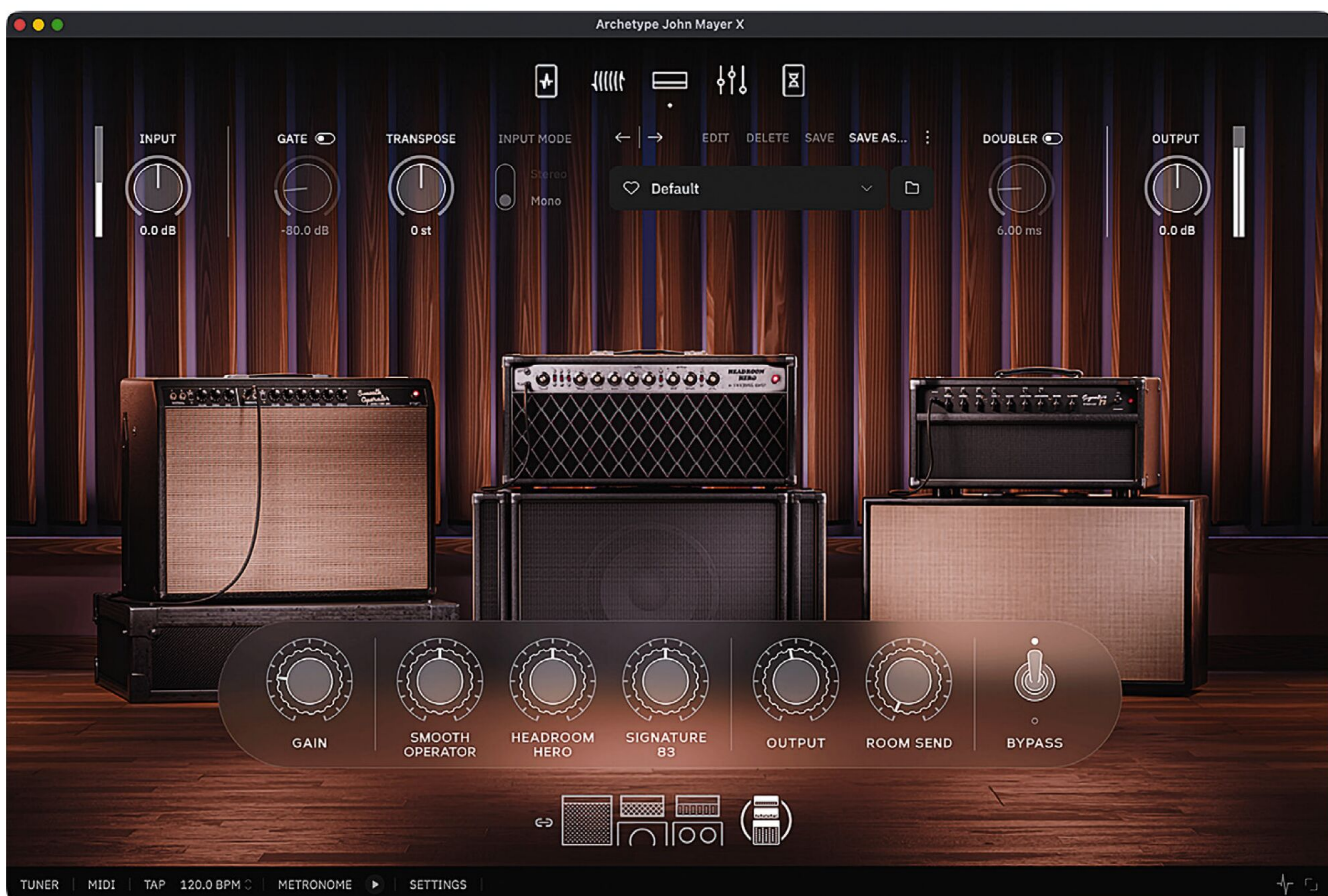
» GITARIST ZEGT: Twee instrumenten met een heel verschillend geluid, maar van dezelfde hoge kwaliteit.

Neural DSP Archetype: John Mayer X

Typisch Mayer

John Mayer werkt samen met Neural DSP om zijn gitaargeluiden naar het grote publiek te brengen.

tekst Pete Emery

Rivalen

- Neural DSP Archetype
- Cory Wong X
- Universal Audio
- Paradise Guitar Studio

Hoewel John Mayer de afgelopen jaren in het wild is gespot met een Quad Cortex, Kemper en Axe-Fx, staat hij nog steeds vooral bekend om zijn veeleisende collectie boetiek- en vintageversterkers. Dat hij zich volledig stort op een plugin, is dus een echte blijk van vertrouwen in de digitale modelingtechnologie van Neural.

Archetype: John Mayer X is een ontmoeting tussen twee leiders in hun respectievelijke vakgebieden, die hemelse gitaarklanken zou moeten opleveren. Om dit te bereiken, modelleert de plugin drie van Mayers favoriete versterkers: het vibratokanaal van zijn Fender Vibroverb uit 1964, de Dumble Steel String Singer #002 en de Two Rock John Mayer Signature Prototype "Signature

#83". Je kunt deze afzonderlijk gebruiken of alle drie tegelijk en ze worden allemaal geleverd met bijpassende speakerkasten en een reeks microfoons die kunnen worden verwisseld en verplaatst. Daarnaast hebben we - naar het voorbeeld van zijn eigen apparatuur - een verzameling overdrive-pedalen met een replica van de beruchte Klon, evenals een Tube Screamer

en een Blues Breaker. Andere effecten zijn onder meer een EQ en een compressor die hij in de studio gebruikt, een harmonische tremolo, spring reverb en een Studio Verb die zowel een hall- als een plate reverb kan nabootsen. En we hebben de gebruikelijke algemene functies in de Archetype-plugins van Neural: een Noise

Gate, Transpose-functie en Doubler.

Je begrijpt het al: is er veel om je in te verdiepen en gelukkig is het allemaal toegankelijk via de beproefde interface van Neural. Het is zeer visueel, met de signaalketen (Pre FX, Verb en Trem, Amp, Cab, EQ en Comp, Post FX) bovenaan en de drie versterkers plus de Three-In-One-modus onderaan. Net onder die signaalketen bevinden zich de algemene functies. Dit alles wordt weergegeven via handige pictogrammen of duidelijke tekst, waardoor je meteen aan de slag kunt gaan. Bovendien kan je de plugin standalone gebruiken. Je hoeft geen daw te starten om met sounds te spelen, maar kunt gewoon de plugin-app openen en aan de slag gaan. Als je je klanken wilt opslaan, gaan ze echter allemaal naar dezelfde map met de naam "User" en is er geen eenvoudige manier om ze vanuit de plugin te ordenen.

Meeslepend

Aangezien we een verzameling presets van Mayer zelf hebben, gaan we daar eerst wat mee spelen en dan verder kijken. Bij gebrek aan een PRS Silver Sky (zijn signature PRS), pakken we onze Fender Elite Stratocaster en we gaan aan de slag. Het probleem met de presets is meteen duidelijk: we willen niet stoppen met spelen om de rest van

deze plugin te evalueren! De hoogtepunten zijn de presets Gravity Clean en Lead 2 Live Room. De eerste biedt een helder, clean geluid, met veel laag, maar ook een gezonde

hoeveelheid hoge frequenties – allemaal op het randje van overstimulering, zodat het mooi comprimeert. De dynamiek van het aanslaan wordt goed weerspiegeld en met de volumeregelaar van de Strat kan je alles mooi clean maken. De tweede is een soepel leadgeluid, met nadruk op de middentonen, veel compressie en sustain, waardoor hij ongevoelbaar gemakkelijk te bespelen is.

Er is een vleugje galm om wat ruimte te creëren, wat het geheel tot een meeslepende klank maakt. Er zijn ook presets van een groot aantal andere gerenommeerde gitaristen, zoals Cory Wong, John Petrucci en Joey Landreth, die echt laten zien hoe breed het aanbod van deze plugin is.

Een ander hoogtepunt van de plugin is het gebruik van Mayers favoriete effecten met de "Three-In-One"-versterker, die alle drie de versterkers samenvoegt en zo de setup nabootst die hij live en in de studio gebruikt. De verschillende EQ's van de versterkers vullen elkaar mooi aan, wat resulteert in een goed gebalanceerd karakter dat zich leent voor heldere en bijna overstuurde sounds. Als je hier de gain hoger zet, krijg je een old-school type bijtende overdrive. Als we de instellingen van elke versterker willen wijzigen, merken we dat dit niet mogelijk is. Ook de cabsectie is uitgeschakeld, wat betekent dat we geen van de microfooninstellingen kunnen aanpassen. In deze modus zijn de drie versterkers en cabs ingesteld volgens de voorkeuren van John, met het idee dat de gebruiker elke versterker naar eigen smaak kan mengen en de drive kan aanpassen via een algemene gain-regelaar en wat reverb via een room send.

Conclusie

Hoewel we graag wat meer instelmogelijkheden hadden gezien in de compressor (de enige regelaars zijn Input en Output), de mogelijkheid om instellingen te wijzigen in de Three-In-One-modus en meer flexibiliteit in het ordenen van de signaalketen, is het voordeel van het feit dat deze zijn ingesteld op de voorkeuren van Mayer dat je precies zijn klank krijgt, wat logisch is gezien het feit dat dit een signature-plugin is. En daar blinkt hij in uit.

NEURAL DSP ARCHETYPE: JOHN MAYER X

RICHTPRIJS: € 199,-

LAND VAN HERKOMST:

Finland

TYPE: modeling plugin

VERSTERKERS: drie, gebaseerd op een Fender Vibroverb, de Dumble Steel String Singer en Two Rock John Mayer Signature

EFFECTEN: boost, envelope filter, overdrive (2x), delay, verb & trem, eq, compressor, (post) delay, (post) studio verb

ONDERSTEUNENDE FORMATS: 64-bit VST2 / VST3 / AU / AAX / Standalone

EXTRA MOGELIJKHEDEN:

tuner, metronoom,

OPTIES: bediening via midi

REEKS: er zijn ook Archetype X plugins van Misha Mansoor, Tim Henson, Rabea, John Petrucci, Cory Wong, Nolly, Gojira, Plini

DISTRIBUTIE: Neural DSP

WEBSITE: neuraldsp.com

Van ruimtelijke cleane klanken tot bluesy crunch, deze plugin omvat het hele spectrum van Mayers sounds

NEURAL DSP ARCHETYPE: JOHN MAYER X

ORDEEL

» GITARIST ZEGT: De John Mayer Archetype X bestrijkt het hele spectrum van Mayers klanken. Perfect voor gitaristen in de bluesy/pop/rock-hoek..

BLACKSTAR ID:X FLOOR ONE

COMPACT EN VEELZIJDIG

Gitaristen sjouwen al decennialang met grote versterkers, uitgebreide pedalboards en andere gear. Tegenwoordig hebben we de mogelijkheid om dit allemaal in een veel compactere en lichtere vorm mogelijk te maken. Blackstar presenteert: ID:X Floor tekst Jona Pattipeilohy

Vorig jaar bracht Blackstar de vernieuwde ID:X modelingversterkers op de markt. Hetzelfde modeling-systeem hebben ze nu verwerkt in drie verschillende floorboards. De ID:X One, Two en Three. Voor deze test behandelen we de ID:X One. Two en Three bevatten dezelfde sounds, maar hebben allebei ook een ingebouwd expressiepedaal dat bijvoorbeeld als volume- of wah-pedaal kan worden ingesteld. De ID:X Floor One en Two hebben allebei een 3,5 mm midi-ingang, Three heeft twee din-pluggen: midi in en thru. Daarnaast heeft Three ook extra voetschakelaars, wat het aan- en uitzetten van effecten en wisselen van kanalen nog soepeler maakt. De floorboards hebben 33 banken met ieder drie kanalen zodat je in totaal 99 presets op kunt slaan!

Compact en Veelzijdig

De degelijkheid en het compacte formaat van de Blackstar ID:X Floor One vallen direct op. In een robuuste stalen behuizing (die niet veel groter is dan een Big Muff!) zitten drie voetschakelaars, een overzichtelijk klein display en een rijtje regelaars en knoppen die hetzelfde

zijn als die van de versterkers. De versterkermodellen komen erg dicht bij het origineel en behouden ook bij hogere gaininstellingen voldoende definitie om niet dicht te lopen. De voetschakelaar uiterst rechts is een tap-temposchakelaar, de andere twee voetschakelaars gebruik je om door de presets heen te 'scrollen'. De bovenste rij regelaars geven directe toegang tot gain, volume, bass, middle en treble, waardoor je niet eerst menu's hoeft door te spitten om een basisgeluid neer te zetten. Dat werkt prettig, zeker voor gitaristen die gewend zijn aan de directe benadering van een traditionele versterker. De ISF-regelaar die we kennen van de ID:X-versterkers is ook weer aanwezig. ISF staat voor Infinite Shape Feature en geeft je de mogelijkheid om op unieke wijze te mixen tussen karaktereigenschappen van Amerikaanse en Britse versterkers. Het verschil tussen beiden blijft subtiel, maar is vooral duidelijk merkbaar in de middentonen. Verder is er een voice-schakelaar met zes standen waar je in combinatie met de andere voice-knop keuze hebt uit twaalf verschillende gitaarversterkers, drie bas- en drie akoestische opties. De clean- en crunchmodellen overtuigen het

meest; de extremere high-gain-varianten zijn zeker bruikbaar, maar minder uitgesproken. Als laatste in de bovenste rij zit er aan de rechterkant ook een master-regelaar. Het kleine display toont duidelijk welke preset actief is en welke parameters worden aangepast, zonder dat het geheel technisch of overweldigend aanvoelt. Het display is goed leesbaar en helder, maar niet te aanwezig of afleidend op een donker podium. Rechts van het display zit een response-knop waar je een van de drie soorten buizen mee kunt selecteren. Je hebt keuze uit EL84, EL34 en 6L6. De verschillen tussen de buizentypes zijn hoorbaar in attack en middenkarakter, maar veranderen het gekozen versterkermodel niet fundamenteel. Daarnaast vind je de eerder genoemde voice-knop. Onder het display zitten twee knoppen die je gebruikt om door het menu te gaan. Nog altijd behoorlijk overzichtelijk. Rechts van die knoppen vind je nog een Manual-, Shift- en CabRig-knop. Manual zorgt ervoor dat je alle parameters kunt aanpassen zonder dat je de presets overschrijft. De Shift-knop geeft onder andere toegang tot extra functies van een aantal van de bovenste regelaars.

Zo kun je bijvoorbeeld door Shift ingedrukt te houden en aan de gainregelaar te draaien ook een gate instellen. Bass en treble hebben als extra functie 'resonance en presence'. Als je de tap-tempo-schakelaar ingedrukt houdt, wordt het signaal gedempt en verschijnt er een stemapparaat.

Effecten

Links van het display vind je Effects, met vier knoppen met de titels Pre FX, Mod, Dly en Rev.

Pre FX zit boordevol drives, distortions en fuzzen en daarnaast ook een compressor, filter en een smaakvolle auto-wah! Sounds van onder andere een Proco Rat, Fuzz Face, DS-1 en Tubescreamer zijn allemaal terug te vinden, met op grappige wijze daarnaar verwijzende titels: Rodent, Smile Fuzz, OG Distortion en TS Drive. De octave fuzz klinkt vooral erg goed als je twee noten tegelijk speelt!

Modulation bevat een selectie van

verschillende chorus-, phaser- en tremolo-effecten. Een handige optie is dat je de tap tempo voetschakelaar ook kunt gebruiken om de ratio of de snelheid van deze effecten, tijdens het spelen, aan te passen.

Delay geeft je vijf keuzes: Analogue Delay, Digital Delay, Tape Echo, Multi Delay en Shimmer Delay. Vooral het laatste effect trekt de aandacht. Bij het volledig open-draaien van alle parameters een drone creëren en dan op een spontaan moment de delay-time terugdraaien met de tap tempo-schakelaar, levert spannende resultaten op! De multi delay heeft een leuke pingpong-modus die als stereo-delay dient waarbij de herhalingen afwisselend naar links en rechts gestuurd worden.

Reverbs kun je in principe in een paar bekende categorieën onderverdelen, de ID:X heeft er vijf: Hall, Plate, Spring, Chamber en Cathedral. Over digitale reverbsimulaties zijn onder gitaristen vaak de meningen verdeeld. Dat is uiteindelijk ook ge-

De platereverb is de favoriet voor een korte maar natuurlijk klinkende galm

woon een smaakwestie. Blackstar is er behoorlijk goed in geslaagd om de verschillende reverbvarianten na te bootsen, de plate is uiteindelijk de favoriet voor een korte maar natuurlijk klinkende galm, voor een overdreven reverb bij een ambient stukje gitaarwerk, in combinatie met een van de delays, is de cathedral een goede toevoeging.

Architect en Cabrig

Naast de fysieke bediening van de ID:X Floor One biedt Architect, Blackstars bijgeleverde software, een volledig overzicht van de versterkers, effecten en presets. Waar het kleine display op de unit

BLACKSTAR ID:X FLOOR ONE

ADVIESPRIJS: € 210,-
LAND VAN HERKOMST:

China

TYPE: Floormodeler

AFMETINGEN: 21,5 x 15,5 x 6,8 cm (bx dx h)

GEWICHT: 1,33 kg

KANALEN: Een speelkanaal, drie presets, 33 banks

REGELAARS: Gain/Gate, Volume, Bass, Middle, Treble, ISF, Master, twee regelaars waar je de effecten mee in kunt stellen

SCHAKELAARS: Voice (via een zesstanden schakelaar icm de drukschakelaar), Response, Pre FX, Mod, Dly, Rev

VOETSCHAKELAAR: twee voor het schakelen tussen presets, een voor tap tempo

AANSLUITINGEN: 3x jack (input, to amp, line out/headphones), 2x xlr (mono/stereo), 3,5 mm midi in, 3,5 mm Line in, usb-c, 9V Power

MEEGELEVERDE SOFTWARE: Architect voor opslaan van presets en deep editing, Cab Rig voor speakersimulatie. Er is een online community waar je je presets met elkaar kunt delen!

REEKS: ID:X Floor: One Two en Three

DISTRIBUTIE: Face, Boom (B), tel: (0032) (0)3 844 67 97

WEBSITE: face.be

slechts een beperkt beeld geeft, zie je in Architect grafisch elke parameter: van drive en EQ tot modulatie, delay en reverb. Presets kun je daar eenvoudig ordenen, kopiëren of back-uppen, en zelfs globale instellingen, tuner en midi-opties worden overzichtelijk weergegeven. Voor live-gebruik of studiowerk is dit een te gekke uitbreiding, omdat je in een overzichtelijk en herkenbaar beeld, een stuk sneller kunt werken. Daarnaast geven de fysieke knoppen de wijzigingen meteen door aan de software, waardoor de workflow echt geoptimaliseerd kan worden.

Om de klank nog realistischer te maken, beschikt de ID:X over CabRig, Blackstars digitale speakersimulatie. CabRig simuleert zowel het karakter van verschillende luidsprekers en microfoons, als de akoestiek van een ruimte. Daarbij kun je kiezen tussen klassieke microfoon-posities en de "In The Room" optie, waarbij de klank is

aangepast om een natuurlijke, open en ruimtelijke weergave te geven. Net alsof je je in dezelfde ruimte als de versterker bevindt. De klankkleur is het warmst bij de Ribbon microfoon en In The Room-opties. Dit maakt de ID:X Floor One verrassend levendig en draagt ontzettend bij aan de speelervaring.

Conclusie

De ID:X Floor One van Blackstar is een uitkomst voor zowel beginnende gitaristen die voor een vriendelijk bedrag kennis willen maken met een hoop verschillende effecten als voor gevorderde gitaristen die nog geen ervaring hebben met

modeling. Wat wel jammer is, is dat de ID:X Floor serie helaas niet over een looper beschikt. Dat zou het geheel echt alles-in-een maken. Desalniettemin zitten er ontzettend veel indrukwekkende mogelijkheden en moderne functies in dit vernuftige apparaat. Het gewicht van 1,3 kilo valt ook ontzettend mee. De ID:X Floor One past zeker goed in het arsenaal van de hedendaagse gitarist! **G**

BLACKSTAR ID:X FLOOR ONE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Handige compacte unit, ideaal voor gitaristen die op de kleine podia, zonder ruimte voor versterker en groot pedalboard, toch een overtuigende sound willen creëren.

Rivalen

- Quad Cortex Mini
- Line 6 POD Go
- Boss GX-1

JOE BONAMASSA

LIVE IN CONCERT

24 APRIL 2026

ROTTERDAM
RTM STAGE

*EVERY SHOW IS A
NEW EXPERIENCE!*

INFO & TICKETS: [MOJO.NL/JOEBONAMASSA](https://mojo.nl/joebonamassa)

MOJO

EarthQuaker Devices ZEQD-Pre

Een buizen voorversterkerpedaal voor wie het graag analogoog houdt. tekst **Daryl Robertson**

De ZEQD-Pre voorversterker is voortgekomen uit een samenwerking tussen EarthQuaker Devices en Dr. Z Amplification en brengt een echt buizen-geluid naar je pedalboard. Hij is gebouwd rond een EF86-buis, is volledig analogoog en kan dienen als een cleane boost, een directe opnameoplossing, een hoofdtelefoon-oefenversterker of alle drie tegelijk.

Ontwerp

In de kern is het pedaal verfrissend eenvoudig, met zeer weinig knoppen of schakelaars. Er is een passieve driebands EQ, volumeregeling en een boost-schakelaar die de EQ volledig omzeilt om de buis echt zijn werk te laten doen. Hij heeft een standaarduitgang voor je versterker, een gebalanceerde xlr voor directe aansluiting op een audio-interface of mengpaneel, en een

hoofdtelefoonaansluiting. Deze laatste zijn voorzien van analoge speakersimulatie die schakelbaar is voor de xlr. Bovendien werken alle uitgangen tegelijkertijd, waardoor het een echt nuttig studiogereedschap is.

Gebruik

Dit apparaat is ook belachelijk eenvoudig te gebruiken. Of je nu thuis oefent, in de studio opneemt of op het podium staat, de ZEQD-Pre hoeft je niet aan te passen. De klank is groot, krachtig en clean. De EF86-buis wordt vaak omschreven als hi-fi, en eerlijk gezegd is dat de perfecte manier om te beschrijven wat er uit dit ding komt. Het geluid heeft een driedimensionale kwaliteit, een gevoel van ruimte en helderheid waardoor alles meer aanwezig en levendig aanvoelt.

Conclusie

Eenvoudig in gebruik, gebouwd als een tank en gelukkig ook nog eens met een geweldige klank: zowel Dr. Z als EarthQuaker Devices mogen trots zijn op dit fantastische kleine pedaal. We kunnen ons goed voorstellen dat dit pedaal het kloppende hart wordt van de uitrusting van gitaristen die genoeg hebben van het digitale tijdperk. **G**

EARTHQUAKER DEVICES ZEQD-PRE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Buizenpedaal met ruime aansluitmogelijkheden, veel headroom, overtuigende analoge speakersimulatie dat uitstekend samenwerkt met pedalen.

INFO: EARTHQUAKER DEVICES ZEQD-PRE

PRIJS: € 469,-

TYPE: BUIZEN VOORVERSTERKERPEDAAL

WEBSITE: FILLINGDISTRIBUTION.COM

Strymon Olivera Vintage Oil Can Echo

Strymon introduceert een goed geolied delay-pedaal.

tekst **Daryl Robertson**

Oil can echo's uit de late jaren '50 zijn fascinerende apparaten. Stel je een roterende schijf voor die ondergedompeld is in olie met ingebouwde pickups die de delay creëren. Klinkt een beetje gek, toch? Maar op de een of andere manier produceert dit een donkere, troebele echo die verrassend muzikaal is. Strymon sleept deze retro-technologie de 21ste eeuw in met de Olivera.

Ontwerp

Met slechts een handvol bedieningsknoppen is dit een eenvoudig te gebruiken pedaal is. We hebben een time-regelaar

voor de delay-tijd, met daarnaast de driewegschakelaar voor keuze tussen long (delaytijden van 155 tot 620 ms), short (delaytijden van 72 tot 290 ms) en both voor multitap delay's. De rate- en intensity-regelaars zijn voor het instellen van de modulatie, of warble, van de herhalingen. Regeneration, op de originele apparaten vaak 'reverb' genoemd, regelt hoeveel echo wordt teruggekoppeld naar de schijf. Als je de voetschakelaar ingedrukt houdt terwijl je de Regeneration-regelaar verdraait, kun je de toon van je herhalingen aanpassen.

Gebruik en conclusie

De delayklank van de Olivera is donker en lo-fi en behoorlijk inspirerend. In de short-stand kan je eenvoudig een mooie slapback instellen. Als je de twee modulatieknoppen opendraait, beginnen de klanken te wiebelen en word je een beetje zeeziek als je niet oppast. Houd de intensiteit en snelheid echter laag, en je wordt beloond met precies de juiste hoeveelheid

variatie in de herhalingen. Het wordt pas echt interessant als je met de Regen-regelaar speelt. Draai 'm open en je krijgt een sfeervolle achtergrond onder je spel. De Olivera heeft een strakke en stijlvolle vormgeving en geeft je een unieke delay-sound die eenvoudig is in te stellen. **G**

STRYMON OLIVERA VINTAGE OIL CAN ECHO

OORDEEL

GITARIST ZEGT: De Olivera is intuïtief in gebruik en klinkt hij fantastisch. Let wel: hij heeft alleen relatief korte delay-tijden.

INFO: STRYMON OLIVERA VINTAGE OIL CAN ECHO

PRIJS: € 299,-

TYPE: DELAYPEDAAL

WEBSITE: PROMEDIACONNECT.NL

BRIDGE GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

Wed 27
May

**RADAR MEN
FROM THE MOON
& SØWT**

Thu 28
May

**AL DI MEOLA
& METROPOLE
ORKEST**

Thu 28
May

SKUNK ANANSIE

Sat 30
May

THE ARISTOCRATS

Sun 31
May

ICHIKA NITO

Sun 31
May

MOTORPSYCHO

Sun 31
May

PLÍNIO FERNANDES

Gitarist Poll

Uitslag van de 16e Gitarist Poll De gitaristen en de producten

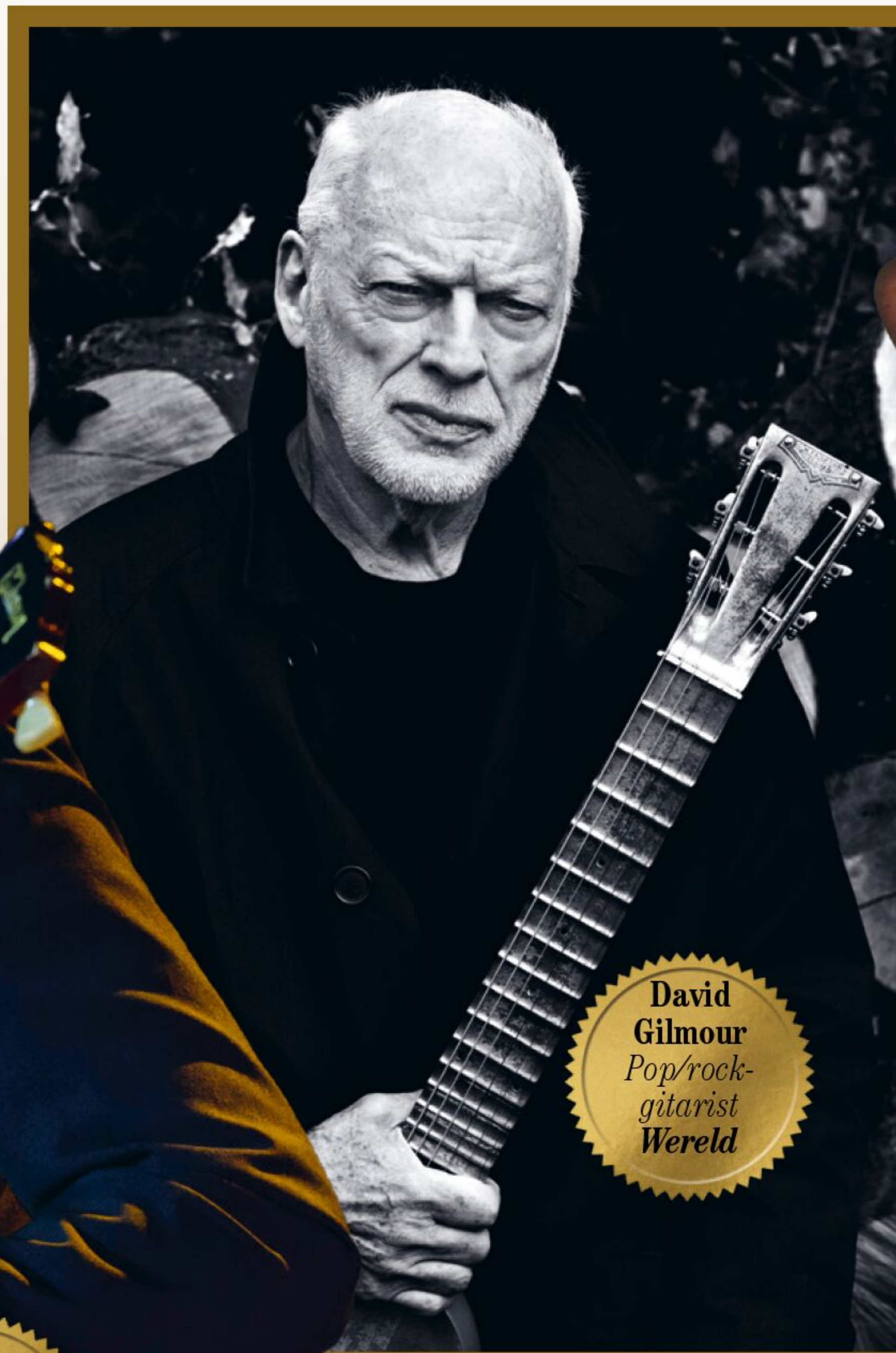
Net als vorige jaren kozen duizenden lezers van Gitarist de gitaristen van het jaar en de beste producten van het jaar. De Gitarist Poll Awards 2026 zijn daarmee weer verdeeld in 20 categorieën.

Gitarist van het jaar *Wereld*

- 1. (2) Joe Bonamassa**
- 2. (1) David Gilmour
- 3. (-) Nuno Bettencourt
- 4. (3) Eric Clapton
- 5. (-) Mark Knopfler
- 6. (8) John Petrucci
- 7. (4) John Mayer
- 8. (10) Guthrie Govan
- 9. (-) Steve Vai
- 10. (-) Matteo Mancuso

Gitarist van het jaar *Benelux*

- 1. (2) Mark Bogert**
- 2. (6) Pablo van de Poel
- 3. (3) Jan Akkerman

David Gilmour
Pop/rock-gitarist
Wereld

Joe Bonamassa
Gitarist van het jaar
Wereld

Joe Bonamassa
Blues(rock)-gitarist
Wereld

Mark Bogert
Gitarist van het jaar
Benelux

Mark Bogert
Metalgitarist
Benelux

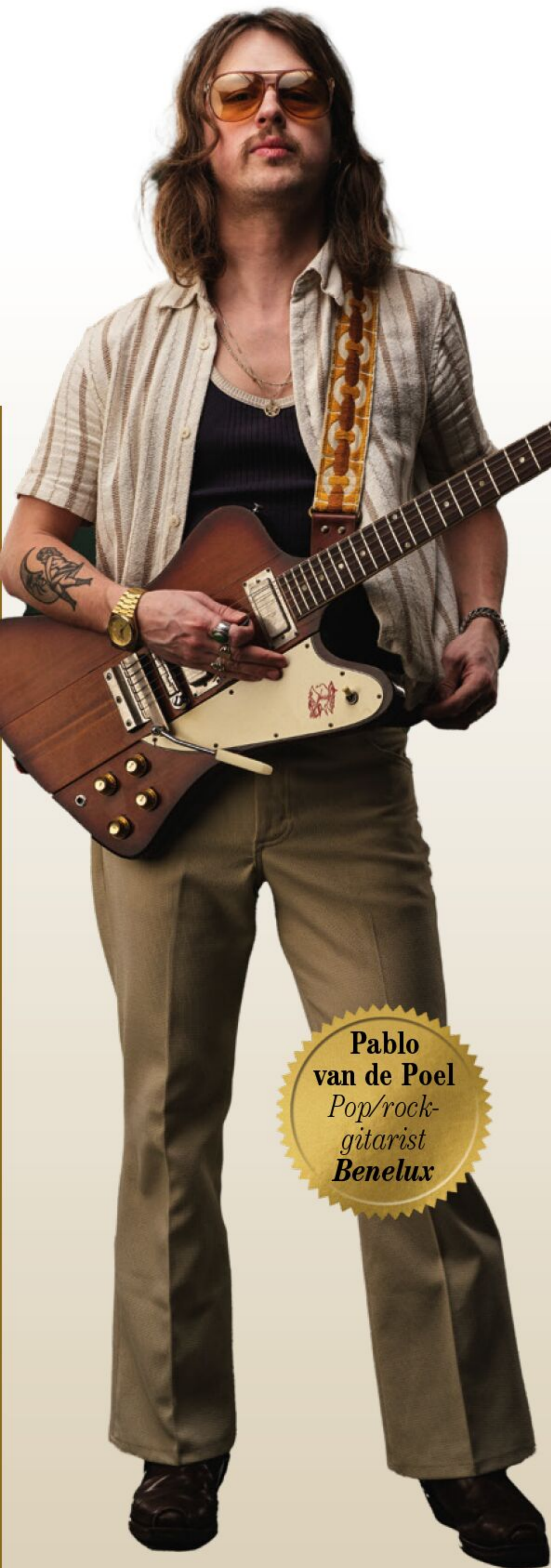
- 4. (-) Timo Somers
- 5. (1) Leif de Leeuw
- 6. (8) Simone van Straten
- 7. (-) Dany Lademacher †
- 8. (10) Danny Vera
- 9. (-) Yvette Terpstra
- 10. (-) Ad Vandenberg

Pop/rockgitarist *Wereld*

- 1. (2) David Gilmour**
- 2. (3) Mark Knopfler
- 3. (1) John Mayer
- 4. (7) Nuno Bettencourt
- 5. (-) Courtney Cox
- 6. (-) Joe Satriani
- 7. (6) Neil Young
- 8. (5) Brian May
- 9. (-) Lari Basilio
- 10. (8) Steve Vai

Awards 2026

van het jaar!

Pablo van de Poel
Pop/rock-gitarist
Benelux

Pop/rockgitarist
Benelux

1. (5) Pablo van de Poel
2. (1) Jan Akkerman
3. (3) Ad Vandenberg
4. (-) Spike van Zoest
5. (-) Mark Bogert
6. (6) David Piedfort
7. (-) Dany Lademacher †
8. (-) Arjen Lucassen
9. (-) Timo Somers
10. (4) Bertolf

Blues(rock)gitarist
Wereld

1. (1) Joe Bonamassa
2. (2) Eric Clapton
3. (5) John Fogerty
4. (4) Ry Cooder
5. (-) Ron Wood

Blues(rock)gitarist
Benelux

1. (1) Leif de Leeuw

Leif de Leeuw
Blues(rock)gitarist
Benelux

2. (4) Julian Sas
3. (2) Erwin Java
4. (3) Daniël Lohues
5. (-) Ruben Hoeke

Metalgitarist
Wereld

1. (1) Steve Vai
2. (-) Zakk Wylde
3. (3) James Hetfield
4. (1) John Petrucci
5. (-) Michael Schenker

Ella Zirina
Jazz/fusion/funk/
world gitarist
Benelux

Metalgitarist
Benelux

1. (1) Mark Bogert
2. (2) Ad Vandenberg
3. (3) Esmée van Sinderen
4. (-) Timo Somers
5. (5) Simone van Straten

**Jazz/fusion/funk/
world-gitarist**
Wereld

1. (1) Dweezil Zappa

2. (-) Al Di Meola
3. (-) Nile Rodgers
4. (5) George Benson
5. (-) Yvette Yoing

**Jazz/fusion/funk/
world-gitarist**
Benelux

1. (3) Ella Zirina
2. (-) Jérôme Hol
3. (1) Anton Goudsmit
4. (2) Philip Catherine
5. (-) Richard Hallebeek

Akoestische gitarist
Wereld

1. (1) Tommy Emmanuel
2. (2) Ed Sheeran
3. (3) Pat Metheny
4. (-) Molly Tuttle
5. (4) James Taylor

Akoestische gitarist
Benelux

1. (1) Harry Sacksioni
2. (3) Stochelo Rosenberg
3. (-) Marc van Vugt
4. (-) Eddie Mulder
5. (-) Mart Hillen

Dweezil Zappa
Jazz/fusion/funk/
world gitarist
Wereld

Gitarist Poll

Uitslag van de 16e Gitarist Poll

ALL TIME FAVOURITE Gitarist

Wereld

Sinds het instellen van deze categorie kregen respectievelijk **Jimi Hendrix**, **Eric Clapton**, **Jimmy Page**, **Eddie Van Halen**, **Prince**, **David Gilmour**, **Gary Moore**, **Brian May**, **Mark Knopfler**, **Carlos Santana**, **Jeff Beck** en **Rory Gallagher** deze Gitarist Poll Award. Zij zijn daarmee in de volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. Steve Vai

2. Slash
3. Dave Mustaine
4. Pat Metheny
5. Frank Zappa

ALL TIME FAVOURITE Gitarist

Benelux

De afgelopen zes jaar wonnen respectievelijk **Jan Akkerman**, **Eelco Gelling**, **Harry Sacksioni**, **Rob Winter**, **René van Barneveld**, **George Kooymans**, **Dany Lademacher**, **Ad Vandenberg**, **Django Reinhardt**, **Leendert Haaksma**, **David Hollestelle** en **Bert Meulendijk** in deze categorie. Zij zijn daarmee in de volgende polls niet meer herkiesbaar.

1. Dennis van Leeuwen

2. Stochelo Rosenberg
3. Robbie van Leeuwen
4. Jesse van Ruller
5. Peter Tiehuis

Gitarist Poll Awards

We vroegen op ons pollformulier: “Welke nieuwe producten die tussen januari 2025 en januari 2026 in de Benelux werden geïntroduceerd vond je het meest opvallend, vernieuwend, mooi en/of handig?” Dat leverde de volgende uitslagen op in vier categorieën.

Elektrische Gitaar

1. Gibson Les Paul Custom 70s

2. Ibanez RGA20P1PB
3. Epiphone Inspired by Gibson Custom 1959 Les Paul Standard
4. Fender American Ultra II Stratocaster HSS
5. Epiphone Inspired by Gibson Custom 1963 Firebird V
6. EVH Wolfgang WG Standard T.O.M.
7. Eastman FullerTone SC '52
8. Epiphone Inspired by Gibson Custom Collection Jeff Beck 1954 Oxblood Les Paul
9. Gibson Les Paul Studio
10. ESP LTD Arrow 1000

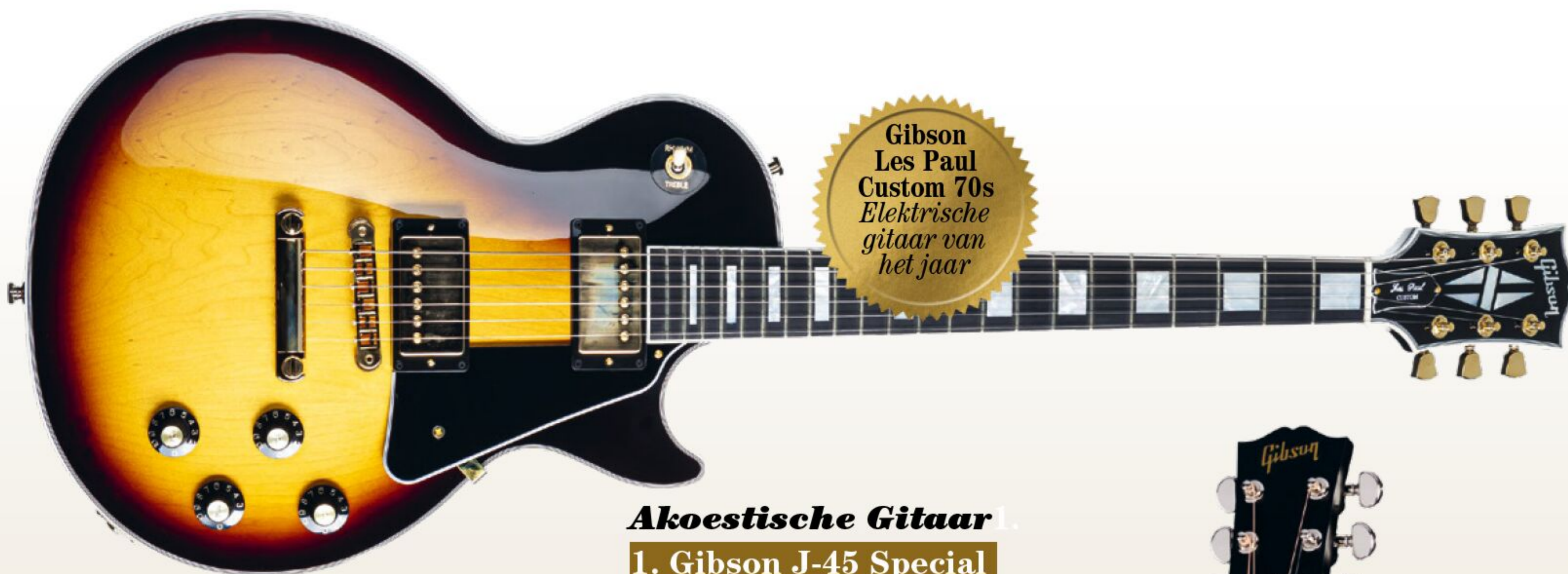
Steve Vai
All Time
Favorite Gitarist
Wereld

Steve Vai
Metalgitarist
Wereld

Dennis
van Leeuwen
All Time
Favorite Gitarist
Benelux

Awards 2026

Beste nieuwe producten van het afgelopen jaar

Gibson
Les Paul
Custom 70s
Elektrische
gitaar van
het jaar

Akoestische Gitaar

1. Gibson J-45 Special
2. Gibson Hummingbird Special
3. Martin 000 42EC 30th Anniversary
4. Epiphone Inspired By Gibson Custom serie
5. Martin 000 18 1955 CFM IV 70th
6. Martin Johnny Marr M7
7. Fame Koa Standard & Rosewood Deluxe
8. Córdoba Fusion 12 Exotic Top
9. Martin 000 EC 30th Anniversary
10. Lowden F12

Gitaarversterker

1. AC30X Hand Wired
2. Mesa/Boogie Mk IIC+
3. Fender '62 Super Amp
4. Fender Tone Masterserie Bassman
5. Fender Champion II
6. Epiphone 1959 Les Paul Custom
7. Gibson USA Marcus King ES-345
8. Orange Dual Baby 100
9. Kemper Mk2
10. Blackstar ID:X 50 & ID:X 100

Vox
AC30X
Hand Wired
Versterker van
het jaar

Gibson
J 45 Special
Akoestische
gitaar van
het jaar

Boss
SDE 3
Effect van
het jaar

Effect

1. Boss SDE-3
2. Marshall drivepedalen
3. Line 6 Helix Stadium
4. Boss RT-2 Rotary Ensemble
5. MXR Rockman X100 Analog Tone Processor
6. Strymon EC-1
7. Electro Harmonix Pico Swello
8. Fractal VP4
9. TC Electronic Plethora X1TonePrint Loader
10. Boss PX-1 Plugout FX

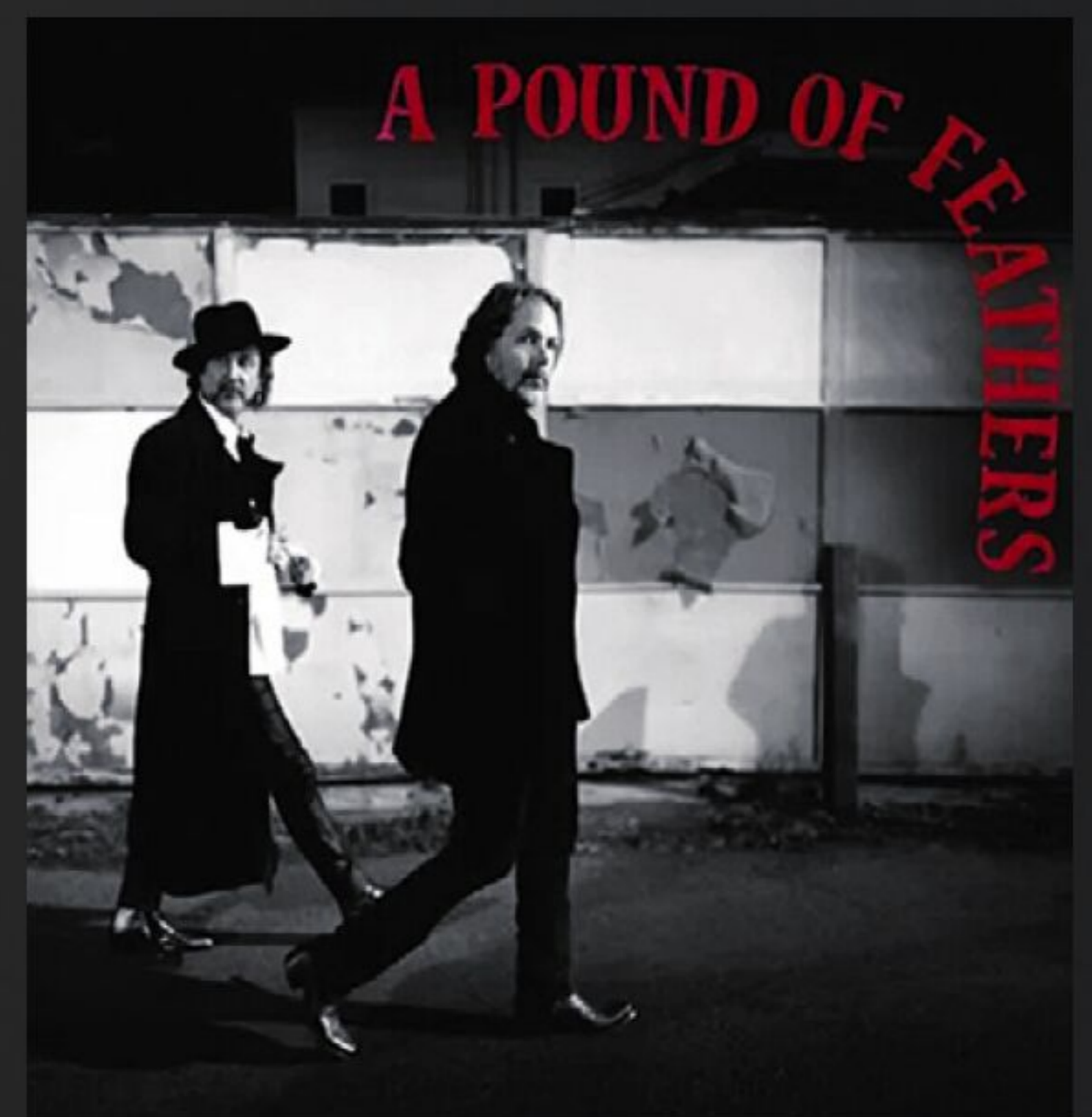
Rich Robinson over de nieuwe Black Crowes

“Het is het seizoen van broederlijke liefde”

Rich Robinson zit weer helemaal in een creatieve flow met zijn broer Chris.

Een fijn nieuw Black Crowes album en optredens in België en Nederland zijn het gevolg. Dat is beter dan alsmear bekvechten, toch?

Tekst Amit Sharma

The Black Crowes hebben tijd in te halen. De broers hadden wat meningsverschillen en daardoor zat er vijftien jaar tussen ‘Before the Frost...Until the Freeze’ en hun volgende album met nieuw materiaal: ‘Happiness Bastards’ uit 2024. ‘A Pound Of Feathers’, hun nieuwe album is half maart uitgekomen. De broers kiezen ervoor om het ijzer te smeden nu het heet is en de strijd lijkt over. Zelfs de voormalig ruziënde Gallagher-broers van Oasis noemde de vete intens en zij kunnen het weten: de twee bands tourden in 2001 samen.

“Het is het seizoen van broederlijke”, vertelt een glimlachende Rich Robinson zelfs. “Die tour met Oasis was geweldig en werd uiteindelijk een van mijn favoriete tours. Die jongens zijn geweldig. Noel komt soms naar onze shows als we spelen. Chris is onlangs naar hun reünietour in New York geweest en hij zei dat ze

geweldig klonken. Alle jongens in de band zijn echt cool. Het zijn goede mensen.”

Grammy

Er wordt slechts gehint op nieuwe muziek van Oasis, terwijl The Black Crowes alweer even op stoom zijn. Na het verschijnen van ‘Happiness Bastards’ was er erkenning door de Rock and Roll Hall of Fame en door de Grammy Awards: ze wonnen een Grammy voor Best Rock Album. Daardoor beseften de broers dat ze samen sterk staan. “Ik denk dat het succes een beetje verrassend voor ons was”, zegt Rich.

De band gaat verder met ‘A Pound of Feathers’, dat snel op de voorganger volgde. “Bij het vorige album was het fijn om de tijd te nemen, maar er is een ander soort opwinding als je sneller gaat, zoals bij dit album. Ik heb een studio in huis, dus ik stuurde Chris een

heleboel materiaal. Het meeste heb ik thuis geschreven, na een grote tournee. Uiteindelijk besloten we dat het beter zou zijn om een studio te gebruiken als schrijfplek. Ik had schetsen, ideeën en riffs – gewoon basisarrangementen van nummers – dus gingen we naar deze studio en maakten we twee of drie nummers per dag af. De hele plaat was in ongeveer tien dagen klaar.”

Je hebt me eerder verteld dat je bijna altijd op een akoestische gitaar schrijft. Is dat nog steeds zo?

“Deze keer heb ik best veel op een elektrische gitaar geschreven. Ik heb klanken gebruikt om de nummers te schrijven. Geluiden kunnen me inspireren. Een akoestisch geluid haalt het ene in je naar boven en een elektrisch geluid iets anders. Deze plaat had zeker een andere aanpak, hoewel we weer met [producer] Jay Joyce hebben gewerkt. Hij is iemand die we erg waarderen en

“DADGAD was een uitdaging, maar die heb ik overwonnen.”

cool uit vanwege de timing; dat vind ik er zo leuk aan. Door de stemming is de akkoordstructuur voor mij helemaal anders. De akkoordvormen hebben een heel cool timbre. Er zit iets Keltisch in waar we gebruik van maakten. Zoals de opname van Bert Jansch, ‘Blackwaterside’, die Jimmy met Led Zeppelin coverde als ‘Black Mountain Side’. DADGAD haalde vreemde dingen uit me naar boven.”

Het lijkt alsof je akoestische gitaar meer naar voren komt op deze plaat.

“Er zijn zeker meer akoestische elementen op deze plaat. Het kan behoorlijk textuurrijk zijn als je akoestische elementen toevoegt om een groter geluid te creëren. Als het goed is opgenomen, kan akoestisch heel goed samengaan met elektrisch. Op ‘Pharmacy Chronicles’ hoor je mijn Gibson J-200 uit 1964. Ik heb er een paar gekocht. De ene is blond en heeft nylon brugzadels, terwijl die van de ander van nikkel zijn. Nikkel lijkt iets meer te projecteren, dus die hebben we waarschijnlijk gebruikt, maar ze klinken allebei geweldig. Het was de eerste keer dat ik J-200’s gebruikte, omdat ik altijd de neiging had om voor Martin dreadnoughts te gaan. Toen ik deze hoorde, kon ik niet geloven hoeveel laag ze hadden, maar ze dekten ook alle andere frequenties heel goed. Voeg daar goede microfoons, een geweldige technicus en producer aan toe die weten wat ze doen, en je hoort alles wat er te horen valt.”

Wat voor elektrische gitaren heb je uiteindelijk gebruikt?

“Ik heb een boel verschillende gitaren gebruikt. Ik heb een Guild Starfire uit 1967 gekocht, die best cool is. Het is hetzelfde model als op de hoes van die plaat van The Kinks [‘The Kink Kontroversy’ uit 1965]. Het is een single-cutaway met een cherry afwerking; ik heb er uiteindelijk andere pickups in geplaatst. Ik heb ook mijn Gibson ES-335’s en mijn Les Paul Special uit 1956 voor sommige nummers gebruikt. Wat versterkers betreft, heb ik mijn Marshall Bluesbreaker uit 1968 veel gebruikt. Ik heb mijn Harry Joyce-versterkers weer tevoorschijn gehaald; hij is degene die de originele Hiwatts heeft gemaakt. Die heb ik op een paar nummers gebruikt. Ik had ook een kleine Fender Vibrolux uit de jaren

met wie we een geweldige werkrelatie hebben. Wat het schrijven betreft, zat ik gewoon in mijn studio, ik was wat aan het rommelen, met versterkers aan het spelen, geluiden aan het zoeken en met klanken aan het experimenteren. Dat had veel te maken met het algehele gevoel van de plaat.”

Is er iets op het album dat voor jou nieuw aanvoelt?

“Ik heb op deze plaat weer meer standaardstemming gebruikt, hoewel ik bij sommige partijen nog steeds mijn vertrouwde open stemmen gebruikte. Ik had de neiging om iets te proberen wat ik niet zo vaak doe, en dat is een reden waarom veel nummers in standaardstemming zijn. Blood Red Regrets is in DADGAD, wat nieuw was voor mij. Ik vond het moeilijk omdat alle andere stemmen een vergelijkbare akkoord-

structuur en patroon hebben. DADGAD was een uitdaging, maar die heb ik overwonnen. De manier waarop de snaren klinken onder de noten die je aanslaat, geeft een specifiek geluid. Ik ben erg trots op hoe dat nummer is geworden. Het heeft een middendeel dat akoestisch is. Ik speelde een Mellotron over mijn akoestische partij heen en voegde daar een 12-snarige akoestische gitaar aan toe, plus wat bas. Het is uiteindelijk een heel cool nummer geworden.”

Cool timbre

Misschien heeft de stemming ertoe bijgedragen dat het nog meer een Led Zeppelin-gevoel kreeg?

“Zeker. Dat nummer werd uiteindelijk mijn eerbetoon aan Jimmy Page, vooral met dat middengedeelte. De riff kwam

“Het hele doel van rock-’n-roll is om je helemaal te laten gaan, zodat het elk moment uit de hand kan lopen.”

vijftig met één luidspreker, die klonk echt te gek. Er is nog een andere versterker van Fender, de White amp [een buizenversterker uit de jaren vijftig van de in Fullerton gevestigde White Instrument Co.], een junior model dat oorspronkelijk voor studenten was ontworpen, maar die klinkt zeer goed. Met al die apparatuur kon ik een heleboel verschillende klanken creëren.”

Andere trafo’s, andere buizen

Je hebt die Bluesbreaker uit 1968 als referentiepunt gebruikt voor je eigen lijn Muswell-versterkers, die je in 2023 uitgebracht hebt. Zijn die ook op de plaat te horen?

“Ik heb mijn belangrijkste Muswell op ongeveer vier nummers gebruikt. Het is een geweldig klinkende versterker. We hebben op maat gemaakte transformatoren gevonden, gemaakt door een of andere kerel in de VS. Ik heb zes Muswells, maar deze heeft een andere transformator, terwijl andere misschien andere buizen hebben. We hebben veel dingen gemengd om de beste klank te vinden. Muswell is een boetiekmerk. Als je er een wilt bestellen, dan duurt het even voordat hij gebouwd is: het is maar één man die alles maakt. Ik heb een paar mensen die mee willen doen, dus we komen op een punt waarop we kunnen uitbreiden, maar ik heb het zo druk met spelen. Er is geen grote lancering of grote promotie geweest voor Muswell. Ik vind het leuk om ze één voor één te maken.”

Je hebt een aanzienlijke collectie vintage gitaren opgebouwd. Welke zijn het zeldzaamst?

“Dat is moeilijk te zeggen. Ik heb nog steeds de Martin van mijn vader, waar ze de signature van hebben gemaakt: een D-28 uit 1953. Ik heb die TV Yellow Les Paul Special uit 1956 en een TV Les Paul Junior uit 1959. Ik heb mijn ES-335’s uit 1961, 1962 en 1968, die allemaal een heel andere klank hebben. Ik heb een Rickenbacker Rose Morris uit 1964 met een f-gat in plaats van wat je normaal bij Rickenbacker ziet. Het is degene die Pete Townshend gebruikte, en die is blijkbaar vrij zeldzaam. Ik heb er nogal wat uit die periode.”

‘Profane Prophecy’ begint met enkele van de klassieke Rolling

Stones-drieklanken die te horen zijn in ‘Start Me Up’ en ‘Brown Sugar’.

“De opwinding van dat intro gaf me echt een boost toen ik het schreef. Ik denk dat het gewoon een cool, direct geluid heeft dat je meteen grijpt.”

‘Doomsday Doggerel’ is met een flinke dosis reverb en tremolo een van de meest sfeervolle nummers die je ooit hebt opgenomen.

“Ik was op zoek naar een andere klank en speelde deze willekeurige riff, gewoon om met de tremolo te spelen. Chris zei: ‘Wat is dat?’ en ik zei dat het niets was, dat ik het gewoon aan het proberen was. Toen vroeg hij me om er een nummer omheen te schrijven. Hij vond het meteen geweldig wat ik bedacht had. Oorspronkelijk speelde ik op mijn grote Gretsch, het signature Magpie Blue-model [Gretsch G6136T-RR Rich Robinson Magpie]. Ik zette er een hoop reverb op en het deel zou op de achtergrond blijven. Ik bleef het steeds opnieuw spelen en zo ontstond er een nummer. En je hebt gelijk, het is zeker anders, ik heb nog nooit zoiets gedaan. Het doet me bijna denken aan het vroege werk van de B-52’s. Die gitarist [Ricky Wilson] was te gek, man. Hij speelde zulke coole dingen op een oude Mosrite die, geloof ik, maar vier snaren had. Zijn benadering van akkoorden was echt apart!”

Waar kwamen de tremolo en andere effecten vandaan?

“De enige pedalen die ik me kan herinneren zijn de Guyatone Flip VT-X Vintage Tremolo en de Electro-Harmonix Mel9. Ik heb ook wat spullen van Strymon. Veel van mijn solo’s waren gewoon met de versterker op 10.”

Je geluid is altijd heel puur en eerlijk geweest. Je hebt een symbiotische relatie met je versterker. Je

© Getty

bent er letterlijk mee verbonden. Je bent aangesloten en je voelt dat. De vloer trilt en je hoort het, voelt het en speelt ermee. Ik denk dat het dan een soort grote oscillatie wordt. Je zit erin. En als je dat niet had, zou je uiteindelijk anders spelen.

“Precies. Persoonlijk kan ik computers gewoon niet uitstaan. Het is spannend om voor versterkers te staan en de rest van de band te horen spelen. Het hele doel van rock-’n-roll is om je helemaal te laten gaan, zodat het elk moment uit de hand kan lopen.”

‘A Pound Of Feathers’ is nu uit.

The Black Crowes spelen op 28 juni in OLT Rivierenhof in Antwerpen en op 30 juni en 1 juli in O13, Tilburg.

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO The Black Crowes - Profane Prophecy

VIDEO Jimmy Page & The Black Crowes - No Speak No Slave

VIDEO The Black Crowes & Ronnie Wood - Stay With Me [Live From The Greek Theatre]

SPOTIFY A Pound Of Feathers

GITARIST.NL

JB Meijers

“Ik denk dat intuïtie mijn grote wapen is”

Wie JB Meijers alleen kent van bijvoorbeeld De Dijk, The Common Linnets of Peter Maffay is misschien verrast hoe stevig hij op zijn nieuwe soloalbum ‘Rock Und Roll’ voor de dag komt.

door Kevin Pasman

“Het was een soort verademing om een stevig album te kunnen maken”, aldus Meijers. “Vroeger luisterde ik veel naar Amerikaanse hardcore. Black Flag en dat soort dingen. Dat was in het begin heel belangrijk voor mij. Maar ook metal: de eerste Metallica-platen, de eerste Slayer-platen... Die tijd. Dat vond ik toen echt wel heel vet.

Op een gegeven moment gaat je smaak zich toch een beetje doorontwikkelen en vond ik ook The Smiths heel goed.

Daar hing natuurlijk altijd zo’n sfeertje omheen van: rock ‘n’ roll, dat kan niet, dat is toch een beetje voor domme, bierdrinkende gasten enzo. Dat heb ik wel jarenlang ergens met me meege dragen. Maar een van de voordelen van ouder worden is dat je op een gegeven moment denkt: nou en? Ik vind windsurfen en gitaarspelen leuk!

De Dijk, Acda en De Munnik en The Common Linnets waren niet echt uitstallingen van mijn kunnen op gitaar; dat waren geen uithangborden voor mijn shred, haha! Niet dat ik dat erg vind hoor, begrijp me niet verkeerd, want ik vind muziek gewoon leuk en ik heb een heel brede, eclectische smaak.”

Bloedstroom

“Ronnie Degen, de baas van de Zwarte Cross, stelde voor om eens samen te werken. Ik zei: als jij dat wilt proberen, leuk, wat heb je dan nodig? Foto’s en nieuwe muziek. En ik kwam net van een tour met Daniel Wirtz af. Daniel

Wirtz is vrij stevig; een beetje de Duitse Soundgarden. Ik had die hele tour op Rectifiers gespeeld met humbuckers, DADGAD en allemaal andere rare stemmingen, heel stevig, dus ik zat al een beetje in die bloedstroom.

Zonder erbij na te denken ben ik gewoon begonnen met schrijven. Kerst vorig jaar had ik niets en op 1 januari had ik een album, met Ronnie en die tour met Daniel Wirtz in het achterhoofd. Verder heb ik mezelf dit keer

“Voor mijn doen is *Rock Und Roll* een heel *bare bones* album, al kan het natuurlijk altijd lomper”

ook heel erg beperkt in het instrumentarium. Gewoon bas, drums en gitaar. Punt. Er staat niet één toets op het album, geen akoestische gitaar, niet al te veel koortjes... Geen trucerij eigenlijk. Voor mijn doen is het een heel *bare bones* album, al kan het natuurlijk altijd lomper.

Het idee was om demo’s te maken en het dan gewoon live op te gaan nemen. Maar toen ik het naar Joost Kroon stuurde – mijn buddy, mijn klankbord en de allerbeste drummer ter wereld – zei hij: wat klinken die gitaren vet! Toen heb ik hem heel lang voorgelogen dat dat de Rectifiers waren, haha! Maar ik moest helaas schoorvoetend toegeven dat het de Neural DSP Quad Cortex was. Wel met processing, pre-amps, compressors en noem het allemaal maar op. Ik heb behoorlijk aan de sound lopen polijsten, maar in principe was het allemaal de

Quad Cortex. Het zijn eigenlijk een soort verrijkte demo’s.”

Onbewoondeilandversterker

“Ik heb altijd van die golven. Dan bouwt het weer op naar een soort koelkast met switches en een Mastermind enzo en dan ineens: weg ermee. En dan neem ik een AC30 en een Tube Screamer mee en dan is dat het. Maar dan is het uiteindelijk toch weer: toch een delaytje erbij, oh, Strymon heeft een nieuwe delay, zet ik die er weer bij. En uiteindelijk sta ik dan weer met twee vierkante meter pedalen voor mijn snufferd.

Live speel ik wel hybride. Dat is eigenlijk begonnen toen ik bij De Vrienden van Amstel een Queen-blokje deed. Ik had me gitaristisch nooit zo verdiept in Queen en Brian May, maar ik kreeg van heel veel mensen complimenten over mijn sound.

Wat ik toen had was een wet-dry-wet-systeem, wat Brian May ook had, alleen de wet was de Cortex en de dry was mijn Matchless, mijn lievelingsversterker. Mijn onbewoondeilandversterker, zeg maar. Daar is een hoop aan getweakt, maar die is gewoon waanzinnig. Ik maak een soort digitale patch waarin mijn Tube Screamer, mijn distortion en mijn delay naar de Matchless gaan, maar de schitterende galmen en de chorus gaan naar de wet side.

Ik zag er YouTube-filmpjes van terug en ik heb die opnames ook teruggehoord en dat klonk inderdaad onwaarschijnlijk vet, haha! Bij Peter Maffay houd ik het wat simpeler, want daar is zoveel info op de Bühne. Anders is het niet hoorbaar. Met het trio waarmee ik ga spelen heb ik meer ruimte om in te vullen. Dan ga ik wel wat breder te werk.

Daniel Wirtz heeft een Diezel Herbert

Jasja Offermans, Joost Kroon en JB Meijers

© Ovil Fotografie

en daar had hij eigenlijk maar twee standjes op. Die had hij allebei in de Quad Cortex zitten. Toen we aan het repeteren waren, zei zijn geluidsman – die ik heel hoog heb zitten, hij doet heel veel grote Duitse dingen – dat hij zeker wist dat het de echte Diezel was. Nadat we gingen A/ B'en bleek dat niet zo te zijn. Ik hoor het verschil gewoon niet. Dat heeft me wel heel erg aangemoedigd om die demo's te laten voor wat ze zijn."

Legitiem

"Wat je op het album hoort is één gitaar: mijn signature Duesenberg. Duesenberg heeft een signature voor me gebouwd die min of meer gebaseerd is op de Paloma. Dat is een soort goldtop met een P90 Gold Foil en een Telecaster-element. Wel met eigen specs en eigen wikkeling enzo – daar zijn we heel lang mee bezig geweest – en een killswitch.

Dat was onderdeel van de beperking die ik mezelf opgelegd heb voor het album: oké, ik doe het gewoon op deze gitaar en ik kijk wel hoever ik kom. Dan heb je niet dat gedoe van: zullen we de '52 Telecaster of de '58 Telecaster doen?

Jarenlang heb ik in de meest waanzinnige studio's vol met gitaren en racks gezeten en was het: zullen we die proberen over die versterker? Dat is heel legitiem hoor, maar ik vond het voor mezelf leuk

"Ik heb hem heel lang voorgelogen dat dat de Rectifiers waren, haha!"

om het nu eens een keer zo te doen. Als het je daar niet mee lukt... Ik denk dat mijn intuïtie mijn grote wapen is, dus dat heb ik ook maar zo gelaten."

Referentie

Hoewel het niet zo opgenomen is, klinkt 'Rock Und Roll' wel alsof een band live speelt. "Daar word ik steeds handiger in", bekent Meijers. "Het eerste wat ik doe is de click uitzetten. Vaak speel ik iets in op een click, maar zodra het kan, al staat er maar een gitaar of een drumpartijtje: hop, click uit. Dus ik speel nooit met de click als referentie.

Dat scheelt echt een hoop, want je luistert wel naar wat er al gebeurd is. Tegenwoordig werk ik veel met Superior Drummer en daarin kun je enorm veel met tempo mapping enzo doen. Vroeger programmeerde ik de kick en de snare en ging ik dat humanizen. Tegenwoordig heb je veel midi-files die worden ingespeeld door te gekke drummers als Kenny Aronoff. Bij Kenny zie je dat alle kicks voorin zitten en alle snares achter-

in. Dat ga ik niet in grids zetten.

Er is natuurlijk niets leuker dan met mensen in één ruimte spelen. Dat hoort ook zo, vind ik. Maar soms, zeker als je aan het creëren bent, kom je zo toch wel sneller tot een punt waarvan je zelf vindt dat het vet is. En dat is heel belangrijk. Ik heb altijd wel snel een soort bevestiging nodig, al dan niet van mezelf, en daar is dat heel handig bij.

Als ik met Joost en Jasja (*Offermans, bassiste*) live speel, hoef ik niets uit te leggen. Je hoeft niet te zeggen: daar moet je niet en daar moet je wel. Je hoeft eigenlijk geen live-arrangement te maken, want met zulke muzikanten vormt het arrangement zich automatisch, *on the fly*.

Iedereen speelt tegenwoordig met in-ears en een clicktrack. Dat vind ik te gek, maar ik vind het ook heel bevrijdend dat wij geen in-ears hebben. Het is allemaal vloermonitoren en naar elkaar luisteren. We hebben één monitorgroep. In de in-earwereld kun je zestien groepen maken en is het nog maar de vraag of iedereen naar hetzelfde luistert, terwijl het de bedoeling is dat je op elkaar speelt."

'Rock Und Roll' is 6 maart uitgekomen op Zip Records

Tourdata: 't Beest, Goes (28-3), De Hip, Deventer (29-3), Oerkroeg Schiller, Aalten (19-4)

Dowina

The Ancient Spirit of Wood

Exclusief distributeur:

worldmusicsales.com

Schumanpark 37

7336 AM Apeldoorn

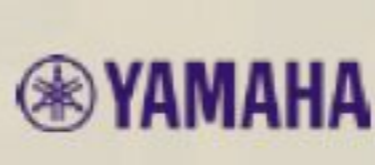
06-33023955

worldmusicsales@gmail.com

JOH.DEHEER

toetsen en meer, sinds 1898

**De grootste
muziekwinkel van
regio Rotterdam**

JOH.DEHEER www.johdeheer.nl

toetsen en meer, sinds 1898

Leeghwaterstraat 46/47 · 3364 AE Sliedrecht

Tel.: 0184-419 611 · email: info@johdeheer.nl

Mateus
Asato

Elegant,
nonchalant
en
ingetogen

De Braziliaanse Mateus Asato, die in 2019 door het Amerikaanse blad *Guitar World* werd uitgeroepen tot een van de twintig beste gitaristen van het decennium, heeft onlangs eindelijk zijn debuut uitgebracht, na sessiewerk voor artiesten als Selena Gomez en Bruno Mars. Zoals verwacht is het een prachtig album geworden. Tekst Joe Bosso

Mateus Asato is een echte original. Hij doet niets bijzonders of revolutionairs en hij heeft (nog) geen gekke trucjes waarover hij bekend staat. Op zijn eigen elegante, nonchalante, ingetogen manier is hij hard op weg om een van de grootste gitaristen van zijn generatie te worden. Het debuutalbum 'Asato' van de 31-jarige Braziliaan, is prachtig. De nummers leggen de nadruk op stemmingen en sensaties in plaats van op instrumentale overdaad, in prachtig gecomponeerde nummers die variëren van soepele pop en neo-soul tot pijnlijke ballads en caleidoscopische rock. Zelfs wanneer Asato shredt lijkt hij dat met een zelfbewuste knipoog te doen, zoals in het prog-achtige miniepos 'Rush'. "Het is grappig, want voordat ik het nummer 'Rush' noemde, heette het 'The NAMM Song'", vertelt hij ons. "Het is behoorlijk proggy, dus het is als mijn extra dosis virtuositeit. Ik wilde veel noten toevoegen omdat het natuurlijk gitaarmuziek is en dat moet je dan doen. Natuurlijk wil ik zoveel mogelijk luisteraars bereiken, maar met 'Rush' wist ik dat ik de shredders zou bereiken. Ik doe van alles een beetje, dus mensen weten niet wat ze van me moeten denken", vervolgt hij. "Dat vind ik echt prima."

Asato heeft zijn carrière gestaag uitgebouwd; hij werd een Instagram-sensatie, terwijl hij tourde met popzangers Tori Kelly, Jessie J en Bruno Mars. Daarvoor studeerde hij aan het Musicians Institute in LA, waar hij afstudeerde met de titel 2014 'Outstanding Guitar Player of Musicians Institute'. "Naar die opleiding gaan was voor mij een multiculturele en

leerzame ervaring. Ik kwam met zoveel verschillende muziekstijlen in aanraking. Ik leerde van jazz houden, maar ik werd geen jazzmuzikant. Hetzelfde geldt voor blues; ik had geen blues in me, maar ik kon tenminste de blues proeven."

Essentie

Hij denkt even na en vervolgt: "Ik heb nooit één type muzikant willen zijn, maar ik heb ook nooit iets echt onder de knie gekregen. Toen ik helemaal weg was van Dream Theater en shredden,

lukte het me nooit om mijn helden – Eric Johnson, Joe Satriani en John Petrucci – te evenaren. Het dwong me om een andere weg in te slaan. Ik besloot om de essentie van mijn helden te begrijpen in plaats van ze te kopiëren."

Dat hoor ik terug in je shredding. Het klinkt authentiek, maar ik zie je niet als een typische shredder.

Shredding lijkt geworteld in mannelijkheid – sneller, harder, luider – maar jouw shredding heeft meer een vrouwelijke mystiek.

"Ik ben het eens; het is zeker een meer sentimentele, vrouwelijke kant. Een van mijn eerste optredens na mijn muziekopleiding was voor Tori Kelly. Ik begreep dat ik haar nummers moest dienen, dus ik bestudeerde haar zanglijnen. Dat zorgde ervoor dat ik zelf een zangstijl aannam. Misschien is dat de reden waarom zoveel singer-songwriters zich kunnen vinden in mijn spel, omdat ik me met hen kan identificeren."

Ik begrijp dat je al een tijdje aan dit soloalbum werkt?

"'Change' schreef ik toen ik 20 was. Het was een proces van tien jaar om nummers te verzamelen. Het grootste obstakel was het bedenken van het concept. Toen ik

"Met 'Rush' wist ik dat ik de shredders zou bereiken"

met verschillende artiesten ging spelen, zei mijn manager: "Je bent geweldig, maar als je veel mensen wilt bereiken, moet je een plaat maken met vocalisten." Ik was jong, dus ik was nog aan het zoeken. Toen ik 23 was, had ik het idee: ik maak iets als Santana's 'Supernatural'. Ik moest tussen de tours en shows door tijd vinden om aan mijn muziek te werken. Ik begon social media te gebruiken als dagboek: ik nam muziek op en plaatste die online. De manager bleef over vocalisten praten, maar tegelijker-

tijd creëerde ik deze gitaarmuziek en plaatste ik die online omdat ik het cool vond. Dat heb ik lang gedaan, tot 2024. Veel van de nummers en melodieën op het album zullen mensen waarschijnlijk herkennen. Toen ik trouwde en Bruno Mars verliet, worstelde nog steeds met de beslissing om met vocalisten op te nemen, maar ik dat had zo lang aan deze instrumentale stukken gewerkt dat ze wel op het eerste album moesten komen.”

Gitaarvocabulaire

Je hebt met een live drummer en bassist (Anthony Uriarte en Isaias Elpes) aan het album gewerkt. Hoe ging dat in zijn werk?

“Toen ik me realiseerde dat het een instrumentaal album zou worden, wilde ik een drummer en bassist vinden die mij begrijpen. Het mooie daarvan is dat beiden ook gitarist zijn. Het was makkelijk om met hen te praten, omdat ze mijn gitaarvocabulaire begrepen. Ik had misschien dertig nummers die bijna af waren, dus we hebben samen besloten welke nummers ik zou opnemen.”

Signaturespeculaties

Na meer dan twaalf jaar verlaat Mateus Asato Suhr Guitars, maar welk merk wordt zijn nieuwe thuis?

tekst Matt Owen

Mateus Asato, die twaalf jaar lang werd geëerd met een reeks signature Suhr-gitaren, maakte via een bericht op sociale media bekend dat zijn zakelijke band met Suhr is gestopt. In hetzelfde bericht bedankte hij de Suhr-clan voor hun steun.

“Na 12 jaar van een zeer succesvolle samenwerking heb ik besloten om mijn professionele relatie met Suhr Guitars te beëindigen”, schrijft Asato. “Mijn oprechte dankbaarheid gaat uit naar John, Kevin, Aura en Katelyn Suhr voor alles wat jullie voor mij als muzikant en als persoon hebben gedaan.”

Zoals Asato zegt, is zijn samenwerking met Suhr enorm succesvol geweest. Sinds ze meer dan 10 jaar geleden hun krachten bundelden, hebben de twee gewerkt aan een aantal signature-gitaren die door Asato zijn bespeeld op de grootste podia ter wereld, onder andere samen met artiesten als Bruno Mars, Tori Kelly en Jessie J.

Zijn vlaggenschip, de S-style signature, werd geïntroduceerd op NAMM 2018, gevolgd door een bijpassende T-type in 2020 en drie jaar later nog twee single-cuts, waarvan één met Gold Foil-elementen.

Zoals Asato ooit onthulde, werd die originele S-style, met zijn roze afwerking, Suhrs best verkochte signature-gitaar. Het was ook een vast onderdeel van zijn vroege Instagram-video's, die Asato niet alleen een begrip maakten onder gitaarfans, maar ook pionierden op het gebied van sociale media als een kanaal dat door gitaristen kon worden benut.

Het afsluiten van zijn samenwerking met Suhr is dan ook een grote stap, en roept de vraag op: met wie gaat Asato nu samenwerken? Want laat er geen misverstand over bestaan: Asato zal geen tekort hebben aan aanbiedingen, en we kunnen ons niet voorstellen dat het lang zal duren voordat hij zijn volgende stap zet.

Fans speculeren al over een mogelijke samenwerking met Fender – wat een voor de hand liggende keuze lijkt, gezien de Tele- en Strat-achtige vibes van zijn Suhr-gitaren – maar Asato had in het verleden een voorkeur voor PRS-gitaren, dus misschien moet ook die stap niet worden uitgesloten.

“Ik heb nooit één type muzikant willen zijn, maar ik heb ook nooit iets echt onder de knie gekregen”

En de manager?

“Hij was een van de eersten die het album hoorde. Hij vond nog steeds dat ik een groter publiek zou kunnen bereiken met een zanger of zangeres, haha! Ik heb het gevoel dat wat ik nu doe, het juiste is. Ik ben trots op dit album.”

Een van de beste dingen aan je spel is je onvoorspelbaarheid, maar dat is ook een onderdeel van je songwriting. Zoveel gitaristen schrijven nummers die bestaan uit een riff, couplet, refrein en dan een lange, lange solo. Jouw nummers volgen die formule niet.

“Bedankt, dat waardeer ik. Het is grappig dat je dat zegt, want er staan een paar nummers op de plaat waarvan ik

dacht: Goh, ik soleer zo veel. Wees alsjeblieft stil. Laat het ademen.”

Denk je al na over een vervolg? De toekomst?

“Het is nog vroeg om over de toekomst te praten, maar ik sluit het idee om een album met vocalisten te maken niet uit. Ik wil dat echt graag doen. Maar ik wilde dit album uitbrengen voor het geval het mijn enige instrumentale plaat zou blijven. Ik wilde dat het goed zou zijn – het juiste aantal nummers, de structuur, alles. Maar zoals we al zeiden, het mocht niet te lang zijn. Ik wilde niet dat mensen het snel zat zouden zijn, dat alles hetzelfde zou klinken.”

Rockbands

Zou je, als je het juiste aanbod kreeg, weer met popartiesten gaan spelen?

“Op dit moment ben ik in een fase waarin ik mijn boodschap met mijn eigen gitaar wil delen. Ik heb in 2019 solotournees gedaan en dat was echt geweldig. Ik heb hoge verwachtingen om dat hoofdstuk voort te zetten. Ik sluit de deur niet, maar ik heb het gevoel dat dit

nu een moment van afwachten is. Mijn belangrijkste focus ligt op het delen van mijn instrumentale werk, maar misschien word ik het wel beu en denk ik: Waarom niet? Je leert veel van het spelen van muziek van anderen.”

En rockbands? Als een grote band je zou vragen om mee te doen, zou je dat dan overwegen?

“Ik denk dat het voor mij haalbaarder is om bij een band te gaan, dus ja, ik zou het overwegen. In 2023 heb ik een project gedaan met Mike Shinoda van Linkin Park en daarna ben ik naar zijn studio gegaan om nummers voor de band te schrijven. Ik herinner me dat dat een soort vonk in mijn hart deed ontbranden en ik dacht: “Wauw, wat als ze me uitnodigen om te spelen?” Ik zou heel graag bij zo’n band willen spelen. Ik weet dat het niet helemaal mijn ding is – nu-metal – maar het is cool. Ik heb zoveel verschillende stijlen gespeeld, dus ja, lid worden van zo’n band zou cool zijn.”

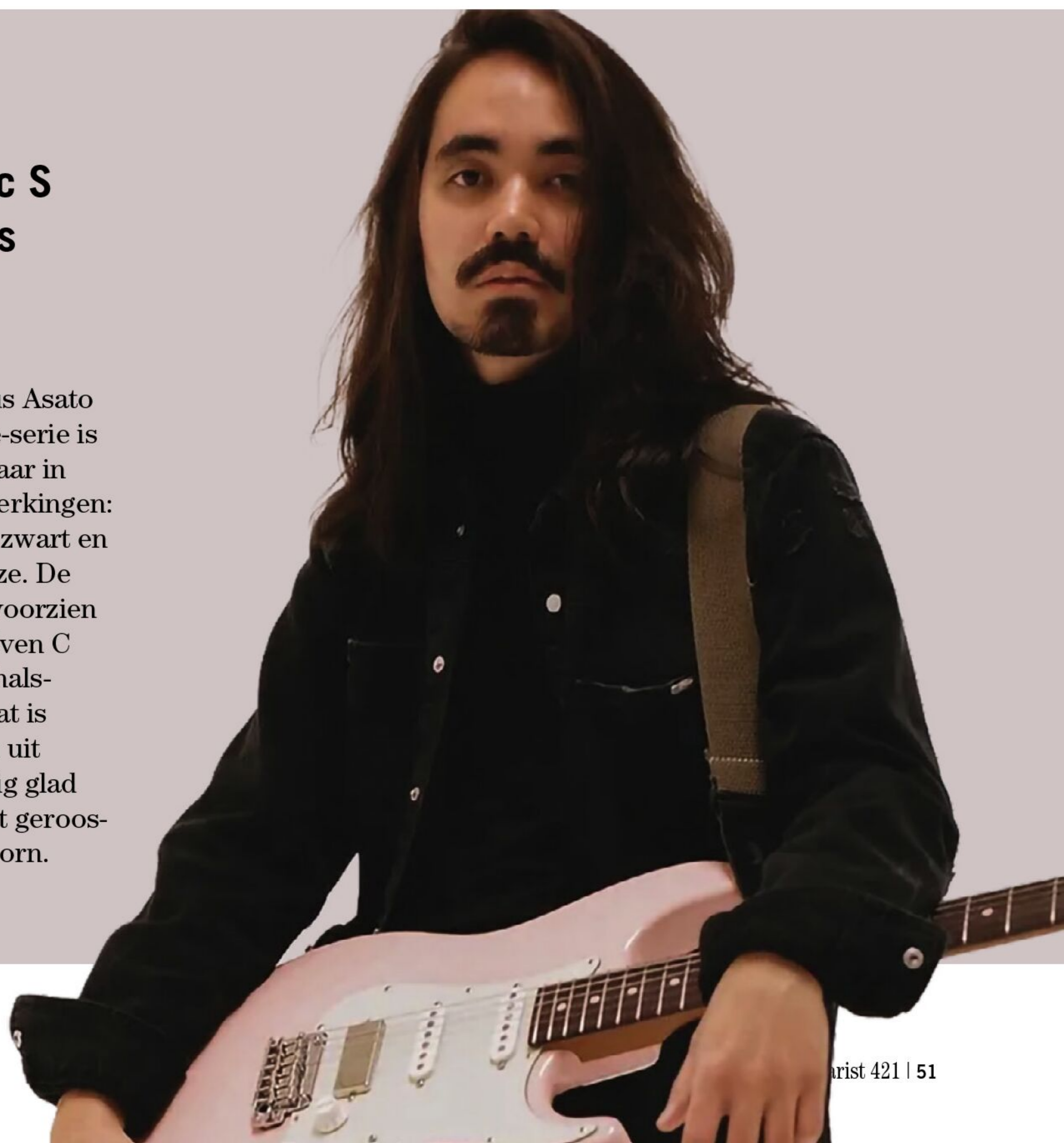
Nadat dit interview is verschenen, zul je overspoeld worden met aanbiedingen.

“De deur staat open, haha!”

Classic S Mateus Asato

De Mateus Asato Signature-serie is verkrijgbaar in twee afwerkingen: glanzend zwart en antiek roze. De gitaar is voorzien van het Even C Medium-halsprofiel, dat is gesneden uit zijdeachtig glad afgewerkt geroosterd esdoorn.

DE TAAL VAN GELUID

MUZIEKTHEORIE: DE TAAL VAN GELUID – NASLAGGIDS

MUZIEKTHEORIE VOOR GITAAR EN BASGITAAR

www.darkworld.com

NIEUW

Caline

Pedalboards met ingebouwde Powersupply

CA
LINE

CB-102A

CB-102B

CB-108A

CB-108B

Vanaf
97,-

snarens_{shop}.nl

Officieel verkooppartner voor de Benelux

Argon 15 H • 4751 XC Oud Gastel • Tel.: 0165-395195

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

Q-FACTORY
AMSTERDAM

JAX HOLLOW
CLASSIC ROCK - BLUES FROM NASHVILLE
7 juni 2026

GRAHAM BONNET BAND SUPPORT: REBELSTAR
RAINBOW - MSG - ALCATRAZZ
11 juni 2026

MARCO MENDOZA SUPPORT: LORD BISHOP ROCKS
THIN LIZZY - THE DEAD DAISIES - BLUE MURDER - WHITESNAKE - NEAL SCHON - SOUL SIRKUS
10 september 2026

KAARTEN & INFO:
WWW.Q-FACTORY.COM

BIMHUIS

Foto: Marc Ribot

ZO 5 APR
ED VERHOEFF - DEAR FATHERS
Veelzijdige gitarist brengt nieuwe muziek over de vader/
kind-relatie met nieuw kwartet.

VR 24 APR
MARC RIBOT QUARTET
'HURRY RED TELEPHONE'
Nieuwe band van gitaar- en jazz-outsider uit New York,
die eerder samenwerkte met John Zorn en Tom Waits.

ZO 26 APR
GILAD HEKSELMAN TRIO
Gitarist van wereldklasse die samenwerkte met grootheden
als Chris Potter, John Scofield en Avishai Cohen.

bestel je kaarten via
BIMHUIS.NL

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

Guitar Shop Delft • Nieuwe Langendijk 15 • 2611 VG Delft
guitar shop delft
Gitaar speciaalzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.
015 - 212 98 95 • www.guitarshopdelft.nl • info@guitarshopdelft.nl

LeftyGuitars
the ultimate choice in lefthanded guitars & basses
#2580 Peulis (Putte) - Belgium
Tel.: +32 (0)473 52.69.48
E-mail: patrick@leftyguitars.be www.leftyguitars.be

DIJKMANMUZIEK
AMSTERDAM - ALKMAAR
dijkmanmuziek.nl

The Fellowship
OF ACOUSTICS
Fine, vintage & rare guitars
Dedemsvaart | 0523-232205 | www.tfoa.eu

Homestead
CUSTOM MADE
YOUR CHOICE,
YOUR SOUND, YOUR GUITAR
www.homestead-guitars.com

de Fender shop
Een winkel met uitsluitend Fender producten
Ook voor reparaties
www.gitaar.nl
Voorburggracht 70, Zuid-Scharwoude, Tel 0226 31 70 45

LORD OF THE STRINGS
europa's online snarenspecialist
t. +31 (0)33 453 74 16
www.lordofthestrings.com

Kees Dee
EST. 1987
WWW.KEESDEE.NL
Amersfoort 083-4655355

Gitaarles voor iedereen
Gitaarschool
APELDOORN
www.gitaarschoolapeldoorn.nl

1964-heden: Rickenbacker 360/12

Jingle-jangle, liefst via een goede compressor.

tekst Chris Gill

De Rickenbacker 360/12 was niet de allereerste 12-snarige elektrische gitaar op de markt: hij werd voorafgegaan door de Gibson EDS-1275 en Stratosphere Twin in de jaren vijftig – beiden met een dubbele hals - en de Danelectro Bellzouki in 1961 met enkele 12-snarige hals. Bij zijn publieke debuut in 1964 maakte hij van de elektrische 12-snarige gitaar echter in één klap een belangrijk instrument in plaats van een rariteit. Een prototype van de 360/12 dat aan George Harrison werd gegeven, was prominent te zien en te horen in de Beatles-film 'A Hard Day's Night' en de bijbehorende soundtrack, waardoor zowel aspirant- als professionele gitaristen een onverzadigbare honger kregen naar de weelderige klanken van de elektrische 12-snarige gitaar.

Innovatieve kop

The Byrds, Beach Boys en andere populaire bands uit de jaren zestig die niet met een 'B' begonnen (zoals Jefferson Airplane, de Rolling Stones en The Who) vergrootten de populariteit van de kenmerkende jingle-jangle-klanken van de 360/12 nog verder. Hoewel de 360/12 in wezen een Rickenbacker 360-model (geïntroduceerd in 1958) met een 12-snarige hals was, is het innovatieve ontwerp van de kop nog steeds een opvallende technische prestatie. F.C. Hall, de grote baas van Rickenbacker, vond dat de standaard 12-snarige kop er

Het jangly geluid van de Rickenbacker 360/12 roept meteen beelden op van het midden van de jaren zestig

door de 6x6-stemmechaniekconfiguratie onhandig lang uitzag, dus vroeg hij Dick Burke, de chef van de houtwerkplaats van Rickenbacker, om een manier te bedenken om 12 stemmechanieken op een standaard 6-snarige kop te plaatsen. Burke bedacht een ingenieuze en elegante oplossing, waarbij hij normale stemknoppen voor elektrische gitaren combineerde met klassieke stemknoppen die in sleuven in de kop waren aangebracht.

De vroege Ric 360/12-modellen waren uitgerust met 'toaster'-singlecoil-pickups met een lage output, die een zeer heldere en metaalachtige klank produceerden. Latere versies zijn uitgerust met hi-gain singlecoil pickups die een rijker, voller geluid produceren. Hoewel de toaster pickups (van boven is het net een broodrooster) een belangrijke rol spelen in het geluid van nummers als *Ticket to Ride* en *Mr. Tambourine Man*, is een goede studio- of pedaalcompressor ook essentieel voor het instellen van een warmere klank en de perfecte shimmer in het hoog zonder schrille boventonen. Over het algemeen werkt een kristalheldere versterkerinstelling het beste en de versterker kan zelfs tot op de rand van oversturing worden ge-

dreven met goede resultaten. Te veel gain en vervorming resulteert meestal in een onontwarbare muzikale puinhoop.

21 of 24

De originele brug met zes zadels maakt het moeilijk om alle snaren goed te intoneren, wat vooral merkbaar is bij het spelen boven de 12e fret. Gelukkig zijn er vervangende bruggen met 12 zadels verkrijgbaar bij Rickenbacker en andere fabrikanten. Traditioneel heeft de 360/12 een hals met 21 frets, maar sinds 1969 biedt Rickenbacker 360/12-modellen aan met 24 stuks. Momenteel is de traditionele hals met 21 frets standaard. Het jangly geluid van de Rickenbacker 360/12 roept meteen beelden op van het midden van de jaren zestig en de meeste gitaristen die er sindsdien een hebben gekocht, hebben hem gebruikt voor muziek die sterk geïnspireerd is door dat tijdperk. Tom Petty en Mike Campbell, James Honeyman-Scott (The Pretenders), Johnny Marr, Marty Wilson-Piper (The Church) en Dave Gregory (XTC) hielpen het geluid van de Ric 360/12 in de jaren zeventig en tachtig nieuw leven in te blazen en Steve Howe bewees dat het zelfs in de progressieve rockcontext van Yes kon werken. Meer recente fans van de 360/12 zijn onder andere Jonny Greenwood en Ed O'Brien van Radiohead, Chris Martin van Coldplay, Jeff Buckley, Andy Bell van Ride en Oasis. 🇺🇸

Recente fans zijn Jonny Greenwood en Ed O'Brien van Radiohead en Chris Martin van Coldplay

Melodie als muze

door Andy Timmons

Simone Cecchetti

Ommakeer

Vorige maand zijn we begonnen om mijn nummer *Ghost of You* te verkennen. Deze maand kijken we naar het heavy refrein, het tussenstuk en het tweede couplet, hier weergegeven in **VOORBEELD 1**. Wanneer we bij het refrein komen, wordt de sfeer intenser, met de repeterende heavy riff die begint bij een lage G-noot op de 3e fret van de 6e snaar, die ik met een neerwaartse slag en pull-off naar de lage open E speel, gevolgd door E op de 2e fret van de 4e snaar, die ik met een opwaartse slag speel. Om deze riff wat kracht te geven, schakel ik over van de hals-pickup van mijn gitaar naar het brug-element en gebruik ik ook meer gain via mijn JHS AT+ boost/distortionpedaal, in combinatie met de Keeley Super AT Mod distortion. Voor mij voelt dit als een Jimmy Page/Led Zeppelin-achtige lick, met aandacht voor articulatie en de variaties op subtiele pinch harmonics die ik eruit kan laten springen bij het aanslaan van de snaren. Ritmisch probeer ik wat "swing" aan de riff toe te voegen, ook al wordt deze gespeeld op een rechte rock-beat. Aan het einde van maat 1 voeg ik bijvoorbeeld een opwaartse slag toe op de open D- en G-snaren op de laatste 16e van tel 4 om een beetje ruis en agressie aan de riff toe te voegen. In maat 2, op de tweede helft van tel 3, voeg ik een snelle hammer-on/pull-off toe tussen de lage G- en open E-noten als opstap naar het D-akkoord.

In maat 4 verfraai ik deze lick een beetje, met schuivende kwarten op de D- en G-snaren die met een pull-off naar de open snaren gaan. Dit werkt als een soort ommakeer die ons terugbrengt naar het begin van de riff. En in maat 7 leg ik extra nadruk op de plectrumaanslag aan het einde van de frase om een hoge pinch harmonic te laten klinken, à la Billy Gibbons. Vaak laat ik met een pinch harmonic een grote terts boven de G-noot klinken, dus de B, en buig ik die een hele toonsafstand of meer omhoog.

Maat 8 eindigt met een overgangsriff op de lage E-snaar die ons naar het tussenstuk brengt. Na een bend en release op A op de 5e fret, volg ik een lage G met een slide omhoog van A naar B en een D, op de 5e fret op de A-snaar, waarna we aankomen bij de eerste maat van het tussenstuk, in maat 9.

VB. 1

The tablature is written for a 4/4 time signature. It shows the following measures and their key features:

- Measure 1:** Starts with an E5 power chord (3-0, 3-0, 3-0, 3-0, 3-0, 3-0) on the 6th string. Includes a pull-off from the 3rd fret to the open string.
- Measure 4:** Continues the riff with similar patterns, including a hammer-on/pull-off between the 3rd and open strings.
- Measure 7:** Features a 'lichte pinch harmonic' on the 12th fret of the 6th string.
- Measure 11:** Includes a 'w/bar' (bar) technique and a slide from the 10th to the 12th fret.
- Measure 15:** Shows a sequence of notes on the 6th string (10, 5, 7, 10) and a hammer-on/pull-off on the 7th fret.
- Measure 19:** Features a 'w/bar' technique and a slide from the 10th to the 12th fret.
- Measure 23:** Ends with a riff similar to the beginning, but with a different fretting pattern (3-5, 7-5, 7-10, 7-9, 10-7, 9-10).

Ik heb het tussenstuk in het nummer ingebouwd om een overgang te creëren van het zware refrein naar de coupletten. Het begint met een E5 powerchord, die met een slide omhoog gaat naar een D/F#-tweeklank. Hierna gaat de F# met een slide omhoog naar de G, waardoor een G5 powerchord krijgt. De D gaat met een hammer-on naar A, wat D5 oplevert (in omkering).

Het idee van twee noten, grondtoon en kwint, wordt voortgezet in maat 11 en 12,

en het tussenstuk wordt afgesloten met frasen gebaseerd op de E-aeolische toonladder (E, F#, G, A, B, C, D). Wanneer ik de melodie van het couplet in maat 17 herhaal, verfraai ik deze door een variatie te spelen in maat 18 die naar maat 19 leidt. Zodra we bij maat 20 aankomen, introduceer ik een volledig nieuw melodisch thema dat de intensiteit van het nummer versterkt, om ons terug te brengen naar het heavy refrein.

Joe's blueswereld

door Joe Bonamassa

Little Feat

Vandaag wil ik het hebben over een onbekende held van de rock-'n-roll, de grote Lowell George van Little Feat. Afgelopen zomer had ik het geluk zijn Dumble Overdrive Reverb-versterker te kunnen kopen. De 4x12-kast was voorzien van Altec-luidsprekers, waar ik normaal gesproken niet zo dol op ben, maar toen ik mijn Strat aansloot en er wat slide op speelde, was daar de sound die Little Feat-fans zo goed kennen. Lowell had zijn eigen fantastische slidestijl, vergelijkbaar met die van mijn twee andere favoriete slide-gitaristen, Ry Cooder en David Lindley. Alle drie zijn ze te vergelijken wat betreft hun algehele geluid en hun beheersing van een kristalheldere, melodieuze aanpak. Voor deze voorbeelden is mijn gitaar in open A-stemming (van laag naar hoog: E, A, E, A, C#, E). Ik gebruik een Dunlop stalen slide, die ik om mijn ringvinger draag. Lowell gebruikte een beroemde Sears Craftsman 11/16" bougiedop als slide. Als ik slide speel, sla ik met mijn vingers aan. Dat geeft een warmer geluid en meer variatie in klank. Wanneer ik in deze context speel, gebruik ik graag een Stratocaster met zowel de brug- als de middelste pickups aan (stand 2 van de schakelaar).

VOORBEELD 1 begint met de A van de open 5e snaar, gevolgd door een slide naar de grote terts, C#, en vervolgens de open A op de 3e snaar, gevolgd door opnieuw de open 5e snaar. In maat 2 ga ik omhoog naar het D-akkoord, dat klinkt door de slide over de snaren op de 5e fret te leggen, en benadruk ik de noten op de bovenste drie snaren, omdat deze noten – D, F# en A – een D-majeur drieklank vormen. In maat 3-5 ga ik weer naar beneden en benadruk ik de open snaren om te verwijzen naar het I (één) akkoord, A. Merk op dat ik afwissel tussen het gebruik van de slide en het conventioneel fretten van noten. In maat 6 en 7 komen E- en G-majeurakkoorden, en in maat 8-10 speel ik frasen rond de A-vorm op de 12e positie.

VOORBEELD 2 toont een riff in A die begint met een knipoog naar het klassieke Little Feat-nummer 'Dixie Chicken'. In maat 5 speel ik 'touch harmonics': terwijl ik de plectrum naar beneden over de snaren sleep, raak ik ze lichtjes aan met de wijs-

Alle voorbeelden worden met de vingers aangeslagen en zijn gespeeld in open A-stemming (van laag naar hoog: E, A, E, A, C#, E).

VB. 1 (A) D
met slide, tenzij anders aangegeven

VB. 2 (A)
in zestienden swing (♩ = ♪)

VB. 3 (A7) C5 D5

vinger van mijn plectrumhand, precies 12 frets boven de slide-positie, wat flageoletten oplevert die een octaaf hoger klinken.

VOORBEELD 3 begint met een A-akkoord met licks in de 15e en 12e positie, voordat het in maat 2 naar de open positie verschuift en in maat 3 over D riff. Ik zeg dit tegen iedereen die het wil horen: Little Feat hoort thuis in de Rock and Roll Hall of Fame! Ze zijn een van de meest

invloedrijke bands aller tijden en het is criminele nalatigheid dat ze nog niet zijn opgenomen! Iedereen, van Bonnie Raitt tot Jimmy Page en Robert Plant, was een grote fan van de Feat. Lowell was een fenomenale zanger en songwriter. Luister zeker eens naar de vroege albums van de band, 'Sailin' Shoes', 'Dixie Chicken' en het livealbum 'Waiting For Columbus'.

Sound Plaza

Een winkel waarin ied

Tussen Leiden en Groningen is onze hoofdstad weer een keer aan de beurt. Sound Plaza is een speciaalzaak waar je terecht kan voor gitaren, reparaties, oprechte aandacht en alles Gretsch. tekst en foto's Chris Dekker

Amsterdam is meer dan de Nieuwendijk, Kalverstraat, flagshipstores van bekende merken, Nutellawinkels, souvenirzaakjes en stroopwafels van 13 euro per stuk. Vanaf het Centraal Station ben je met tram 2 met een kwartiertje bij de Amstelveenseweg: een straat in een buurt met leuke restaurants en speciaalzaken. Je kan er redelijk parkeren en de A10 is vlakbij. Sinds 23 jaar vind je er Sound Plaza: het domein van Gretsch-connaisseur Arnoud Holsboer. Bij binnenkomst zijn Arnoud en collega Florian Ras met reparaties bezig en we krijgen meteen onze eerste les over bindingen van Gretsch-gitaren uit de late jaren zestig, die makkelijker vergaan dan bindingen uit andere periodes.

“Als jongetje van zestien ging ik met de trein of liftend van vanuit Lelystad naar de Sound Shop aan de Witte de Withstraat in Amsterdam”, vertelt Arnoud, als we naar de start van Sound Plaza vragen. “Ik stond daar tussen Eef Albers, Jan Akkerman en de Tröckener

Kecks en het personeel was even aardig tegen mij als tegen die grote jongens. Dat sfeertje vond ik leuk. Toen ik rechten studeerde in Amsterdam kwam ik nog vaker in de winkel en hielp ik wel eens klanten. Ik werkte als jurist, ik had een band, maar ik had ooit gezegd: ‘Als jullie iemand nodig hebben kan je altijd bellen.’ Toen ze een tweede zaak startten in Amstelveen vroegen ze of ik die wilde leiden. Ik dacht aan Pippi Langkous: ‘Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan’, haha! Ik nam vrij van mijn werk en na één dag wist ik: ik ga niet meer terug. Ik heb de tent opgezet, ik kon het makkelijk combineren met spelen in bandjes, dus ik ben in nog meer bandjes gegaan.”

Speciaalzaak

Arnoud vervolgt: “Na ruim zes jaar kreeg ik onenigheid, ik ben gestopt en ik zat even in een dip. Dit pand kwam vrij en 23 jaar geleden ben ik met een andere ex-medewerker van Sound Shop de

Eigenaar en Gretsch-connaisseur
Arnoud Holsboer

winkel begonnen. Hij is na een tijdje gestopt. Omdat ik veel connecties met leveranciers had, kon ik makkelijk dealer worden van bepaalde merken. In de loop der tijd zijn we van een algemene muziekwinkel een gitaarspecialzaak geworden. Het assortiment verandert altijd. We verkochten een tijdje Music Man, G&L, Parker en Jackson, maar we merkten dat mensen hier kwamen voor een '52 Tele, een 6120, een Les Paul of een Rickenbacker. Dat vonden we zelf ook het leukst. De Jaguar en Jazzmaster kwamen terug en bassisten gingen van een vijfsnarige Music Man – wat ooit het summum was – weer naar een P of een Höfner. Ook in versterkers gingen we van vierkanaals en midi, naar compactere combo's met één goed kanaal en opeens zijn Boss-pedalen helemaal terug.”

Sound Plaza is ook een buurtwinkel.

het moment dat ie binnenkwam nooit. De geur, de kleur, de Bigsby. Ik plugde hem in een Ampeg met galm en tremolo, ik sloeg een G aan en ik dacht: dit is het. Je hangt ook écht een gitaar om. Sindsdien is de boel ontspoord en ik heb een flinke collectie. Mijn favoriet is een 6120 uit '59. Daar kan je alles mee.”

niet aan iemand die toevallig een bak geld heeft. Het is gunnen en dan hoef ik niet eens de hoofdprijs te ontvangen.”

Natuurlijk heeft Sound Plaza meer dan alleen Gretsch en in alle prijsklassen. Arnoud denkt terug aan zijn eerste winkelbezoek: “Pro of beginner: ik behandel iedereen zoals ik als jong jochie bij de Sound Shop behandeld werd.”

sound-plaza.nl

Amstelveenseweg 162a, Amsterdam

ereen gelijk is

“Iedereen kent ons hier: we zijn een van de langstzittende winkels en zeven dagen per week open. Niet veel winkels kunnen en willen repareren, maar wij vinden dat juist leuk. Het voegt iets toe aan je bestaansrecht en ik vind dat het moet. We krijgen hier veel pro's, maar het is net zo leuk om een jochie met zijn eerste gitaar te helpen, want als je het goed doet, komt die nog jaren terug. Ik zeg 'jochie', maar het is erg leuk om te zien dat steeds meer meisjes voor gitaar en bas kiezen.”

Gretsch

Naast nieuwe Gretsch-gitaren, vallen de vintage exemplaren achterin de winkel op. Natuurlijk moeten we het even over Arnoud's liefde voor dit merk hebben.

“Bij Hampe hing een 6120 en die was twee keer zo duur als een Les Paul. Ik dacht: als ik ooit eens geld heb. Ik had thuis veel rock-n'-roll-platen en op een er van stond Duane Eddy met een Gretsch en dat vond ik zo cool. Dat heb ik denk ik onbewust opgeslagen. Later realiseer je je dat de gitaar van George Harrison ook een Gretsch is. Later, toen ik al een LP en een Strat had, wilde ik een oranje Gretsch met gouden hardware. Een 6120. Ik bestelde hem en ik vergeet

Arnoud vervolgt: “Bij Sound Shop wilden we ons onderscheiden. Ik wilde meer Gretsch inkopen, maar het antwoord was dat niemand dat deed. ‘Daarom juist,’ was mijn reactie. Terwijl winkels er soms een of twee hadden, hadden wij er twaalf. Linkshandig, een 6120, gouden en zilveren Jets. Klanten kwamen uit het hele land. Eric Corton was destijds een uithangbord voor het merk en Brian Setzer had net die platen met het orkest uit. Je had alleen de dure lijn, ik had er vertrouwen in en ik kreeg gelijk: het sloeg aan.”

“Toen ik deze winkel begon had ik de klanten en de expertise en mensen boden me oude Gretsches aan. Heel af en toe verkoop ik er een, maar alleen aan iemand die het kan waarderen en

Op zaterdag 30 mei organiseren we met een aantal partijen de Bridge Guitar Convention en zijn we partner van het Bridge Guitar Festival Eindhoven. Wat tot nu toe bekend is over het programma lees je op de komende 4 pagina's!

BRIDGE

GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

Zaterdag 30 mei wordt een heel bijzondere dag voor gitaristen: overdag organiseren we met een aantal partners de Bridge Guitar Convention in Muziekgebouw Eindhoven met een gearshow, masterclasses en workshops. Daarna is er een optreden van de Leendert Haaksma Band en 's avonds kan je in Muziekgebouw Eindhoven het concert van The Aristocrats met Guthrie Govan bijwonen of naar gratis optredens gaan tijdens Bridge Around Town, met onder meer Therapy?, De Nachtwacht en Alison's Fall. Ook zijn er nog heavy gitaaracts om de hoek bij Dynamo. Kortom, een niet te missen dag voor elke gitarist!

BRIDGE GUITAR CONVENTION

GEAR, MASTERCLASSES, WORKSHOPS

Zaterdag 30 mei vind je tussen 11 en 18 uur in Muziekgebouw Eindhoven op elke vierkante meter van het gebouw gitaren, bassen, versterkers, effecten en accessoires bij de stands van meer dan 70 merken. Dikke kans dat je helemaal meegezogen wordt in al dat moois dat uitgesteld staat. Goed opletten dus dat je de masterclasses van topgitaristen als Vedran Mircetic (De Staat), Yvette Terpstra (Froukje) of Leendert Haaksma (Anouk) niet mist!

De gitaar- en basbeurs

Op de gearshow vind je gitaren en bassen en alles wat daarbij hoort zoals versterkers en effecten. Dit zijn de merken die tot nu toe bevestigd zijn. More to come: Aguilar / Alutone / Ashdown / Beetronics / Blackstar / Brixx / Cort / Crafter / Crazy Tube Circuits / Dejawu / Digitech / Dunlop / Eko / Fender Audio / FGN / Focusrite / G&L / G7th / Get'm Get'm / Hagstrom / Hercules / Hiwatt / Hughes & Kettner / Iceberg Effects / J. Rockett / Kernom / Korg / Lâg / Laney / Lava / Levy's Leather / Martin / Mozer / MXR / Ortega / Paul Belgrado / Peavey / Pedaltrain / RH Guitars / Schecter / Schwung / Souldier / Source Audio / Stagg / Sterling by Music Man / Stuwey / StradIn / Tokai / Trace Elliot / Ultimusician / Unquendor / Vox / Walrus Audio / Way Huge

© Eric van Nieuwland

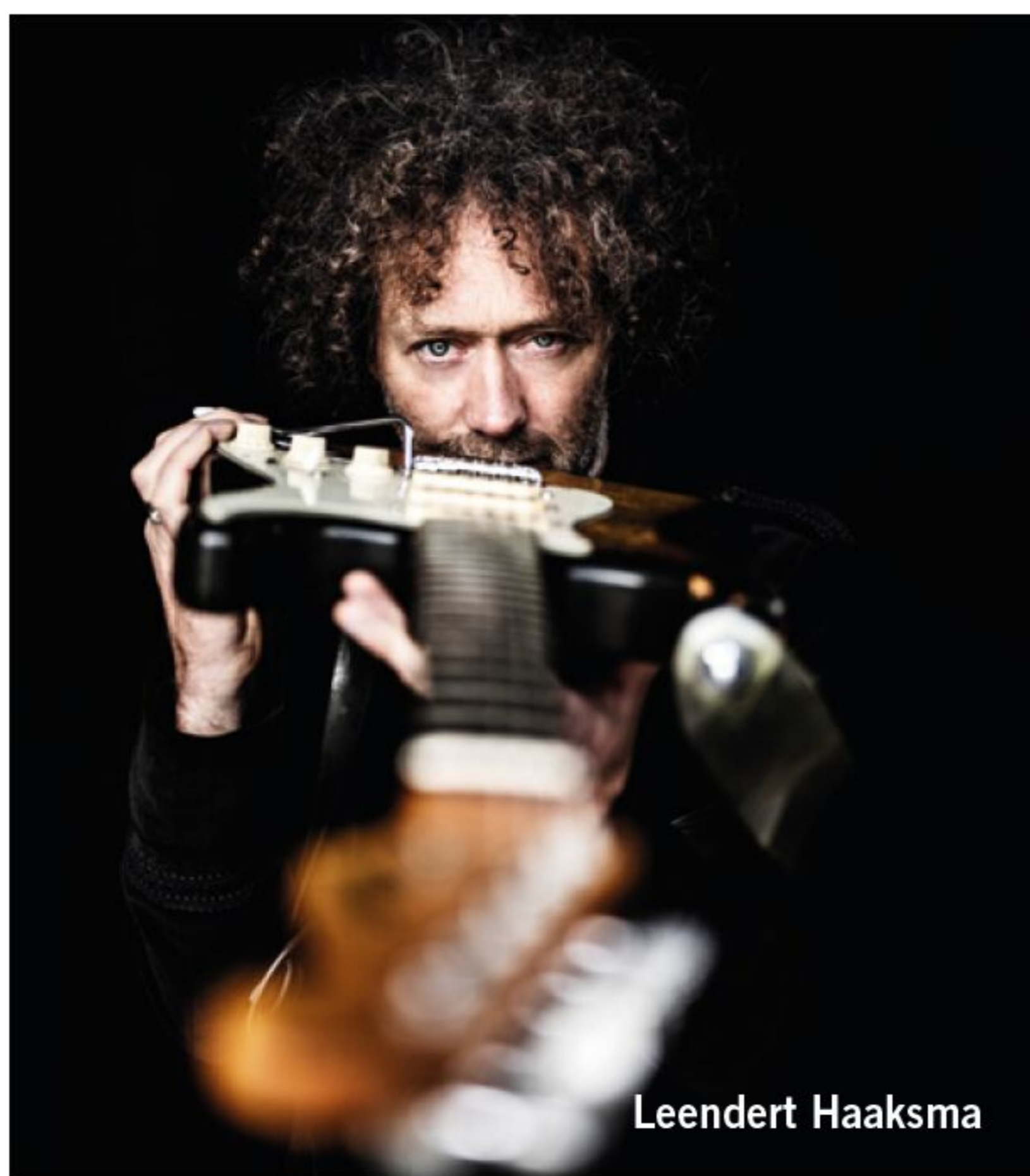
De masterclasses gitaar

Van Plexi tot Fractal. Wat gebruik je live, wat zet je in voor opnames? Virtuositeit is terug, techniek is grenzeloos, maar uiteindelijk blijven toon, timing, dynamiek, compositie en karakter bepalend. Deze vraagstukken komen naar voren in de masterclasses gitaar tijdens de Guitar Convention. En dit zijn de topgitaristen die de masterclasses verzorgen.

- **Leendert Haaksma** (Anouk)
- **Vedran Mircetic** (De Staat)
- **Yvette Terpstra** (Froukje, Nick Schilder)
- **Matthias van Beek** (Rudeboy, Anneke van Giersbergen)
- **Remi Lauw** (SecretRendezvous)
- **Eran Har Even & Attie Bauw** (Subsix)

Masterclasses in twee zalen van Muziekgebouw Eindhoven

Leendert Haaksma

Neem vooral ook je bassist mee naar de Convention. Op de gearshow is er veel te zien voor hen en deze masterclasses staan op het programma: **Dave Swift** (Jools Holland), **Michel van Schie** (Leendert Haaksma), **Marilonah Copra** (Arp Frique), **Tom Radsma** (Hiqpy).

DE WORKSHOPS

Voor beginners tot gevorderden zijn er in verschillende onderwerpen workshops waaraan je mee kan doen tijdens deze dag.

Metal Gitaarorkest o.l.v. Javier Valdi & Ivar Useinov

Matthias van Beek

Ontdek hoe je in lagen speelt, strakke riffs neerzet en een muur van sound bouwt met meerdere gitaristen tegelijk.

11:15-12:30 & 12:45-14:00

Het Bas Orkest o.l.v. Timothy Dunn

In deze workshop vorm je samen een muzikaal stuk: van diepe grooves tot inventieve partijen, van sounddesign tot samenspel.

14:15-15:45 & 16:00-17:15

Blues Gitaarorkest o.l.v. Bram van den Brekel

Leer het thema van een echte blues-klassieker, ontdek rijke akkoordvariaties en typische 'blues-endings'

12:00-13:15 & 13:45-15:00

Improvisatie o.l.v. Ella Zirina

De Letse is door lezers van Gitarist gekozen tot gitarist van het jaar. Ze 'leert' je improviseren in deze workshop.

15:30-16:45

Effecten & Sound o.l.v. Django Trienes

Ontdek de kracht van je pedalboard! Hoe werkt distortion precies? Wat doet een

phaser, en hoe gebruik je delay of fuzz op een muzikale manier?

12:45-14:00 & 14:30-15:45 & 16:15-17:30

Met het ticket voor de Bridge Guitar Convention kan je meedoen aan de workshops. Er is echter beperkt plaats dus **je dient je wel tevoren in te schrijven via het formulier op [Gitarist.nl/events](https://gitarist.nl/events).**

TICKETS

Zaterdag 30 mei, Bridge Guitar Convention, Muziekgebouw Eindhoven.

deuren open 11:00, eerste masterclasses en workshops vanaf 11:15, beurs open van 11:30-18:00.

Tickets € 17,50 (Studenten € 10,-; Kinderen € 10,-); actie tot 1 april: krijg 50% korting op je Guitar Convention ticket als je een ticket koopt voor een concert tijdens het Bridge Guitar Festival. Tickets kun je bestellen op bridgefestival.com gitarist.nl/events | bridgefestival.com

BRIDGE
GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

Gitarist

DE BASSIST

GUITAR
MATRIX

BRIDGE GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

wo 27 mei t/m zo 31 mei

Het Bridge Guitar Festival Eindhoven belooft opnieuw een geweldige editie te worden. In en rond Muziekgebouw Eindhoven vinden tussen 27 en 31 mei concerten plaats van 's werelds beste gitaristen, waaronder Guthrie Govan met The Aristocrats, Al Di Meola met het Metropole Orkest en Hans Magnus met Motorpsycho. Met Gitarist zijn we partner van het Bridge Guitar Festival Eindhoven.

CONCERTEN IN DE DIVERSE ZALEN

De eerste concerten zijn bekendgemaakt en 's werelds beste gitaristen treden daar aan:

wo 27 mei: **Radar Men From The Moon x SØWT**, Paterskerk

do 28 mei: **Al Di Meola & Metropole Orkest**,

Muziekgebouw Eindhoven

do 28 mei: **Skunk Anansie**, Klokggebouw Strijp-S Eindhoven

za 30 mei: **The Aristocrats**, Muziekgebouw Eindhoven

zo 31 mei: **Gitaarspektakel**

zo 31 mei: **Plínio Fernandes**

zo 31 mei: **Motorpsycho**

zo 31 mei: **Ichika Nito**

The Aristocrats met Guthrie Govan

The Aristocrats combineren al vijftien jaar op eigenzinnige wijze rock, jazz, metal, country en alles daartussen. Gitarist Guthrie Govan (Steven Wilson, Hans Zimmer, Asia, GPS) combineert legato, hybrid picking, sweep picking en geavanceerde bending-technieken. Zijn improvisaties zijn geworteld in zowel jazz als rock. Hij heeft een extreme dynamische controle: van fluweelzachte passages tot explosieve uitbarstingen binnen één frase. Hij speelt sinds 2011 met bassist Bryan Beller en drummer Marco Minnemann in The Aristocrats. In de volgende editie van Gitarist vind je een interview met Guthrie Govan!

Metropole Orkest met Al Di Meola

Speciaal voor Bridge komt legendarisch gitarist Al Di Meola met het Metropole

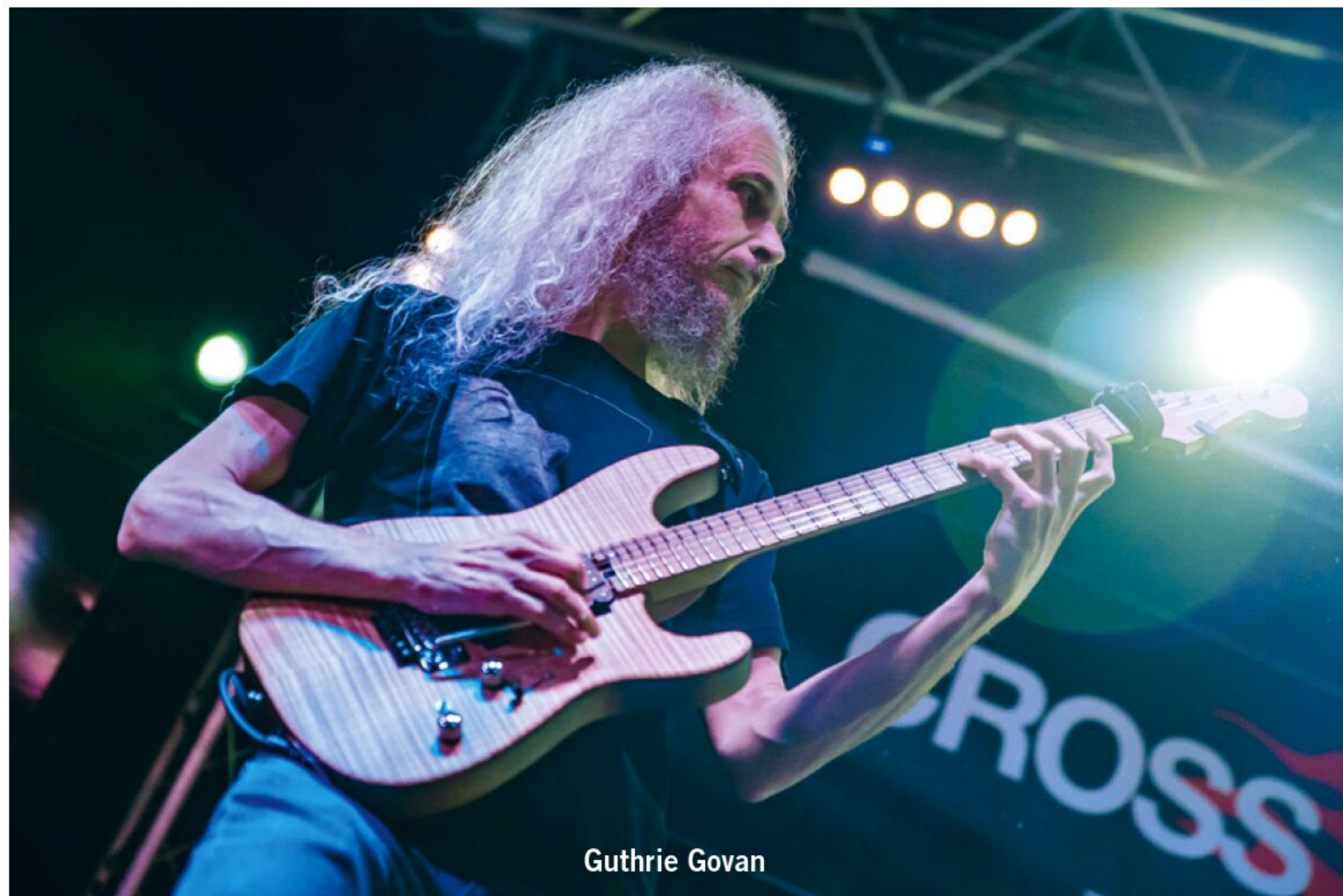
Orkest spelen, onder leiding van topdirigent en arrangeur Vince Mendoza. We zien uit naar Di Meola-klassiekers als *Mediterranean Sundance* en *Flight over Rio*.

Motorpsycho met Hans Magnus

Het Noorse rockduo Motorpsycho komt speciaal voor Bridge naar Effenaar voor een exclusief concert in Nederland! Gitarist Hans Magnus en bassist Bent Sæther staan bekend om hun genre-overschrijdende stijl, die rock, psychedelica, heavy metal en zelfs jazz, pop en country samenvoegt.

TICKETS Tickets voor deze concerten: bridgefestival.com

BRIDGE
GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

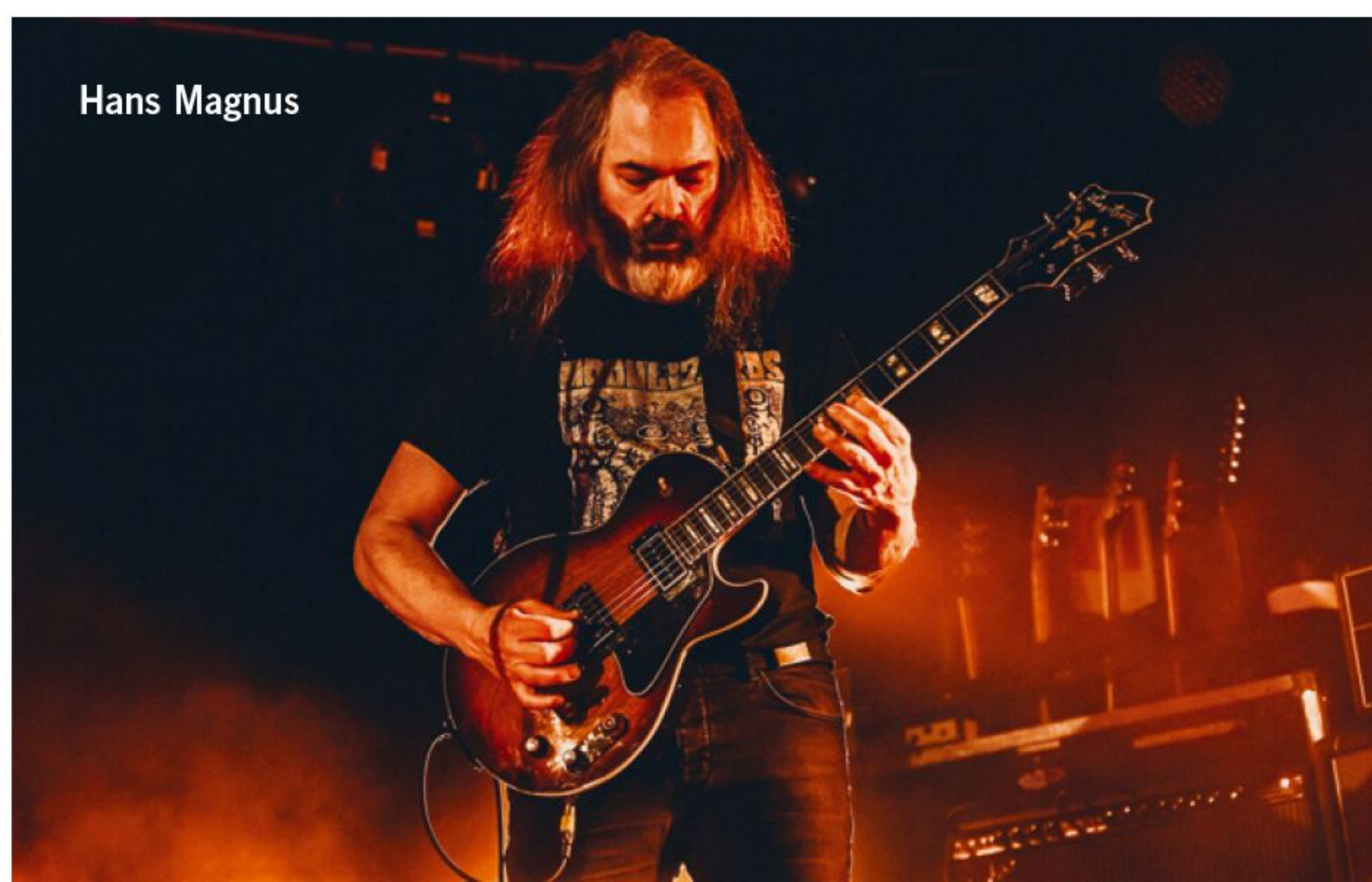

Guthrie Govan

© IPA/Alamy

The Aristocrats

Hans Magnus

© LiveMedia/Alamy

Al Di Meola

GRATIS STADSFESTIVAL BRIDGE AROUND TOWN

BRIDGE
GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

Op 29 en 30 mei spelen door de hele stad onder de noemer Bridge Around Town tal van bands; van rauwe country en warme jazz tot opruiende surfrock, blues, gipsy en psychedelische rock. Alle optredens zijn vrij toegankelijk en vinden plaats op diverse gratis toegankelijke plekken in het centrum van Eindhoven, zoals M in Muziekgebouw Eindhoven, Café Wilhelmina, The Jack en 't Rozenknopje.

Voor het eerst staat het buitenpodium op de Markt, het plein pal naast Muziekgebouw Eindhoven.

Op vrijdag 29 mei komen onder meer **Joanne Shaw Taylor** en **Jax Hollow** concerten doen op dat buitenpodium. En op zaterdag 30 mei staan daar onder meer **Therapy!** en **De Nachtwacht**.

VRIJDAG 29 MEI:

Joanne Shaw Taylor – blues & blues-rock virtuoos

Jax Hollow – roots/Americana-rock

The Buttshakers – soul en rhythm & blues

The Hickey Underworld – energieke rock vanuit België

ZATERDAG 30 MEI:

Leendert Haaksma Band – Opwindende fusionrock van Anouk-gitarist

Therapy? – Noors/Britse alternatieve rock-/punk-rockband

Mood Bored – indie-rock met pop- en punkinvloeden

De Nachtwacht – Nederlandstalige pop/softrock met gitarist Jiri Taihuttu

Grey DeLisle & The Blue Ribbon Boys – americana/folk/alt-country

The Sha-La-Lee's – doorleefde roots/rockband
Gitkin – psychedelische blues & cumbia-inspiratie

Iago Banet – virtuoos fingerstyle gitarist

Sonic Whip – energiek altrock trio

Luke Christoffel & The Golden Tears – singer-songwriter rock/pop

Hell Valley High – heavy stoner/grunge rock

Alison's Fall – alternative rock project

Hippy – energieke mix van altrock, grunge, lo-fi, shoegaze en indie

Ook zijn er zaterdagavond 30 mei twee gitaarconcerten in het Westcord Hotel:

Ella Zirina solo en **Eran Har Even** in een duo.

De optredens tijdens Bridge Around Town zijn gratis toegankelijk.

Jiri Taihuttu's De Nachtwacht

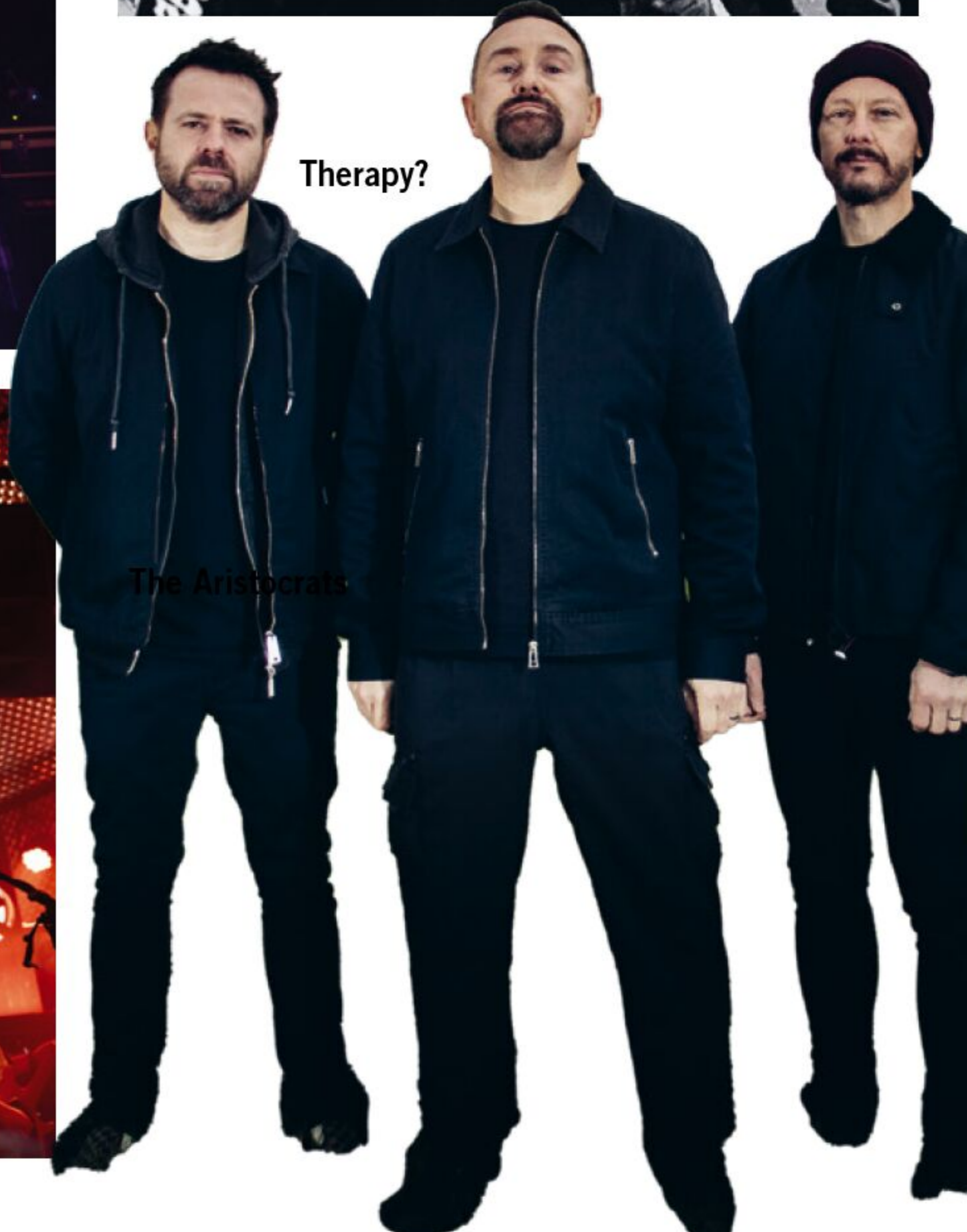
Hell Valley High

The Sha-La-Lee's

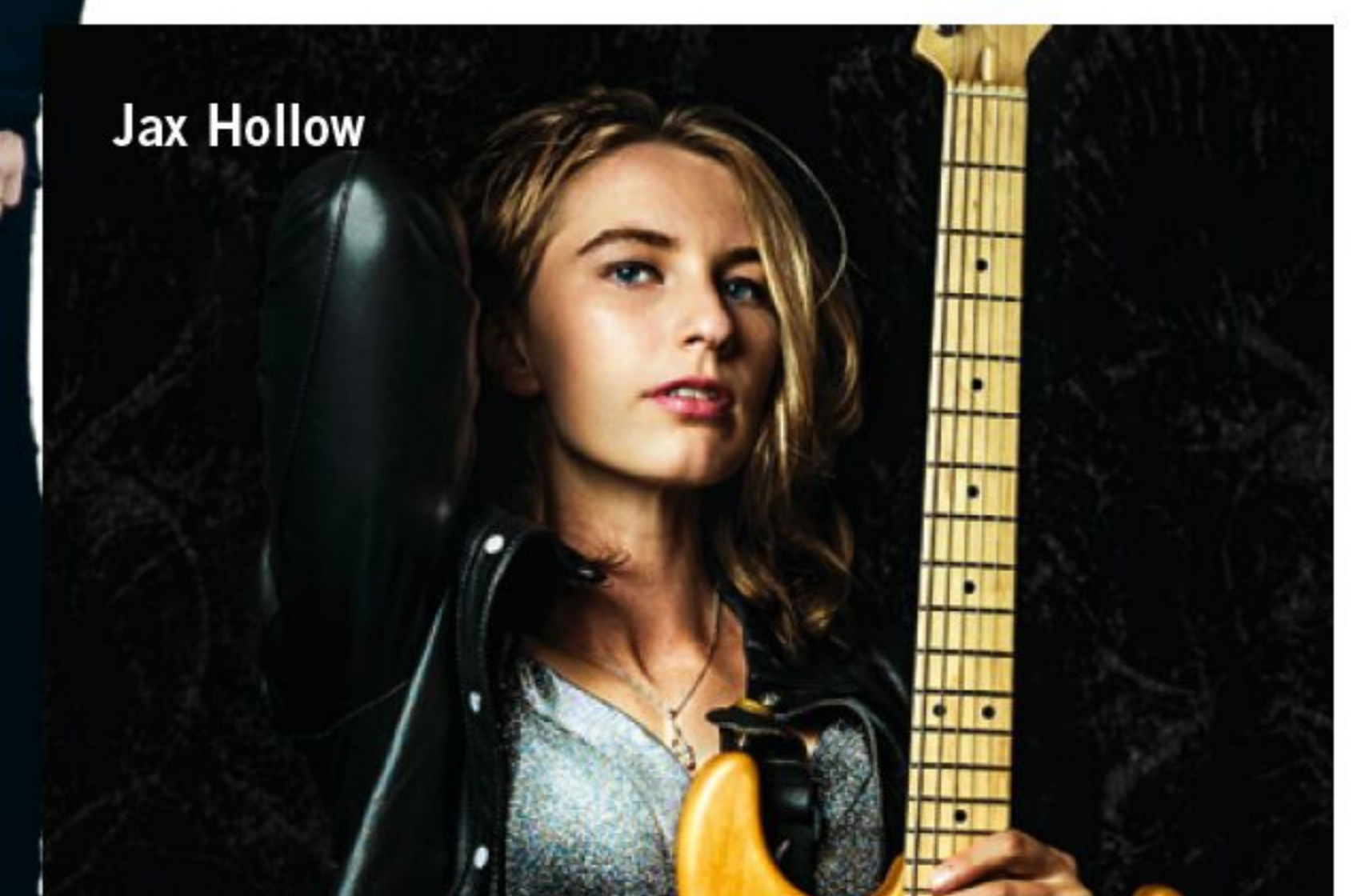
Victor ter Veld van Hippy

Therapy?

The Hickey Underworld

Jax Hollow

magazines voor muzikanten

Losse nummers en abonnementen bestel je heel gemakkelijk in de webshop

muziekmagazines.nl

Gitarist

Maandblad voor de gitarist. Met tests van de nieuwste gitaren, versterkers, effecten en meer, inspirerende interviews met 's werelds beste gitaristen en workshops.

Slagwerkkrant

Magazine voor drummers en percussionisten

Interface

Voor muzikanten en producers

De Bassist

Kwartaalblad voor bassisten

Proefabonnementen € 13,⁹⁰

Jaarabonnementen vanaf € 25,⁹⁰

Losse edities € 9,⁵⁰

We sturen
alles op
zonder
verzendkosten

“Het is behoorlijk gaaf, een verrassing en een enorme eer, dat ze met een exacte reproductie van mijn ES-355 komen. Toen ze me dit aanboden dacht ik: Hoe kan ik dit weigeren? In eerste instantie was ik geschokt, want toen ik begon, was het idee om ooit een Gibson te bezitten vrijwel ondenkbaar. Er worden er 150 van gemaakt.”

“De open-G-stemming op vijf snaren veranderde mijn kijk op gitaar spelen. Het is vreemd als je gewend bent aan zes-snarige gitaren. Je moet opnieuw leren om de akkoorden te spelen, met vijf snaren en drie open noten [GDGBD]. Het blijft fascinerend. Ik blijf op zoek naar nieuwe dingen.”

“Ik heb nooit de virtuoze Hendrix-weg in willen slaan. Ik bewonder de virtuoos, de techniek en de behendigheid, maar uiteindelijk, waar speel je een solo op? Je bent de kers op de taart. En ik ben de taart!”

“Voor het exacte aantal moet je mijn gitaartechnicus Pierre de Beauport bellen, maar ik heb zo'n drieduizend gitaren. Veel heb ik gekregen. Ik heb ze nog nooit allemaal gezien. Ik heb ongeveer 15 gitaren in mijn rek, voor verschillende geluiden en zo. Maar de andere 2900, ik weet het niet. Er wordt wel goed voor gezorgd. Het is een topcollectie.”

“Ik weet niet of er nog een soloalbum komt. Ik plan dat nooit. Drummer Steve Jordan en ik hadden er laatst een gesprek over. Meestal begin je met een nummer, opeens zijn er meer, dus ik sluit niks uit.”

“Het samenspelen met Ron Wood gaat automatisch. Het was hetzelfde met Mick Taylor en ook met Brian Jones, in het begin. Je speelt en automatisch weet je: Jij neemt het hier over, ik kom eronder. Die onderlinge verbondenheid tussen lijkt bijna telepathisch. Je moet er niet aan sleutelen en als het er eenmaal is, praat je er niet over.”

Keith Richards

De Gibson Keith Richards 1960 ES-355 is een custom shop- reproductie van de gitaar die je hoort op Sticky Fingers en Exile On Main St. Wil je er een? Dan mag je je creditcardlimiet verhogen tot € 30.000 (handtekening op de kop) of € 20.000,- (handtekening op het label). Wat vind Keith (82) er zelf van? Tekst Joel McIver

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 13,90
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist Adverteerdersindex

Bimhuis.....	53
Bridge	35
DarkWorld	52
De Bassist.....	66
Dijkman Muziek	53
DSOPM	66
Fender.....	68
Gitaarschool Apeldoorn	53
Gitaarschool Nederland	52
Gretsch.....	03
Guitar Shop Delft.....	53
Homestead.....	53
HTD/ Orange	21
Joh. De Heer	47
Kees Dee	53
Lefty Guitars	53
Lord Of The Strings.....	53
MOJO	33
Music Store.....	02
Muziekmagazines	64
Q-Factory	53
SnarenShop	52
TFOA.....	53
The Fendershop.....	53
Voerman	67
World Music Sales	47

DSOPM

DUTCH SCHOOL OF POPULAR MUSIC

De leukste en beste school voor creatief muziekonderwijs

MELD JE NU AAN VOOR

- VOOROPLEIDING TRAJECT
- SUMMERCAMP
- INSTRUMENTLESSEN
- BANDKLAS
- PRODUCTIE
- THEORIE
- SONGWRITING
- BANDCOACHING
- DJ DEVELOPMENT
- PERFORMANCE

en nog veel meer!

Locatie

Q-Factory
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam

Contact

info@dsopm.nl
www.dsopm.nl
+31 (0)6 828 124 13

Aanmelden via: www.dsopm.nl/aanmelden

 AMACK
creative learning concepts

VT20X Classic Blue

VT40X Classic Blue

TUBE SOUL. DIGITAL PRECISION. REBORN.

De versterker die 'hybride klank' definieerde is terug; nóg strakker, rijker en expressiever. De nieuwe VT-X Classic Blue heeft alles wat spelers waardeerden aan de originele Valvetronix-serie en tilt dit opnieuw naar een hoger niveau.

Dit is niet zomaar een update. Het is een volledig nieuw fundament onder de legendarische VT-klank, met een diepere buizenrespons, vloeiendere overgangen van clean naar crunch en - natuurlijk - de onmiskenbare VOX-attitude. Nu voorzien van een opvallende blauwe grille.

75th

TELECASTER®

The One That Started It All.

Fender®

The One. For All.

Gina Gleason plays the 75TH ANNIVERSARY AMERICAN ULTRA II TELECASTER® in Liquid Gold.